

การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ณ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี

A Feasibility Study on an Establishment of Ecotourism Resort
at Phujongnayoy National Park, Ubon Ratchathani Province

โดย

นางสาวภัคจิรา เสริมสุขเจริญชัย

นายสุรวุฒิ ไชยสมุทร

นายศรศักดิ์ ชาติกิตติสาร

พ.ศ. 2551

ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร

DEPARTMENT OF AGRI-BUSINESS ADMINISTRATION

FACULTY OF AGRICULTURAL TECHNOLOGY

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

กรุงเทพฯ (10520)

King Mongkut's Institute of Technology

Ladkrabang

Bangkok, Thailand (10520)

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 102784
วัน,เดือน,ปี 20 ส.ค. 2552

b.....

เอกสารฉบับนี้เป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยฯ กรุณาใช้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
แม้ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ
ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร
คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง

การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ณ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จ.อุบลราชธานี

A Feasibility Study on an Establishment of Ecotourism Resort
at Phujongnayoy National Park, Ubon Ratchathani Province

ของ

นางสาวภัคจิรา เสริมสุขเจริญชัย

นายสุรวุฒิ ไชยสมุทร

นายยศฐาศักดิ์ชาติกิตติสาร

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

วท.บ (บริหารธุรกิจเกษตร)

เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช กระแสร์จันทร์)

กรรมการปัญหาพิเศษ

(อาจารย์ปรเมศร์ อัครเรืองพิภพ)

รักษาการหัวหน้าภาควิชา ฯ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อภิสิทธิ์ แก้วฉา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ณ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี

A Feasibility Study on an Establishment of Ecotourism Resort

at Phujongnayoy National Park, Ubon Ratchathani Province

โดย

นางสาวภัคจิรา เสริมสุขเจริญชัย

นายสุรวุฒิ ไชยสมุทร

นายยศฐาศักดิ์ชาติกิตติสาร

เสนอ

ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (บริหารธุรกิจเกษตร)

พ.ศ. 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง: การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ณ อุทยาน

แห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี

โดย: นางสาวภัคจิรา เสริมสุขเจริญชัย

นายสุรวุฒิ ไชยสมุทร

นายยศฐาศักดิ์ ชาติกิตติสาร

ชื่อปริญญา: วิทยาศาสตรบัณฑิต (บริหารธุรกิจเกษตร)

สาขาวิชาเอก: บริหารธุรกิจเกษตร

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ:

(วิรัช กระแสร์จันทร์)

ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวในฐานะที่เป็นการค้าบริการที่มีศักยภาพ และสามารถสร้างรายได้ให้ประเทศพร้อมทั้งตั้งเป้าหมายที่จะเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย ในอนาคต จังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวสูงเป็นอันดับ 1 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากมาย รวมถึงอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยในเขตอำเภอจะหลวย ซึ่งในปัจจุบันมีเพียงบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยเท่านั้น ทำให้ไม่สามารถรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งมีแนวโน้มการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น จึงควรศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจในการลงทุน และลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์การศึกษาที่สำคัญ เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของการลงทุนโครงการ โดยการรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจ รวมถึงเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษา พบว่ามูลค่าตลาดการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยมีมูลค่าถึง 321,946.27 บาทต่อปี ซึ่งเป็นมูลค่าที่สูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับอุทยานแห่งชาติทั้ง 4 แห่งในพื้นที่ใกล้เคียง นอกจากนี้พบว่า อุทยานแห่งชาติภูจองนายอยมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 29.40 ในช่วงปี พ.ศ.2546 – 2549 ซึ่งสูงกว่าอัตราการขยายตัวเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติทั้ง 4 แห่งที่อยู่บริเวณใกล้เคียง จึงสรุปได้ว่ามีความเป็นไปได้ทางการตลาดในการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิค พบว่า กิจการรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ในบริเวณ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอยมีความพร้อมทั้งทางด้านปัจจัยนำเข้า คือ ทางโครงการได้เลือก บริษัท และวัตถุประสงค์ที่มีต้นทุนในการก่อสร้างต่ำกว่าบริษัทใกล้เคียง แหล่งที่มาของเงินทุนได้เลือก ธนาคารออมสินซึ่งมีอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ต่ำที่สุด คือ ร้อยละ 6.87 ต่อปี และตั้งอยู่ในบริเวณที่สามารถที่จะจัดหาวัตถุดิบ และแรงงานได้อย่างสะดวก ในส่วนของกระบวนการผลิต ได้พิจารณาถึงสถานที่ ซึ่งสามารถที่จะเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ ได้อย่างสะดวกสบาย เช่น สถานที่บริการ สังคม และแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่สำคัญ ประกอบกับการบริการภายในได้มีการบริการอาหาร และ เครื่องดื่มไว้บริการ และมีการบริการที่เป็นระบบมากกว่าคู่แข่ง และเมื่อเปรียบเทียบในส่วนของ ปัจจัยนำออกทางรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์มีต้นทุนต่อหน่วยที่ต่ำกว่าที่พักในรูปแบบรีสอร์ทในจังหวัด อุบลราชธานี เป็นส่วนมาก และในส่วนของทำเลที่ตั้ง เมื่อพิจารณาถึงที่ดิน โดยที่ดินที่โครงการ เลือกมีความเหมาะสมทั้งในขนาด คือ 2 ไร่ ซึ่งเพียงพอต่อการจัดสร้าง และมีระยะทางไม่ห่างจาก แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ มากนักเมื่อเทียบกับที่ดินเปล่าในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวที่ใกล้เคียง นอกจากนี้ ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในที่พักที่ตอบสนองต่อนักท่องเที่ยวได้มากกว่าคู่แข่ง โดยพิจารณา จากแบบสอบถาม ประกอบกับสามารถเดินทางไปยังสถานที่บริการสังคม และอุทยานแห่งชาติที่อยู่ใกล้เคียงได้อย่างสะดวก จึงสรุปได้ว่ามีความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิค

การศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงิน พบว่า มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการมีค่า เท่ากับ -3,116,637 บาท อัตราผลตอบแทนภายในโครงการร้อยละ 2.08 ต่อปี อัตราผลตอบแทน ต่อต้นทุนเท่ากับ 0.462 เท่า และระยะเวลาคืนทุนของโครงการเท่ากับ 8 ปี 11 เดือน จึงสรุปได้ว่า โครงการไม่มีความเป็นไปได้ทางการเงิน

จึงกล่าวได้ว่าโครงการไม่มีความเป็นไปได้ในการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ณ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี

คำนิยม

ปัญหาพิเศษฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาในการให้คำแนะนำ และให้คำปรึกษา ในการแก้ไขปัญหา และข้อบกพร่องต่างๆ จากรองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช กระแสร์ฉัตร ที่ปรึกษา ปัญหาพิเศษ รวมไปถึงอาจารย์ปรเมศร์ อิศวเรืองพิภพ กรรมการปัญหาพิเศษ ที่ทำให้ปัญหาพิเศษ ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ตลอดจนอาจารย์ทุกท่านที่ให้คำแนะนำ ทางผู้ศึกษาขอกราบ ขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่าน ณ โอกาสนี้ด้วย

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย นักท่องเที่ยว ชาวไทย และชาวต่างประเทศ ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม รวมถึงการให้สัมภาษณ์ ของพนักงานประจำบ้านพักอุทยานแห่งชาติ ชาวบ้านในจังหวัดอุบลราชธานี และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในอำเภอนาจะหลวย ที่อำนวยความสะดวกในการเดินทางไปแจกแบบสอบถามในครั้งนี้ ตลอดจน เจ้าหน้าที่ห้องบริการคอมพิวเตอร์ ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตรทุกท่าน เพื่อนๆ และผู้เกี่ยวข้องกับ รายงานสัมมนาฉบับนี้ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีตลอดมา และปัญหาพิเศษฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี

ภักจิรา เสริมสุขเจริญชัย
สุรวุฒิ ไชยสมุทร
ยศฐาศักดิ์ ชาติกิตติสาร
กุมภาพันธ์ 2551

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(5)
สารบัญภาพ	(8)
สารบัญตารางผนวก	(9)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
ขอบเขตการศึกษา	6
นิยามศัพท์	6
บทที่ 2 โครงร่างทฤษฎี	7
แนวคิดและทฤษฎีในการวิเคราะห์	7
การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ	7
การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ด้านการตลาด	9
การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ด้านเทคนิค	10
การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ด้านการเงิน	12
การตรวจเอกสาร	17
กรอบแนวความคิด	20
สมมติฐานของการศึกษา	23
วิธีการศึกษา	23
การเก็บรวบรวมข้อมูล	23
การวิเคราะห์ข้อมูล	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
บทที่ 3 สภาพทั่วไป สภาพการท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี และอุทยานแห่งชาติ ภูจองนายอย	31
สภาพทั่วไปของจังหวัดอุบลราชธานี	31
สภาพพื้นที่ของจังหวัดอุบลราชธานี	32
ที่ตั้งและอาณาเขต	32
หน่วยการปกครอง	34
ลักษณะภูมิอากาศจังหวัดอุบลราชธานี	35
สภาพเศรษฐกิจจังหวัดอุบลราชธานี	36
ประชากร	38
ประเพณี	43
สินค้าที่ระลึก	44
สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี	45
ร้านอาหาร	47
การเดินทางจังหวัดอุบลราชธานี	48
สภาพการท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี	53
สภาพทั่วไปของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย และอำเภอนาจะหลวย	54
สภาพพื้นที่และภูมิประเทศของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	55
สภาพภูมิอากาศอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	56
สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญภายในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	56
การเดินทางมายังอำเภอนาจะหลวย และอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	57
สภาพการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	58
สิ่งอำนวยความสะดวกภายในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	59
 บทที่ 4 ผลการศึกษา	 63
/การศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านตลาด	63
ขนาดของตลาด	63

	หน้า
ส่วนแบ่งทางการตลาด	64
แนวโน้มของตลาด	65
การประมาณการยอดขายของบริการ	66
เกณฑ์การกำหนดจำนวนห้อง	67
สรุปความเป็นไปได้ทางการตลาด	68
ความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิค	69
ระบบการผลิต	69
กำลังการผลิต	74
ทำเลที่ตั้ง	75
สรุปความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิค	78
การศึกษาความเป็นได้ทางการเงิน	79
รายละเอียดของโครงการ	80
แหล่งที่มาของการลงทุน	80
อัตราดอกเบี้ยเงินกู้	80
อัตราผลตอบแทนที่ต้องการ	82
อายุโครงการ	82
การประมาณค่าใช้จ่ายของโครงการ	82
ค่าเสื่อมราคา	90
งบต้นทุนการผลิต	92
งบกำไรขาดทุน	92
กระแสเงินสดสุทธิ	92
ประมาณการผลตอบแทนของโครงการ	96
ผลการวิเคราะห์ด้านการเงิน	96
การวิเคราะห์ความอ่อนไหว	98
สรุปผลการวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการ	103
สรุปผลการศึกษาความเป็นไปได้ด้านการเงิน	104

(4)

บทที่ 5 สรุป และข้อเสนอแนะ

หน้า

105

สรุป

105

ข้อเสนอแนะ

107

เอกสารอ้างอิง

108

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

117

ภาคผนวก ข

118

ภาคผนวก ค

122

ภาคผนวก ง

123

ภาคผนวก จ

125

ภาคผนวก ฉ

130

ภาคผนวก ช

134

ภาคผนวก ซ

136

ภาคผนวก ฌ

137

ภาคผนวก ฎ

138

ภาคผนวก ฏ

140

ภาคผนวก ฐ

142

ภาคผนวก ร

143

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	สถิตินักท่องเที่ยวที่เข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2548 – 2549	3
2	ระยะห่างระหว่างอำเภอต่างๆ ในจังหวัดอุบลราชธานี (กิโลเมตร)	32
3	ขนาดจังหวัดในประเทศไทยเรียงตามพื้นที่ 5 อันดับแรก (ตารางกิโลเมตร)	33
4	พื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตรของประชากร ปี 2549	37
5	จังหวัดในประเทศไทยเรียงตามจำนวนประชากร พ.ศ. 2550 (คน)	38
6	จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามภาค	39
7	จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามทวีป	40
8	จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามวัตถุประสงค์การเดินทาง	41
9	จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามค่าใช้จ่ายรายวัน	42
10	รายชื่อร้านอาหารในจังหวัดอุบลราชธานี	47
11	ตารางเดินรถ บริษัทนครชัยแอร์	49
12	ตารางเดินรถ บริษัทขนส่งจำกัด	49
13	ตารางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือเที่ยวไป	50
14	ตารางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือ เที่ยวกลับ	50
15	ตารางรถไฟท้องถิ่นสายอีสาน เที่ยวไป (ต้นทางจังหวัดนครราชสีมา)	51
16	ตารางรถไฟท้องถิ่นสายอีสาน เที่ยวกลับ (ปลายทางจังหวัดนครราชสีมา)	52
17	ตารางเวลาเที่ยวบินสายการบินนกแอร์	53
18	ตารางเวลาเที่ยวบินสายการบินไทยแอร์เอเชีย	53
19	จำนวนผู้มาเยี่ยมชมเยือน จังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. 2545 – 2549 (คน)	54
20	ตารางรถโดยสารประจำทางสีแดง สายอุบลราชธานี เดชอุดม นาจะหลวย	57
21	จำนวนนักท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย พ.ศ. 2545 – 2549 (คน)	58
22	บ้านพักอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	59
23	มูลค่าการท่องเที่ยวแบบพักแรมเฉลี่ยต่อปีของอุทยานแห่งชาติที่อยู่ใกล้เคียง	64

24	มูลค่าของตลาดการท่องเที่ยวแบบพักแรมคิดเป็นร้อยละของมูลค่าตลาดรวม ของอุทยานแห่งชาติบริเวณใกล้เคียงกับอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	65
25	จำนวนอัตราการเข้าพักต่อห้องของนักท่องเที่ยว จังหวัดอุบลราชธานี	67
26	จำนวนระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว จังหวัดอุบลราชธานี	68
27	ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างต่อตารางวา (บาท)	70
28	เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างของโครงการ (บาท)	70
29	เปรียบเทียบอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารที่อยู่ในบริเวณอำเภอจะหลวย	71
30	อัตราค่าบริการต่อคืนของที่พักในรูปแบบรีสอร์ทในจังหวัดอุบลราชธานี	74
31	จำนวนห้องและความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของที่พักในบริเวณ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	75
32	ขนาดพื้นที่ของที่ดินเปล่าในบริเวณใกล้เคียงกับอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	75
33	ระยะห่างของที่ดินเปล่าบริเวณกับอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย กับน้ำตกห้วยหลวง	76
34	จำนวนประชากรของจังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดที่มีอาณาเขตติดต่อ	77
35	สิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพักของรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ และบ้านพักอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	78
36	อัตราดอกเบี้ยเฉลี่ย (ร้อยละ)	80
37	การชำระเงินกู้ของโครงการระยะเวลา 10 ปี	81
38	เงินลงทุนโครงการทั้งหมด	84
39	ค่าสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ในรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (บาท)	78
40	ประมาณการต้นทุนค่าอาหารต่อวัน (บาท)	87
41	ต้นทุนค่าอาหารต่อปี (บาท)	88
42	ค่าแรงทางตรง ต่อเดือน (บาท)	88
43	ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ในปีที่ 1 (บาท)	89
44	ประมาณการต้นทุนอาหาร ประเภทอาหารชุด (ปี)	82
45	การประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของโครงการไม่รวมค่าเสื่อมราคา	89

	หน้า	
46	ค่าเสื่อมราคาสິงปลูกสร้าง (บาท)	91
47	อายุการใช้งานของอุปกรณ์ต่างๆ (ปี)	91
48	ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร และอุปกรณ์ (บาท)	92
49	ประมาณการต้นทุนการผลิตของโครงการ	93
50	ประมาณการงบกำไรขาดทุนของโครงการ	94
51	ประมาณการกระแสเงินสดสุทธิของโครงการ	95
52	ผลการวิเคราะห์ทางการเงิน	97
53	ประมาณการกระแสเงินสดสุทธิรายปีของโครงการ กรณีต้นทุนในการดำเนินงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 (บาท)	100
54	ประมาณการกระแสเงินสดสุทธิรายปีของโครงการ กรณีรายรับของโครงการลดลงร้อยละ 5 (บาท)	101
55	ประมาณการกระแสเงินสดสุทธิรายปีของโครงการ กรณีรายรับของโครงการลดลงร้อยละ 5 และ ต้นทุนในการดำเนินงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 (บาท)	102
56	การวิเคราะห์ความอ่อนไหว กรณีต้นทุนในการดำเนินงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 5	103
57	การวิเคราะห์ความอ่อนไหว กรณีรายได้จากการขายบริการลดลงร้อยละ 5	103
58	การวิเคราะห์ความอ่อนไหว กรณีรายได้จากการขายบริการลดลงร้อยละ 5 และต้นทุนในการดำเนินงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 5	104

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวความคิด	22
2	อุณหภูมิจนสูงสุดและต่ำสุดของจังหวัดอุบลราชธานีตั้งแต่ปี 2540 – 2548	35
3	แผนที่จังหวัดอุบลราชธานี	54
4	แผนที่อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	60
5	น้ำตกห้วยหลวง อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	60
6	สามเหลี่ยมมรกต อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	61
7	แก่งสนสามพันปี อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	61
8	พลาญกงเกวียน อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	62

สารบัญตารางผนวก

ตารางผนวกที่		หน้า
1	นักท่องเที่ยวที่เข้าไปในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย (คน)	117
2	ตารางเปรียบเทียบจำนวนประชากร	122
3	ราคาประเมินทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนอสังหาริมทรัพย์ (บาท)	134
4	ราคาประเมินโครงการเปรียบเทียบระหว่าง 2 บริษัท (ตารางเมตร)	136
5	จำนวนนักท่องเที่ยวเฉลี่ยที่เข้าไปในอุทยานแห่งชาติทั้ง 4 แห่ง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 – 2549	142
6	มูลค่าการท่องเที่ยวแบบพักแรมเฉลี่ยต่อปีของอุทยานแห่งชาติที่อยู่ใกล้เคียงกับอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	142
7	มูลค่าตลาดการท่องเที่ยวแบบพักแรมคิดเป็นร้อยละของมูลค่าตลาดรวมของอุทยานแห่งชาติบริเวณใกล้เคียงกับอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	143

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและปัญหา

การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมบริการที่ประกอบด้วยธุรกิจที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันเป็นลูกโซ่โดยมีธุรกิจหลัก ได้แก่ ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจการเดินทางระหว่างประเทศ ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจรอง ได้แก่ ธุรกิจการจำหน่ายของที่ระลึก ธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจการเดินทางในประเทศ เป็นต้น รวมทั้งยังเป็นธุรกิจที่กระตุ้นอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมกาสิโนก่อสร้างและพัฒนาที่ดิน และยังส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ซึ่งก่อให้เกิดการกระจายรายได้ไปสู่ประชาชนในชนบท ดังนั้น การท่องเที่ยวจึงเป็นอุตสาหกรรมที่รัฐบาลหลายประเทศให้ความสำคัญในฐานะที่เป็นยุทธศาสตร์หลักในการสร้างรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศให้แก่ระบบเศรษฐกิจของประเทศอย่างรวดเร็ว โดยได้กำหนดให้การท่องเที่ยวมีความสำคัญในลำดับต้นของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อมทั้งเร่งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในประเทศเพื่อสามารถแข่งขันกับคู่แข่งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเดิม และแหล่งท่องเที่ยวใหม่

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในหลายประเทศที่ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวในฐานะที่เป็นการค้าบริการที่มีศักยภาพเพื่อสร้างงาน กระจายรายได้ และหารายได้จากเงินตราต่างประเทศ โดยได้ระบุดูจุดประสงค์และแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวไว้ในยุทธศาสตร์การเพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ กล่าวคือ “พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มการจ้างงานและกระจายรายได้สู่ชุมชน เน้นการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ และพัฒนาธุรกิจบริการที่มีศักยภาพใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น ซึ่งรวมถึง วิถีชีวิต สภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีพื้นบ้าน ตลอดจนการส่งเสริมไทยเที่ยวไทย และการประสานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน” พร้อมทั้งตั้งเป้าหมายที่จะทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย (tourism capital of asia) ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ (quality tourism destination) ภายในปี พ.ศ. 2551 (สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, 2548)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีประวัติความเป็นมากว่า 200 ปี ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครเป็นระยะทาง 629 กิโลเมตร สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบสูงและภูเขา มีแม่น้ำมูลไหลผ่านตอนกลางของพื้นที่ และมีหน้าผาหินทรายบริเวณชายฝั่งแม่น้ำโขงอันเป็นเส้นกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยและลาว มีพื้นที่ประมาณ 15,744 ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น 20 อำเภอ และ 5 กิ่งอำเภอ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2550)

จังหวัดอุบลราชธานียังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายแห่ง ซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือนอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ซึ่งเป็นที่ตั้งของสามเหลี่ยมมรกต หรือช่องบก เป็นพื้นที่ป่าซึ่งเป็นรอยต่อของ 3 ประเทศ คือ พื้นที่ป่าในอำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานีของประเทศไทย แขวงจำปาสักในประเทศลาว และในจังหวัดพระวิหารประเทศกัมพูชา

อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ถูกจัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติ ลำดับที่ 53 เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ.2530 เนื้อที่ประมาณ 428,750 ไร่ ในเขตอำเภอบุณฑริก อำเภอนาจะหลวย และอำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐประชาธิปไตยกัมพูชา พื้นที่ป่าอยู่ในส่วนหนึ่งของเทือกเขาพนมดงรัก ประกอบด้วย ภูเขาภูเข็กน้อยมากมาย มีสภาพป่าสมบูรณ์ สภาพธรรมชาติที่สวยงามและมีสัตว์ป่าชุกชุม มีเนื้อที่ประมาณ 686 ตารางกิโลเมตร หรือ 428,750 ไร่ (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2550) โดยภายในอุทยานมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ได้แก่ น้ำตกห้วยหลวงมีลักษณะเป็นน้ำตกขนาดใหญ่สูงประมาณ 40 เมตร แบ่งออกเป็น 3 ชั้นไหลลงสู่หุบเขา โดยด้านล่างเป็นแอ่งน้ำที่มีหาดทรายและน้ำสีเขียวมรกตงดงาม จึงเหมาะแก่การพักผ่อน นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจอีกมากมาย เช่น สวนหินพลานยาว จุดชมวิวผาผึ้ง พลาญกงเกวียน ฯลฯ (กองข่าวสารการท่องเที่ยว, 2549) ซึ่งทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปี

ตารางที่ 1 สถิตินักท่องเที่ยวที่เข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. 2545 – 2549

ปี พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)
2545	19,916
2546	23,533
2547	20,693
2548	21,619
2549	32,687
เฉลี่ย	23,690

ที่มา: (ส่วนศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติ, 2549)

เนื่องจากโครงการพัฒนาสามเหลี่ยมมรกต (ช่องบก) โครงการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวภาคอีสานที่ทางภาครัฐบาลเร่งสนับสนุนเนื่องจากทางรัฐบาล และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเห็นว่า จังหวัดอุบลราชธานีมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวสูงเป็นอันดับ 1 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2545) โดยมีแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่สวยงาม เช่น อุทยานแห่งชาติผาแต้ม น้ำตกแสงจันทร์ (น้ำตกหลวง) ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวในโครงการมุมมองใหม่เมืองไทย (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2547) และยังมีประเพณีพื้นบ้านต่างๆที่น่าสนใจ โดยเฉพาะประเพณีงานแห่เทียนพรรษา เป็นจุดขายสำคัญ แต่ในทางกลับกันปัญหาสำคัญของการท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้งอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ในจังหวัดอุบลราชธานี คือ การขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องของภาครัฐและเอกชน ระยะทางระหว่างแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งอยู่ไกลกันมาก สถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่งยังขาดความพร้อมทางด้านสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่จะรองรับนักท่องเที่ยว เช่น โรงแรมที่พักที่มีมาตรฐานที่สามารถรับนักท่องเที่ยวในฤดูกาลท่องเที่ยวได้ ร้านอาหาร ห้องน้ำที่สะอาด รวมทั้งการคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งยังค่อนข้างลำบาก ส่งผลให้นักท่องเที่ยว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือประมาณเกือบร้อยละ 80 ยังเป็นนักท่องเที่ยวที่ไม่แวะพักค้างคืน โดยมีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวันอยู่ในระดับต่ำกว่าทุกภาคในประเทศไทย คือ เฉลี่ยประมาณคนละ 650 บาทต่อวัน (ส่วนศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติ, เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2548) ดังนั้นโครงการพัฒนาสามเหลี่ยมมรกตของภาครัฐปีพ.ศ. 2544 และยังคงพัฒนามาถึงปัจจุบัน จึงเป็นโครงการที่จะสามารถพัฒนาให้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเพิ่มโอกาสการขยายการท่องเที่ยวในภาคให้มีศักยภาพการท่องเที่ยวเทียบกับภาคอื่นๆ ได้

โครงการดังกล่าวข้างต้นส่งผลให้ภาครัฐเร่งพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก และระบบสาธารณูปโภคสำหรับนักท่องเที่ยว ทั้งในด้านการคมนาคม สาธารณูปโภค สถานที่ที่พักแรม ซึ่งปัจจุบันสถานที่ที่พักแรมบริเวณเขตอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ในอำเภอนาจะหลวย และพื้นที่ใกล้เคียง ยังขาดแคลนที่พักซึ่งมีมาตรฐาน และมีปริมาณไม่มากพอที่จะรองรับนักท่องเที่ยวได้ ซึ่งปัจจุบันนั้นมีเพียงบ้านพักของอุทยานแห่งชาติ และค่ายพักแรมของอุทยานจำนวนทั้งสิ้น 6 หลังเท่านั้นที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ และยังมีปริมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยือนอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยถึง 9,244 คน ในปีพ.ศ. 2549 ที่ผ่านมา (ส่วนการศึกษาและสำนักวิจัยอุทยานแห่งชาติ, 2550) นอกจากนั้นโครงการพัฒนาสามเหลี่ยมมรกตยังมีโครงการที่จะพัฒนาศูนย์ประชุมนานาชาติ ร้านค้าปลอดภาษี ศูนย์โอทอป 5 ดาว รวมถึงโครงการก่อสร้างสนามกอล์ฟนานาชาติ 3 ประเทศแห่งแรกของโลก และพัฒนากิจกรรมอื่นๆ รองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเป็นครอบครัว อาทิกิจกรรมท่องเที่ยวผจญภัย ศูนย์ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อีกด้วย

นอกจากนั้นทางภาครัฐให้การส่งเสริมการท่องเที่ยวในภาคอีสาน โดยการเปิดใช้มาตรการปลอดวีซ่าลาว - ไทย ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ.2546 ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถใช้พาสปอร์ตเข้าท่องเที่ยวได้ทั้งไทย และลาวอย่างสะดวก ซึ่งพบว่า ตัวเลขนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา ร้อยละ 30 ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตนี้เห็นผลชัดเจนมากขึ้น (คณะผู้ดำเนินงานโครงการข่าวสารทิศทางประเทศไทย, 2547) ในวันที่ 3 - 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 ได้มีการประชุมคณะทำงานระหว่างประเทศเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวสามเหลี่ยมมรกตอีกครั้งหลังจากได้ประชุมใหญ่ไปในปี พ.ศ. 2544 โดยมีประเด็นสำคัญในการประชุมนี้คือ เรื่องจุดผ่านแดนระหว่างประเทศ และการพัฒนาบุคลากรในด้านการท่องเที่ยว ซึ่งฝ่ายไทยเสนอให้มีการจัดอบรมการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ และได้มีการพิจารณาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต (พีรชัย, 2550) จากการประชุมในครั้งนี้ทำให้เป็นผลดีต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจในด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้เป็นอย่างมาก

จากโครงการพัฒนาสามเหลี่ยมมรกต และการเปิดใช้มาตรการปลอดวีซ่าลาว - ไทย ทำให้ทางผู้ศึกษาเห็นว่า อุทยานแห่งชาติภูจองนายอยซึ่งเป็นผืนป่าที่ครอบคลุมพื้นที่สามเหลี่ยมมรกตสามารถจะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี ที่ทัดเทียมกับอุทยาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แห่งชาติผาแต้ม ซึ่งเป็นที่ตั้งของน้ำตกแสงจันทร์ (น้ำตกลงรู) ในโครงการมุมมองใหม่เมืองไทย และอุทยานแห่งชาติแก่งตะนะซึ่งเป็นจุดชมวิวลำน้ำโขงที่สวยงามในอำเภอโขงเจียมได้ ทั้งนี้เพื่อรองรับการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว และการเจริญเติบโตทางด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว รวมถึงการขาดแคลนที่พักของนักท่องเที่ยว และลดความเสี่ยงในการลงทุน จึงควรศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจรีสอร์ท ในเขตอำเภอนาจะหลวย เพื่อเป็นประโยชน์ในการตัดสินใจแก่ผู้ที่มีความสนใจจะลงทุนในธุรกิจประเภทนี้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงความเป็นไปได้ทางการตลาด ในการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ ณ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อศึกษาถึงความเป็นไปได้ด้านเทคนิค ในการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ ณ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี
3. เพื่อศึกษาถึงความเป็นไปได้ทางการเงิน ในการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ ณ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อให้ทราบถึงความเป็นไปได้ทางการตลาด ได้แก่ ขนาดของตลาด ส่วนแบ่งของตลาด และแนวโน้มของตลาด ความเป็นไปได้ทางเทคนิค ได้แก่ ปัจจัยการนำเข้า ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการก่อสร้าง บริษัทรับเหมาก่อสร้าง แหล่งที่มาของเงินทุน แรงงาน และสินค้าสิ้นเปลืองต่างๆ กระบวนการผลิต ประกอบด้วย สถานที่ตั้ง และการบริหารภายในโครงการ ทั้งในส่วนของร้านอาหาร และที่พักเชิงอนุรักษ์ ปัจจัยการนำออก คือ การให้บริการของโครงการทั้งในส่วนที่พักและร้านอาหาร รวมทั้งทราบความเป็นไปได้ทางการเงิน ได้แก่ การคำนวณทางการเงินที่คำนึงถึงมูลค่าของเงินตามกาลเวลา คือ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) อัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) และอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) และการคำนวณทางการเงินที่ไม่คำนึงถึงมูลค่าของเงินตามเวลา ได้แก่ ระยะเวลาคืนทุน รวมไปถึงการวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการเพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ และวางแผนทางการเงิน หากเกิดสถานการณ์นอกเหนือจากแผนงานที่วางไว้ และใช้ประกอบการตัดสินใจเพื่อลดความเสี่ยงในการลงทุนจัดตั้งธุรกิจรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ ในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย และพื้นที่ใกล้เคียง จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. พื้นที่ศึกษาอยู่ในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย และพื้นที่ใกล้เคียงในจังหวัดอุบลราชธานี เนื่องจากเป็นสถานที่ซึ่งมีปริมาณที่พอกไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

2. ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2550 ถึง 9 ธันวาคม พ.ศ. 2550

นิยามศัพท์

โครงการพัฒนาสามเหลี่ยมมรกต คือ โครงการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยอาศัยความร่วมมือในการพัฒนาการท่องเที่ยวของ 3 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย ประเทศกัมพูชา และประเทศลาว ที่มีชายแดนรอยต่อซึ่งกันและกัน เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้าสู่ภูมิภาคมากขึ้น ด้วยการเพื่อพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยว ทั้งในด้านการคมนาคม สาธารณูปโภค และที่พักอาศัย เป็นต้น (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2543)

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ (ecotourism) คือ การท่องเที่ยวในสถานที่ที่เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ สังคมหรือชุมชนตามธรรมชาติ เพื่อชื่นชมและเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สังคม ปลุกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่นการเดินป่า การดำน้ำ การศึกษาวิถีชีวิต เป็นต้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2549)

จุดผ่านแดนถาวร (permanent of border crossing) คือ จุดรอยต่อระหว่างประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนทั้งสองประเทศ นักท่องเที่ยว และยานพาหนะ สามารถสัญจรไปมาเพื่อการค้า การท่องเที่ยว และอื่นๆ โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลทั้งสองประเทศ (กรมการต่างประเทศ, 2550)

นักท่องเที่ยว (tourism) คือ นักท่องเที่ยวค้างคืน เดินทางมาเยือน และพักแรมในสถานที่ท่องเที่ยวไม่น้อยอย่างน้อย 1 คืน (ฉลองศรี, 2542)

นักทัศนจร (excursionist) นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในสถานที่นั้น แต่ไม่ค้างคืน (ฉลองศรี, 2542)

ผู้เยี่ยมชมเยือน (visitors) คือ นักท่องเที่ยว และนักทัศนจร (ฉลองศรี, 2542)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รีสอร์ท (resort) คือ สถานที่พักผ่อนที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้มาเยือน มาพักผ่อน ส่วนใหญ่ที่ตั้งจะอยู่ใกล้กับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การบริการส่วนใหญ่คล้ายโรงแรม แต่อาคารสถานที่จะกลมกลืนกับธรรมชาติมากกว่า เพราะโรงแรม จะมีที่ตั้งอยู่ใจกลางเมือง หรือแหล่งธุรกิจที่มีการคมนาคมสะดวกสบาย (ฉลองศรี, 2542)

รีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ (ecotourism resort) หมายถึง การจัดตั้งรีสอร์ทโดยอนุรักษ์สถานที่จัดตั้งให้คงเดิมมากที่สุด โดยรักษาสภาพธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมไว้ เน้นการบริหารทรัพยากรให้คงอยู่อย่างยั่งยืนตามนโยบายการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำลังเป็นที่สนใจมากในปัจจุบัน (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2550 ก)

สามเหลี่ยมมรกต คือ พื้นที่ป่าของประเทศไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีดินแดนเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในแถบอินโดจีน คือ ลาว และกัมพูชา เรียกอีกอย่างว่า ช่องบก ตั้งอยู่ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2550 ข)

อุทยานแห่งชาติ (national park) คือ พื้นที่ที่ถูกสงวน คุ้มครอง รักษาทรัพยากรธรรมชาติเอาไว้ให้คงอยู่สภาพเดิม ห้ามทำลายเปลี่ยนแปลงนำไปใช้ในทางที่ผิด โดยที่ดินดังกล่าวมิได้อยู่ในกรรมสิทธิ์หรือครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยมีวัตถุประสงค์การจัดตั้งขึ้นเพื่อ การอนุรักษ์ธรรมชาติ เพื่อการท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อการศึกษาค้นคว้าวิจัย ของนักศึกษา นักวิทยาศาสตร์และประชาชนทั่วไป (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2550 ข)

บทที่ 2

โครงร่างทฤษฎี

แนวคิดและทฤษฎีในการวิเคราะห์

ในบทนี้จะกล่าวถึงการตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยรวบรวมจากรายงานการศึกษา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สมมติฐานของการศึกษาที่ผู้ศึกษาได้กำหนดไว้ล่วงหน้าเพื่อเป็นแนวทางในการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล และในส่วนของแนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ เป็นการศึกษาเพื่อต้องการทราบผลที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามโครงการนั้น โดยพิจารณาจากการศึกษาด้านการตลาด ด้านเทคนิค และด้านการเงินเป็นหลัก เพื่อช่วยประกอบการตัดสินใจในการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ ในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี ในการศึกษาดังกล่าว จะต้องบอกรายละเอียดและวิเคราะห์สิ่งที่เกี่ยวข้องและจำเป็นในการจัดตั้ง นอกจากนี้จะต้องระบุที่ตั้งของโครงการ ค่าใช้จ่ายในการลงทุนและวิธีดำเนินการธุรกิจ ทั้งนี้เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนมากที่สุด ด้วยแนวคิดการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งธุรกิจ (ฐาปนา, 2542)

การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ เป็นขั้นตอนในระยะก่อนการลงทุนของวงจรพัฒนาโครงการ ซึ่งเป็นวงจรที่บอกขั้นตอนการดำเนินงานต่าง ๆ ในการบริหารโครงการเป็นลำดับขั้นตอน ตั้งแต่ความคิดที่จะมีโครงการจนกระทั่งระยะเริ่มดำเนินการจัดตั้ง โดยขั้นตอนต่าง ๆ ในวงจรพัฒนาโครงการ แบ่งออกได้เป็นดังนี้

1. ระยะก่อนการลงทุน (pre-investment phase) ได้แก่ การศึกษาสถานการณ์ทั่ว ๆ ไปเพื่อ ดูว่าโครงการใดควรลงทุน เมื่อเลือกโครงการได้แล้วจึงศึกษาความเป็นไปได้
2. ระยะลงทุน (investment phase) ได้แก่ การออกแบบทางด้านวิศวกรรมต่าง ๆ การติดต่อทำสัญญาตามกฎหมาย การก่อสร้าง การรับสมัครงาน เป็นต้น
3. ระยะดำเนินการ (operational phase) เป็นระยะสุดท้ายหลังจากที่ผู้ริเริ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการได้ ลงทุนไปแล้วในโครงการแล้ว หลังจากนั้นผู้เริ่มโครงการมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามแผน และติดตามผลงานเป็นระยะ ๆ จนกว่าจะสิ้นสุดโครงการ

การศึกษาสู่ทางเป็นไปได้ของโครงการสำหรับผู้เริ่มโครงการ จะมุ่งถึงการทำอะไรในเชิงเศรษฐกิจ กล่าวคือ เป็นการวิเคราะห์ด้านการตลาด ด้านเทคนิค และการเงิน นอกจากนี้ยังต้องมีการศึกษาในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้ประกอบด้วย คือ ในด้านเศรษฐกิจ ด้านสภาพแวดล้อมของโครงการ และด้านการบริหาร ซึ่งการวิเคราะห์ในแต่ละขั้นตอนมีขอบเขตที่ควรพิจารณาดังนี้

การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ด้านการตลาด

การศึกษาด้านการตลาด ของการศึกษาหาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งธุรกิจรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ ในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี นั้นเป็นเครื่องมือที่จะช่วยลดความเสี่ยงและความไม่แน่นอนในการลงทุนจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ เนื่องจากการศึกษาด้านการตลาด เป็นการศึกษาที่ลงลึกถึงรายละเอียดที่จะทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ถูกต้อง และสามารถนำไปประกอบการตัดสินใจอย่างมีหลักเกณฑ์และเชื่อถือได้ นอกจากนั้นการศึกษาค่าความเป็นไปได้ทางการตลาดยังสร้างความมั่นใจแก่ผู้ประกอบการ ว่าโครงการดังกล่าวจะสามารถทำกำไรในระยะยาว และสามารถทำกำไรได้คุ้มค่างบเงินลงทุนที่ได้ลงทุนไป

การวิเคราะห์ด้านตลาดนั้น เป็นการศึกษารายละเอียดของข้อมูลที่น่าไปกำหนดเป้าหมายของตลาด คุณลักษณะและภาวะของตลาด ตลอดจนระบุถึงขนาดของตลาดโดยทั่วไป การวิเคราะห์ด้านตลาดประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนใหญ่ ๆ คือ วิเคราะห์สภาวะตลาด การพยากรณ์ความต้องการของตลาด การประมาณการยอดขายของโครงการ และการสรุปผลการศึกษาด้านการตลาด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (ฐาปนา, 2542)

1. การวิเคราะห์สภาวะตลาด เพื่อศึกษาขนาดของตลาด ส่วนแบ่งการตลาด และแนวโน้มของตลาด มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 การศึกษาขนาดของตลาด (market size) เป็นการศึกษาถึงจำนวนลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย คือ นักท่องเที่ยวที่เข้าพักแรมในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ว่ามีมากน้อยเพียงใด ตลอดจนทำการศึกษาถึงประเภทของบ้านพัก และสิ่งอำนวยความสะดวกที่นักท่องเที่ยวต้องการ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการประกอบการตัดสินใจในการลงทุน

1.2 การศึกษาส่วนแบ่งตลาด (market share) โดยการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผล

ต่อความสามารถในการครองตลาด 2 ประการ คือ ความเข้มข้นของการแข่งขัน และความสามารถในการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค

1.3 การศึกษาแนวโน้มของตลาด (market trend) เป็นการศึกษาทิศทางความต้องการเข้าพักของกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย ว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างไร

เทคนิคการพยากรณ์ความต้องการทางการตลาด มี 2 ประเภทคือ เทคนิคการพยากรณ์เชิงคุณภาพ (qualitative forecasting techniques) และเทคนิคการพยากรณ์เชิงปริมาณ (quantitative forecasting techniques) ซึ่งในที่นี้จะใช้เทคนิคการพยากรณ์เชิงปริมาณ เป็นวิธีการพยากรณ์ที่อาศัยข้อมูลซึ่งเป็นตัวเลขในอดีต โดยใช้วิธีฟอร์แคสต์ติ้ง แอนด์ ลินีเยร์ รีเกรสชัน (forecasting and linear regression) และใช้ข้อมูลพยากรณ์แบบลำดับเวลา (time series forecasting)

2. การประมาณการยอดขายรีสอร์ตเชิงอนุรักษ์ ในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี เป็นการประมาณรายได้จากสถานที่พักแรมเป็นหลัก สามารถคำนวณได้จาก สมการ ดังนี้

รายได้ = อัตราราคาห้องพัก x จำนวนห้องพัก x อัตราการใช้ห้องพักต่อห้องใน 1 ปี x 365
อย่างไรก็ตามในการคาดคะเนยอดขายของโครงการ ยังควรพิจารณาถึงสภาวะเศรษฐกิจ การแข่งขัน และปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย

3. การสรุปผลการศึกษาด้านการตลาด เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการศึกษาด้านการตลาดที่จะให้คำตอบว่า โครงการควรทำการศึกษาความเป็นไปได้ในด้านอื่น ๆ ต่อไปหรือไม่ (ประสิทธิ์, 2542) ถ้าอุปสงค์หรือความต้องการทางการตลาดในโครงการมีมากพอ และสภาวะตลาดเอื้ออำนวยต่อโอกาสที่จะประสบความสำเร็จได้ ก็ควรทำการศึกษาทางด้านเทคนิคต่อไป

การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ด้านเทคนิค

การศึกษความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิค จะทำให้ทราบถึงความเหมาะสมของทำเลที่ตั้ง การบริหาร การบริการ ความเหมาะสมของสิ่งปลูกสร้าง และคุณภาพแรงงานที่ต้องการ ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ในด้านเทคนิค เพื่อพิจารณาว่าโครงการนี้มีความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิคหรือไม่ นอกจากนั้น การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ด้านเทคนิคยังเป็นพื้นฐานในการคาดคะเนต้นทุน คาดคะเนผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเลือกด้านเทคนิคต่างๆ เช่น ในแง่ของการว่าจ้างงาน อิทธิพลต่อสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อมวลมนุษย์ ปัญหาต่างๆ และอุปสรรคของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการอยู่ที่ปัจจัยใด ตลอดจนวิธีแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในโครงการซึ่งการวิเคราะห์ทางด้านเทคนิคนั้นมีแนวทางในการพิจารณา และมีเกณฑ์การตัดสินใจในการลงทุนดังนี้ (ฐาปนา, 2544)

1. ทำเลที่ตั้ง เป็นแหล่งที่ทำให้ธุรกิจสามารถประกอบกิจกรรมได้โดยในการเลือกทำเลที่ตั้งของโครงการดังกล่าว ต้องทำการพิจารณาถึง 2 ปัจจัยใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้

1.1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิต ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตซึ่งได้แก่

1.1.1 ที่ดิน ลักษณะและราคาของที่ดิน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเลือกทำเลที่ตั้ง ตรงกับความต้องการหรือไม่

1.1.2 แรงงาน การพิจารณาเลือกทำเลที่ตั้งของโครงการ

1.1.3 วัตถุดิบ คือกำลังคน

1.1.4 ตลาด สถานที่พักแรมควรอยู่ไม่ไกลจากแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญมากนัก เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มาพักเดินทางได้สะดวก

1.1.5 การขนส่ง นับเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ต้องคำนึงถึง ในการเลือกทำเลที่ตั้ง เพราะทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นวัตถุดิบ คน เครื่องจักรหรือวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ล้วนจำเป็นต้องใช้การขนส่งทั้งสิ้น หากทำเลที่ตั้งไม่สะดวกในการเดินทางจะทำให้เป็นอุปสรรคอย่างมาก อีกทั้งยังเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นอีก

1.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม ซึ่งจะไม่มีผลกระทบด้านต้นทุนการผลิตโดยตรง ปัจจัยประเภทนี้ได้แก่

1.2.1 กฎหมายและภาษี การเลือกทำเลที่ตั้งต้องคำนึงถึงกฎหมายของแต่ละท้องถิ่นด้วย เช่น กฎหมายแรงงาน โดยต้องคำนึงถึงจำนวนชั่วโมงที่อนุญาตให้แรงงานทำในแต่ละวัน อายุขั้นต่ำ ค่าแรงขั้นต่ำ เป็นต้น กฎหมายเกี่ยวกับการประกันภัยให้แรงงาน กฎหมายเกี่ยวกับลิขสิทธิ์

1.2.2 ภูมิอากาศ ฤดูกาลใดที่ส่งเสริมให้การท่องเที่ยว ณ ภูมิภาคนั้น ๆ เหมาะสมแก่การท่องเที่ยว เป็นต้น

1.2.3 ทัศนคติของชุมชน ซึ่งธุรกิจและชุมชนจะต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน ธุรกิจจะดำรงอยู่ได้ต้องรับได้การสนับสนุนจากชุมชน เพราะชุมชนจะเป็นผู้ขายวัตถุดิบและแรงงานให้กับธุรกิจ และเมื่อธุรกิจมีผลกำไรก็ควรทำประโยชน์แก่ชุมชนกลับคืน

1.2.4 การเมืองและกฎหมาย เนื่องจากรัฐบาลอาจออกกฎหมายให้ความคุ้มครองธุรกิจบางประเภท หรือให้ความช่วยเหลือกับธุรกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กำลังการผลิต (capacity) คือ อัตราสูงสุดของผลผลิตหรือบริการที่ระบบการผลิตสามารถผลิตได้ในช่วงเวลาหนึ่งของการดำเนินงาน โดยวัดเป็นหน่วยการผลิตต่อหน่วยของเวลา โดยพิจารณาว่าสามารถผลิตได้เพียงพอต่ออุปสงค์หรือไม่

3. ระบบการผลิต ประกอบด้วยปัจจัยพื้นฐาน 3 ประการ คือ

3.1 ปัจจัยนำเข้า เป็นปัจจัยที่ใช้พื้นฐานจึงจะทำให้โครงการเกิดผลผลิตขึ้นมาได้ คือ กำลังคน ว่ามีเพียงพอและตรงกับความต้องการหรือไม่

3.2 กระบวนการผลิต เป็นกรรมวิธีในการแปรสภาพปัจจัยนำเข้าให้เป็นสินค้าหรือบริการ ซึ่งในที่นี้ คือ สถานที่ตั้ง มีความเหมาะสมต่อการจัดตั้งโครงการหรือไม่

3.3 ปัจจัยนำออก เป็นผลผลิตขั้นสุดท้ายของกระบวนการออกมาในรูปของสินค้าหรือบริการ ในที่นี้ คือ การให้บริการของวีลอร์ทเชิงอนุรักษ์ ซึ่งจะตรงต่อความต้องการของตลาด

ปัจจัยทางเทคนิคจะเป็นเครื่องบ่งชี้ขนาดของงบประมาณ ใช้สำหรับการลงทุนสำหรับการลงทุนและการดำเนินการ

การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ด้านการเงิน

การวิเคราะห์ด้านการเงิน เป็นการศึกษาความสามารถของโครงการในการคืนทุนให้กับผู้ลงทุนในระดับที่ต้องการ โดยการวิเคราะห์ทางด้านการเงินนั้นจำเป็นต้องนำข้อมูลจากการศึกษาความเป็นไปได้ด้านการตลาด และความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิค มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจ และคาดคะเนรายรับ ตลอดจนพิจารณาต้นทุนที่จะเกิดขึ้นว่ามีความเป็นไปได้ทางการเงิน และมีลู่ทางในการลงทุนเพียงใด โดยการนำข้อมูลนั้นมาวิเคราะห์ และประเมินค่าโครงการลงทุน เพื่อพิจารณาว่าโครงการนั้นให้ผลตอบแทนคุ้มค่ากับการลงทุนหรือไม่ ซึ่งการวิเคราะห์ด้านการเงินสามารถแบ่งออกได้ดังนี้ (สุภาพนา, 2544)

1. การประมาณเงินลงทุนโครงการ เพื่อดูว่าต้องใช้เงินในด้านใดบ้าง เป็นจำนวนเท่าใด และจะหาแหล่งเงินทุนได้จากแหล่งใด เงินลงทุนในโครงการจะประกอบไปด้วย

1.1 เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร หรือต้นทุนคงที่ (fixed cost) คือเงินลงทุนในสินทรัพย์ที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 ปี และโครงการต้องใช้ในการดำเนินงาน ค่าใช้จ่ายประเภทนี้จะไม่เปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณการผลิต หรือเปลี่ยนแปลงไปตามการเปลี่ยนแปลงของกิจกรรมต่างๆ ในระหว่างกระบวนการผลิต สามารถแบ่งต้นทุนคงที่ได้เป็น 2 ประเภทดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.1. ต้นทุนคงที่ที่เป็นตัวเงิน และได้ทำการจ่ายจริงด้วยเงินสดหรือเงินเชื่อก็ตาม ซึ่งโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ ประกอบด้วย ค่าก่อสร้าง ค่าติดตั้งอุปกรณ์ และเครื่องจักรต่างๆ เป็นต้น (ดวงมณี, 2548)

1.1.2 ต้นทุนคงที่ที่ไม่เป็นตัวเงิน เป็นเพียงค่าใช้จ่ายจากการประเมินเท่านั้น ไม่สามารถนำมาคิดคำนวณรวมในการวิเคราะห์ทางการเงินของโครงการ อาทิ ค่าเสื่อมราคาของบ้านพักเชิงอนุรักษ์ ร้านอาหาร ตลอดจนเครื่องจักร และอุปกรณ์ โดยใช้มูลค่าซากของอุปกรณ์เท่ากับศูนย์ และมูลค่าซากของบ้านพักที่อัตราร้อยละ 5 (ดวงมณี, 2548)

1.2 เงินทุนหมุนเวียน คือ ค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ระหว่างการดำเนินโครงการ จะเปลี่ยนแปลงตามปริมาณการผลิต และเปลี่ยนแปลงตามการเปลี่ยนแปลงของระดับกิจกรรมต่างๆ โดยผู้ลงทุนโครงการต้องเตรียมเงินทุนหมุนเวียนไว้ นอกเหนือจากค่าใช้จ่ายลงทุนประเภทอื่น เพื่อก่อให้เกิดความราบรื่นในขณะดำเนินงานในการประกอบกิจกรรมต่างๆ จะได้รับคืนเมื่อหมดอายุโครงการ (ดวงมณี, 2548)

2. การประมาณยอดขายของโครงการ แบ่งออกเป็น

2.1 ประมาณผลตอบแทนโครงการ โดยสามารถพิจารณา ดังนี้

2.1.1 ผลตอบแทนที่มีตัวตน (tangible benefit) ในที่นี้คือ รายรับจากค่าบริการที่พัก และร้านอาหาร

2.1.2 ผลตอบแทนที่ไม่มีตัวตน หรือผลตอบแทนที่ไม่สามารถตีค่าเป็นตัวเงินได้ เช่น เป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชนโดยเฉพาะบริเวณอำเภอจะหลวย และพื้นที่ใกล้เคียง ช่วยลดปัญหาการว่างงานของประชากร สามารถพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอจะหลวย และจังหวัดอุบลราชธานีได้

3. ประเมินค่าโครงการลงทุน เพื่อพิจารณาว่าโครงการนั้นให้ผลตอบแทนคุ้มค่ากับเงินลงทุนหรือไม่ หรือผลประโยชน์ที่ได้รับสูงกว่าค่าใช้จ่ายที่เสียไป ซึ่งการประเมินค่าโครงการลงทุนนั้นสามารถแบ่งเป็น 2 วิธี ได้แก่

3.1 การประเมินค่าโครงการลงทุนที่ไม่คำนึงถึงค่าของเงินกับเวลา ซึ่งประกอบด้วย 2 วิธี คือ

3.1.1 ระยะเวลาคืนทุน (payback period) คือระยะเวลาที่กระแสเงินสดรับสุทธิเท่ากับเงินสดจ่ายลงทุนของโครงการ หรือระยะเวลาที่ผลตอบแทนจากการดำเนินโครงการเท่ากับเงินลงทุนของโครงการ โดยวิธีนี้เป็นวิธีที่นิยมใช้ในธุรกิจ และโครงการต่างๆ โดยการใช่วิธีการวัดระยะเวลาคืนทุนนี้ จะเป็นการวัดว่าโครงการจะได้รับเงินทุนกลับมาเร็วมากน้อยเพียงใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล่าวคือ ถ้าผลจากการคำนวณได้ค่าระยะเวลาคืนทุนที่เกินกว่าระยะเวลาคืนทุนที่บริษัทต้องการ นั้นบริษัทจะไม่สมควรทำการลงทุน

$$\text{ระยะเวลาคืนทุน} = \frac{\text{เงินสดจ่ายลงทุน}}{\text{กระแสเงินสดรับสุทธิ}}$$

การใช้วิธีการประเมินในรูปแบบนี้มีข้อดีคือ เป็นการใช้กระแสเงินสดในการตัดสินใจ ง่ายต่อการคำนวณ และง่ายต่อการทำความเข้าใจ แต่ก็มีข้อเสียบางประการ อาทิ การประเมินด้วยวิธีนี้ไม่ได้คำนึงถึงมูลค่าของเงินตามกาลเวลา และไม่ได้สนใจว่ากระแสเงินสดที่ได้รับหลังจากคืนทุนแล้วจะเป็นเช่นไร นำไปสู่การตัดสินใจที่ผิดพลาด และอาจจะเกิดผลเสียกับโครงการในภายหลังได้

3.2 การประเมินค่าโครงการลงทุนที่คำนึงถึงค่าของเงินกับเวลา ซึ่งเป็นวิธีที่มีแนวคิดว่าเงินในแต่ละปีที่ได้รับมีมูลค่าไม่เท่ากัน นั่นคือเงินมีมูลค่าเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามกาลเวลา แม้จะได้รับเป็นจำนวนเดียวกันก็ตาม โดยมูลค่าของเงินนั้นจะขึ้นกับอัตราดอกเบี้ย และเศรษฐกิจในเวลานั้นๆ โดยวิธีการประเมินค่าโครงการลงทุนที่คำนึงถึงค่าของเงินกับเวลานี้ สามารถจำแนกได้ 3 วิธี คือ

3.2.1 วิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (net present value: NPV) หมายถึง ผลต่างของมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับแต่ละปีตลอดอายุของโครงการ กับเงินสดจ่ายลงทุน เพื่อเป็นการศึกษาว่าการลงทุนในโครงการนี้จะมีกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ โดยสามารถคำนวณหาได้จากสูตรในการหาค่า NPV ในกรณีการพิจารณาการลงทุนต่อเนื่องหลายปี จะใช้กับโครงการขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ที่โครงการมีอายุโครงการมากกว่า 1 ปี ขึ้นไป โดยจะเกิดผลตอบแทนหลายจำนวน ดังนี้ $B_1, B_2, B_3, \dots, B_n$ อีกทั้งจะเกิดกระแสเงินสดจ่ายหลายจำนวนดังนี้ $C_1, C_2, C_3, \dots, C_n$ ซึ่งสามารถคำนวณหาได้จากสูตรต่อไปนี้

$$NPV = \sum_{i=1}^n \frac{B_i}{(1+k)^i} - \sum_{i=1}^n \frac{C_i}{(1+k)^i}$$

$$\begin{aligned} \text{กำหนดให้ NPV} &= \text{มูลค่าปัจจุบันสุทธิ} \\ B_t &= \text{กระแสเงินสดรับแต่ละปี ตลอดอายุโครงการ} \\ K &= \text{อัตราผลตอบแทนที่ต้องการ (หน่วยร้อยละ)} \\ C_t &= \text{เงินสดจ่ายลงทุน} \\ N &= \text{อายุของโครงการ (ปี)} \end{aligned}$$

จากการประเมินค่าโครงการลงทุนที่คำนึงถึงค่าของเงินกับเวลา โดยวิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (net present value : NPV) สามารถพิจารณาจากค่า NPV ที่เกิดขึ้น จากการคำนวณ ถ้า ค่า NPV เป็นลบ หมายถึงอัตราผลตอบแทนที่ได้ของโครงการมีค่าน้อยกว่าอัตราผลตอบแทนที่ต้องการ หรือผลตอบแทนที่ได้มีน้อยกว่าค่า K ที่ตั้งไว้นั่นเอง ในทางกลับกันถ้าคำนวณได้ค่า NPV เป็นบวก แสดงว่าอัตราผลตอบแทนที่ได้ของโครงการมีค่ามากกว่าอัตราผลตอบแทนที่ต้องการ และถ้าค่า NPV ที่เกิดขึ้น มีค่าเป็น 0 แสดงว่าอัตราผลตอบแทนที่ได้ของโครงการมีค่าเท่ากับอัตราผลตอบแทนที่ต้องการนั่นเอง

ซึ่งการใช้วิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธินี้ มีข้อดีหลายประการอาทิ เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงเวลาที่แท้จริงของผลตอบแทนที่ได้รับจากโครงการลงทุน เนื่องจากการใช้กระแสเงินสดในการวัดมากกว่าการใช้กำไรทางการบัญชี นอกจากนี้ยังสามารถเปรียบเทียบระหว่างผลตอบแทนจากการลงทุนกับเงินลงทุนโครงการได้ตามกาลเวลา และการที่จะเลือกลงทุนโครงการที่มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเป็นบวกนั้นจะสร้างความมั่นใจต่อผู้ถือหุ้น และสร้างความมั่นใจในการชำระหนี้ตามเวลาให้กับแหล่งเงินทุนต่างๆ ที่ทางโครงการได้กู้ยืมไว้ นั่นเอง

3.2.2 วิธีอัตราผลตอบแทนของโครงการ (internal rate of return: IRR) เป็นการคำนวณหาอัตราส่วนลด (r) หรืออัตราดอกเบี้ยที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับสุทธิตลอดอายุโครงการกับเงินสดจ่ายลงทุน ซึ่งสามารถคำนวณหาได้ดังนี้

$$IRR = \sum_{t=1}^n \frac{B_t - C_t}{(1 + IRR)^t} = 0$$

ค่าอัตราผลตอบแทนโครงการ (r) นั้นสามารถหาได้จากวิธีการทดลอง (trial and error) โดยการเปิดตารางปัจจัยดอกเบี้ยมูลค่าปัจจุบัน PVIF แล้วนำค่าที่ได้ไปแทนในสูตร โดยลองไปเรื่อยๆ จนกว่าจะได้ผลลัพธ์ของกระแสเงินสดรับสุทธิเท่ากับเงินสดจ่ายพอดี

จากสูตรคำนวณหาค่า IRR สามารถทำให้เกิดเหตุการณ์ต่างๆ ได้ 3 เหตุการณ์ กล่าวคือ ถ้าค่าของ r ใดๆ มาแทนในสูตรแล้วทำให้อัตราผลตอบแทนของโครงการมากกว่าค่าของ r แสดงเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ว่าโครงการนั้นมีกำไรสมควรลงทุน และในทางกลับกันถ้าค่าของ r ใดๆ มาแทนในสูตรแล้วทำให้ อัตราผลตอบแทนของโครงการน้อยกว่าค่าของทุน แสดงว่าโครงการนั้นขาดทุน หากเกิดเหตุการณ์ เช่นนี้ขึ้น ทางผู้จัดการโครงการควรศึกษาว่าปัจจัยใดที่ทำให้โครงการนั้นไม่ได้กำไร และนำมา ปรับปรุงกระบวนการต่างๆ เพื่อให้โครงการนั้นสามารถสร้างกำไรได้ และถ้าค่าของ r ใดๆ มาแทน ในสูตรแล้วทำให้ อัตราผลตอบแทนของโครงการเท่ากับค่าของทุน แสดงว่าโครงการมีค่าเสมอตัว

3.2.3 อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) หมายถึงการพิจารณา อัตราส่วนระหว่างมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนกับมูลค่าปัจจุบันของต้นทุนที่จ่ายไปในการ ดำเนินโครงการ ซึ่งในทางธุรกิจเรียกวิธีการประเมินค่าโครงการแบบนี้ว่า ดัชนีการทำกำไร

$$BCR = \frac{\sum_{t=1}^n \frac{B_t}{(1+i)^t}}{\sum_{t=1}^n \frac{C_t}{(1+i)^t}}$$

- โดยที่ B_t = กระแสเงินสดรับของโครงการปีที่ t
 C_t = กระแสเงินสดจ่ายของโครงการปีที่ t
 t = ปีการดำเนินโครงการ มีค่า 0 ถึง n
 I = อัตราผลตอบแทนที่ต้องการ หรืออัตราคิดลด
 N = อายุโครงการ

ซึ่งจากการคำนวณสามารถทำให้เกิดเหตุการณ์ได้ 3 เหตุการณ์ดังนี้ ถ้าอัตราผลตอบแทน ต่อต้นทุนมีค่าเท่ากับ 1 คือมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนมีค่าเท่ากับมูลค่าปัจจุบันของต้นทุน หรือ จุดคุ้มทุนนั่นเอง คือโครงการดังกล่าวไม่ได้มีกำไร แต่ก็ไม่ขาดทุน ถ้าอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนมี ค่ามากกว่า 1 หมายถึงมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนมีค่ามากกว่ามูลค่าปัจจุบันของต้นทุน คือ โครงการดังกล่าวน่าลงทุน และถ้าอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนมีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่ามูลค่า ปัจจุบันของผลตอบแทนมีค่าน้อยกว่ามูลค่าปัจจุบันของต้นทุน แสดงว่า โครงการดังกล่าวขาดทุน นั่นเอง โดยโครงการทั่วไปจะตัดสินใจพิจารณาโครงการลงทุนเมื่อมีค่าอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน มีค่าเท่ากับ 1 เป็นอย่างน้อย

3.3 การวิเคราะห์ความอ่อนไหว (sensitive analysis) ในการวิเคราะห์ทาง การเงินที่สมบูรณ์จะต้องทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการด้วย หมายถึง หากรายรับและ ค่าใช้จ่ายต่างๆ ไม่เป็นไปตามแผนที่คาดว่าจะ เป็น ซึ่งอาจเกิดจาก 2 สาเหตุที่สำคัญได้แก่ ความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสี่ยง คือโอกาสที่จะเกิดขึ้นในสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ ภายใต้ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ และความไม่แน่นอนของโครงการ คือการเกิดเหตุการณ์ในอนาคตที่เราไม่สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ ซึ่งความไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้นในที่นี้ได้แก่ อัตราการเข้าพักลดลงนอกช่วงเทศกาลท่องเที่ยว หรือ อัตราการบริโภคอาหารที่ลดลงเนื่องมาจากเทศกาลต่างๆ เป็นต้น

การตรวจเอกสาร

ณัฐนันท์ ใจชื่น (2550) ได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถานที่พักแรมเชิงเกษตรและสุขภาพ ในภูชี้ฟ้า จังหวัดเชียงราย โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาค้างนี้เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาด ด้านเทคนิค และด้านการเงินของโครงการ เพื่อเสนอแนะแนวทางในการจัดตั้งแก่ผู้ที่สนใจลงทุน ซึ่งในส่วนของการศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาดนั้น ใช้ข้อมูลหุติยภูมิ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับขนาดตลาด ส่วนแบ่งการตลาด และแนวโน้มตลาด ส่วนการศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิคจะใช้ข้อมูลหุติยภูมิที่ได้จากแหล่งต่างๆ และการศึกษาทางการเงิน จะพิจารณาจาก 4 ตัวชี้วัดคือ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ อัตราผลตอบแทนภายในของโครงการ อัตราผลตอบแทนต่อค่าใช้จ่าย ระยะเวลาคืนทุนของโครงการ และวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการ ซึ่งผลจากการวิเคราะห์แล้วพบว่ามีความเป็นไปได้ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการตลาด ด้านเทคนิค และด้านการเงิน จึงสรุปได้ว่ามีความเป็นไปได้ในการลงทุน

สุวิมล วงษ์พิทักษ์ (2549) ได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งธุรกิจที่พักแบบโฮมสเตย์ ในชุมชนบ้านปางมะโอ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โดยการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความเป็นไปได้และศึกษาหาแนวทางที่เหมาะสมในการจัดตั้งธุรกิจที่พักแบบโฮมสเตย์โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดตั้ง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ คือประชาชนในพื้นที่จำนวน 148 คน ด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยการใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง การสังเกตจากสภาพความเป็นจริงของชุมชน และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยายใน การเก็บรวบรวมข้อมูลตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์การวิจัย โดยเน้นการศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคที่ส่งเสริมและสนับสนุนต่อความเป็นไปได้ในการจัดตั้งธุรกิจที่พักแบบโฮมสเตย์โดยชุมชนมีส่วนร่วม เมื่อนำปัจจัยทั้งสองมาพิจารณาประกอบกัน สามารถวิเคราะห์ได้ว่า หมู่บ้านปางมะโอมีศักยภาพในการจัดตั้งธุรกิจที่พักแบบโฮมสเตย์ โดยชุมชนมีส่วนร่วมเป็นผู้ประกอบการ ดังนั้นแนวทางที่เหมาะสมในการจัดตั้งธุรกิจที่พักแบบโฮมสเตย์ โดยชุมชนมีส่วนร่วมและเป็นผู้ประกอบการของชุมชนบ้านปางมะโอจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ให้กับเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอก 102784 และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความรู้ในด้านการบริหารจัดการธุรกิจที่พักแบบโฮมสเตย์ การพัฒนาชุมชนควบคู่ไปกับการอนุรักษ์เอกลักษณ์ของชุมชน เพื่อให้เกิดความต้องการในการรับผลประโยชน์เข้าสู่ชุมชนอย่างแท้จริง ในการนำแนวทางจากการศึกษาไปพัฒนาหมู่บ้านเพื่อการจัดตั้งธุรกิจที่พักแบบโฮมสเตย์ โดยชุมชนมีส่วนร่วมเป็นผู้ประกอบการ และเป็นประโยชน์ต่อชุมชนอื่นโดยเป็นกรณีศึกษาในการจัดตั้งธุรกิจที่พักแบบโฮมสเตย์ของตนเองให้เกิดประโยชน์สูงสุด

รัตนพล แดงไสว (2550) ได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงินของโครงการอพาร์ทเมนท์ให้เช่า ในบริเวณถนนคุ้มเกล้า เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร เพื่อทราบความเป็นไปได้ทางการเงินในการจัดตั้ง โดยอาศัยตัวชี้วัดทางการเงิน 4 ชนิดได้แก่ ระยะเวลาคืนทุน (payback period) มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (net present value: NPV) อัตราผลตอบแทนภายใน (internal rate of return: IRR) และอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน (benefit / cost ratio) รวมถึงใช้การวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการ ผลการศึกษาด้านการเงินของโครงการสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจในการลงทุน โดยใช้อัตราคิดลดในการคำนวณเท่ากับร้อยละ 9.5 และใช้วิธีการคิดค่าเสื่อมราคาแบบเส้นตรง โครงการอพาร์ทเมนท์ให้เช่า มีลักษณะเป็นอาคารคอนกรีต 3 ชั้น จำนวน 41 ห้องพักอาศัย 1 ห้องอาหาร และ 1 ห้องสำนักงาน มีพื้นที่ก่อสร้างอาคารรวม 1,224 ตารางเมตร ราคาก่อสร้างเป็นเงิน 8,570,000 บาท กำหนดอายุโครงการ 20 ปี จากการศึกษาพบว่า ได้ค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) ติดลบเท่ากับ (1,930,733) อัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) ร้อยละ 7.4 และอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน (benefit / cost ratio) มีค่าเท่ากับ 0.82 และมีค่าระยะเวลาคืนทุนเกินอายุโครงการ ผลการวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการพบว่ากรณีที่ 1 คือมีผู้เข้าพักแรมเต็มตลอดอายุโครงการ ผลตอบแทนที่ได้ไม่คุ้มค่าต่อการลงทุน แต่ในกรณีที่ 2 และ 3 คือ เพิ่มอัตราค่าเช่าร้อยละ 10 และร้อยละ 20 ตามลำดับ พบว่าผลตอบแทนคุ้มค่าต่อการลงทุน จากการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะคือ โครงการอพาร์ทเมนท์ให้เช่า ในบริเวณถนนคุ้มเกล้า เขตมีนบุรี มีผลตอบแทนไม่คุ้มค่าต่อการลงทุน อาจมีสาเหตุดังนี้ ประการแรก โครงการมีกำหนดการลงทุนใช้เงินลงทุนสูง ประการที่สองคือ โครงการมีการกำหนดอัตราค่าเช่าของโครงการต่ำ เมื่อเทียบกับการลงทุนในการก่อสร้าง แต่เมื่อทำการเพิ่มอัตราค่าเช่าทำให้โครงการมีความคุ้มค่าในการลงทุน ประการที่สามคือ ในพื้นที่ก่อสร้างโครงการอพาร์ทเมนท์ให้เช่า บริเวณถนนคุ้มเกล้า เขตมีนบุรี ไม่สามารถก่อสร้างอาคารสูงได้เนื่องจากข้อบังคับทางกฎหมาย ประการที่สี่คือ โครงการกำหนดอัตราคิดลด สูงไปเนื่องจากอัตราดอกเบี้ยในปัจจุบันมีอัตราสูงขึ้นส่งผลให้ผลตอบแทนที่ออกมาไม่คุ้มค่าในการลงทุน และประการสุดท้ายคือ ในการศึกษาโครงการอพาร์ทเมนท์ให้เช่า ในบริเวณถนนคุ้มเกล้า เขตมีนบุรีครั้งนี้ เป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงในปีที่ทำการศึกษาส่งผลให้ผู้ที่ต้องการศึกษาใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะใกล้เคียงกัน ต้องมีการคำนวณปรับค่าต้นทุนในการก่อสร้าง รวมไปถึงค่าวัสดุต่างๆที่ได้ปรับราคาสูงขึ้นในสภาวะปัจจุบัน ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญและผู้ศึกษาควรให้ความสนใจ

สุริยา โชคสวัสดิ์ (2545) ได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการก่อตั้งโรงหล่อในเขตพื้นที่อีสานตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 8 จังหวัด คือจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด สุรินทร์ และนครพนม โดยขอบเขตการศึกษาคอบคลุมทั้ง 3 ด้านคือ ด้านการตลาด ด้านเทคนิค ด้านการเงิน และศึกษาความอ่อนไหวของการก่อตั้งธุรกิจต่อผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ผลการศึกษาพบว่า อุตสาหกรรมหล่อโลหะในเขตพื้นที่อีสานตะวันออกเฉียงเหนือใช้เตาหลอมแบบคิวโบลา เพื่อการผลิตชิ้นงานผ่านการหล่อเป็นเหล็กหล่อสีเทา และงานหล่อเกือบทั้งหมดเป็นผลิตภัณฑ์ชิ้นส่วนเครื่องจักรกลการเกษตร แนวโน้มการตลาดในอนาคตจะขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญ คือราคาพืชผลทางการเกษตร ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดรายได้ของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มผู้บริโภคหลัก อีกปัจจัย คือการเปลี่ยนอาชีพของเกษตรกรไปเป็นอาชีพอุตสาหกรรม ทำให้ภาคเกษตรขาดแคลนแรงงาน ดังนั้นเกษตรกรในอนาคตจะหันมาใช้เครื่องจักรกลทดแทนแรงงานคนมากขึ้น นอกจากนี้แนวโน้มความต้องการของตลาดในอนาคตมุ่งเน้นผลผลิตที่มีคุณภาพสูงขึ้น เป็นสาเหตุให้เกษตรกรต้องพิจารณาและปรับปรุงกระบวนการผลิต จากวิธีดั้งเดิมมาพึ่งพาระบบเทคโนโลยีมากขึ้น ผลการศึกษาวិเคราะห์ทำเลที่ตั้งของโรงงาน โดยการใช้น้ำหนักของแต่ละปัจจัยเพื่อเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ของทั้ง 8 จังหวัดพบว่า จังหวัดสุรินทร์มีความเหมาะสมและคุ้มค่าต่อการลงทุนมากที่สุด รองลงมาคือ จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ร้อยเอ็ด ยโสธร นครพนม อำนาจเจริญ และจังหวัดมุกดาหารตามลำดับ ผลการศึกษาวิเคราะห์ด้านการเงิน โดยใช้ข้อมูลจากโรงงานตัวอย่างพบว่ามีต้นทุนคงที่ประมาณ 138,177.77 บาทต่อเดือน และต้นทุนผันแปร ประมาณ 125,183.53 บาทต่อเดือน ดังนั้นต้นทุนรวมเฉลี่ยของชิ้นงานกิโลกรัมละ 15.86 บาท ถ้าราคาขาย 23 บาท จะได้ปริมาณการขายที่จุดคุ้มทุน 8,937.76 กิโลกรัม มีมูลค่าการขายที่จุดคุ้มทุน 205,568.48 บาท การศึกษาผลกระทบต่ออุตสาหกรรมหล่อโลหะ เนื่องจากอุตสาหกรรมหล่อโลหะมีความเชื่อมโยงกับธุรกิจอื่นๆ ซึ่งจะมีผลกระทบโดยตรงต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมซึ่งก่อให้เกิดการหมุนเวียนของเงินในระบบ ทำให้อัตราการว่างงานของประชากรลดลง เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากโรงหล่อส่วนมากจะปล่อยอากาศเสียออกสู่ชั้นบรรยากาศจากการสำรวจพบว่า ส่วนมากจะมีชุมชนอาศัยอยู่บริเวณโดยรอบโรงงานแต่ไม่หนาแน่น ซึ่งยังไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมแน่นอน เพราะแนวโน้มชุมชนโดยรอบโรงงานจะขยายตัวและมีความหนาแน่นมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลการตรวจสอบเอกสารทำให้ทราบแนวทางการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี เกี่ยวกับจำเป็นต้องศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาด และการศึกษาความเป็นไปได้ทางเทคนิค ได้แก่ปัจจัยนำเข้า กระบวนการจัดตั้ง และปัจจัยนำออก รวมถึงการศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงินในเรื่องระยะเวลาคืนทุน มูลค่าปัจจุบันสุทธิ อัตราผลตอบแทนภายใน และอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนของโครงการดังกล่าว เพื่อทราบถึงความเป็นไปได้ในการจัดตั้งโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ณ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอยจังหวัดอุบลราชธานี

กรอบแนวความคิด

จากการตรวจสอบแนวคิด และทฤษฎีในการวิเคราะห์ ตลอดจนเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่ผ่านมามีพบว่า ในการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ณ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี จะต้องศึกษาความเป็นไปได้ในด้านการตลาด เทคนิค และด้านการเงิน โดยพิจารณารายละเอียดดังนี้

การศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาด (ภาพที่ 1) โดยศึกษาขนาดตลาด ส่วนแบ่งตลาด และแนวโน้มของตลาด โดยศึกษาจากข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และศึกษาจากสถิตินักท่องเที่ยวที่เดินทางไปยังอุทยานภูจองนายอย ซึ่งถ้าผลของการศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านตลาด มีขนาดตลาดที่ใหญ่เพียงพอ มีอัตราการแข่งขันที่ไม่สูงนัก รวมไปถึงมีแนวโน้มของตลาดที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น นั้นจะส่งผลให้มีความเป็นไปได้ในการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี นอกจากนี้ยังได้ประมาณการยอดขายภายใน 1 ปีของโครงการด้วย

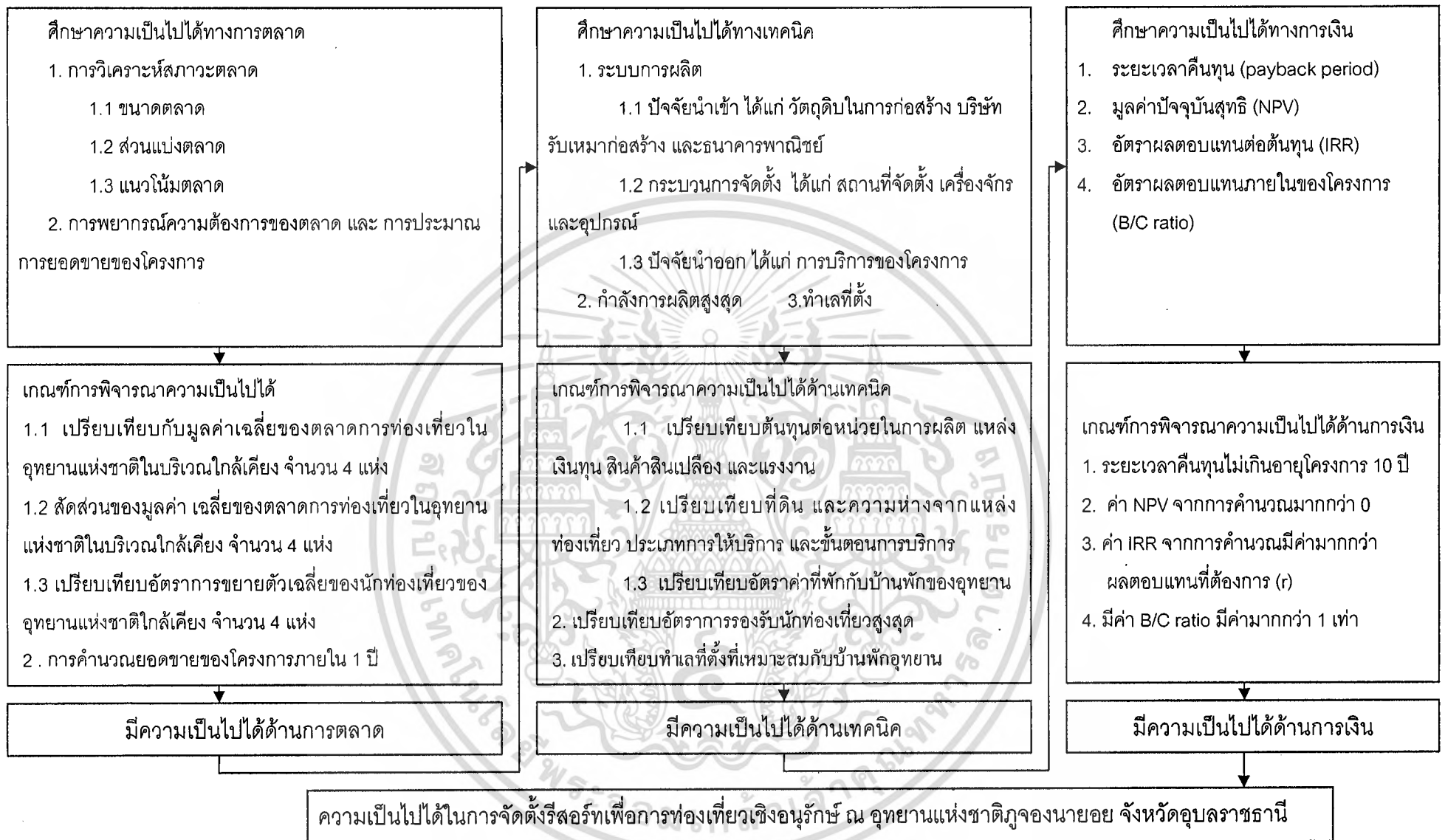
การศึกษาความเป็นไปได้ทางเทคนิค (ภาพที่ 1) โดยการศึกษาตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า โดยการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว รวมไปถึงศึกษาข้อมูลราคาวัสดุ และเครื่องจักรก่อสร้าง ศึกษากระบวนการจัดตั้งจากบริษัทรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดอุบลราชธานี และศึกษาปัจจัยนำออก เพื่อให้ได้รีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ที่ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมถึงกำลังการผลิต และทำเลที่ตั้งเมื่อเปรียบเทียบกับบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยด้วย

การศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงิน (ภาพที่ 1) เป็นการศึกษาความสามารถของโครงการในการคืนทุนให้กับผู้ลงทุนในระดับที่ต้องการ การวิเคราะห์ทางการเงินนั้นต้องนำข้อมูลจากการศึกษาความเป็นไปได้ด้านการตลาด และความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิค มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการ คาดคะเนรายรับ ระยะเวลาคืนทุน และสามารถคาดคะเนรายรับล่วงหน้า เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยพิจารณาจาก 4 ตัวชี้วัดทางการเงิน ได้แก่ ระยะเวลาคืนทุน (payback period) มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (net present value: NPV) อัตราผลตอบแทนภายใน (internal rate of return: IRR) และ อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน (benefit /cost ratio)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิด

สมมติฐานของการศึกษา

1. การจัดตั้งธุรกิจที่พักในรูปแบบวีรสิทธิ์เชิงอนุรักษ์ ณ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี ไม่มีความเป็นไปได้ในด้านการตลาด
2. การจัดตั้งธุรกิจที่พักในรูปแบบวีรสิทธิ์เชิงอนุรักษ์ ณ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี ไม่มีความเป็นไปได้ในด้านเทคนิค
3. การจัดตั้งธุรกิจที่พักในรูปแบบวีรสิทธิ์เชิงอนุรักษ์ ณ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี ไม่มีความเป็นไปได้ในด้านการเงิน

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาใช้ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) สัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามภาษาไทย และแบบสอบถามภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในด้านการตลาด เทคนิค และการเงินในการจัดตั้งวีรสิทธิ์เชิงอนุรักษ์บริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย โดยใช้แบบสอบถามภาษาไทย และแบบสอบถามภาษาอังกฤษ รวมไปถึงการสัมภาษณ์นักทัศนอาจร นักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศ ที่มาท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี ด้วยกระบวนการดังนี้

1.1.1 ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (non probability sampling) โดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบสะดวกสบาย (convenience sampling) เนื่องจากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวที่มาเยือนอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยของผู้ศึกษานั้น มีงบประมาณ และมีเวลาในการสัมภาษณ์จำกัด ซึ่งสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างจะถูกเลือกมาจากประชากรทั้งหมด โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ที่ 378 ตัวอย่าง จากการใช้ตารางเปรียบเทียบกับจำนวนประชากร (ภาคผนวก ค)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.2 ใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative data) ด้วยวิธีทางสถิติอย่างง่าย แสดงในรูปตารางแจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ เพื่อชี้ให้เห็นขนาดของตลาดที่มากพอที่จะจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี

1.2 ผู้ประกอบการธุรกิจรีสอร์ท โดยการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่พักในอำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งได้จดทะเบียนกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งมีจำนวน 1 แห่ง ได้แก่ บ้านพักอุทยานแห่งชาติ เพื่อสอบถามเกี่ยวกับโครงสร้างการลงทุน รายได้ของธุรกิจ การบริหารจัดการ และปัญหาต่างๆ ของกิจการ เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดตั้งรีสอร์ท

1.3 สัมภาษณ์หน่วยงานต่างๆ เพื่อเพื่อทราบถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ ความเป็นไปได้ทางตลาด ความเป็นไปได้ทางเทคนิค และความเป็นไปได้ทางการเงิน ประกอบด้วย

1.3.1 เจ้าหน้าที่กรมที่ดิน จังหวัดอุบลราชธานี โดยสอบถามถึงข้อบังคับทางกฎหมาย สิทธิการครอบครอง และเงื่อนไขในการจัดตั้งรีสอร์ทบริเวณใกล้เคียงกับอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี

1.3.2 เจ้าหน้าที่บริการ จากบริษัท บี เค เมททอลซีท ซึ่งเป็นบริษัทรับเหมาก่อสร้างที่มีประสบการณ์ในการก่อสร้างที่พัก และอาคารภายในจังหวัดอุบลราชธานี เกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า ได้แก่ วัสดุดิบต่างๆ แรงงานที่ใช้ทักษะ แรงงานที่ไม่ใช้ทักษะ ประมาณการเงินลงทุน ในการจัดสร้างรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์

1.3.3 เจ้าหน้าที่บริการสินเชื่อ ธนาคารออมสิน จังหวัดอุบลราชธานี เกี่ยวกับประเภทสินเชื่อที่เหมาะสมกับธุรกิจรีสอร์ท การชำระดอกเบี้ยเงินกู้

1.3.4 เจ้าหน้าที่บริการลูกค้า กรมสรรพากร จังหวัดอุบลราชธานี เกี่ยวกับประเภท และขั้นตอนการชำระภาษีเงินได้รายปี

1.3.5 เจ้าหน้าที่ทั่วไป การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเขต 2 เกี่ยวกับการจดทะเบียนจัดตั้งรีสอร์ทที่ถูกต้องตามกฎหมาย

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ศึกษาข้อมูลสภาพทั่วไปของพื้นที่ในเขตอุทยานสถิตินักท่องเที่ยวทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2545 – 2549 สถิตินักท่องเที่ยวแบบแยกรายเดือน สถิตินักท่องเที่ยวแบบแยกประเภทนักท่องเที่ยว คือ นักท่องเที่ยวตามทัศนอาจร และประเภทเข้าพักแรมค้างคืน ณ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย และพื้นที่ใกล้เคียง โดยค้นหาข้อมูลดังกล่าวจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช สำนักงาน

สถิติแห่งชาติ และหนังสืออ้างอิงต่างๆ นอกจากนั้นยังศึกษาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับจังหวัด อุบลราชธานี จากเอกสารงานวิจัยต่างๆ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และจากทางเว็บไซต์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้รูปแบบการวิเคราะห์แบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยการใช้เครื่องมือทางสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และค่าผลรวม เป็นต้น โดยนำเอาข้อมูลที่ได้จากการเก็บทั้งรูปแบบปฐมภูมิ และทุติยภูมิมาทำการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาดเพื่อศึกษาถึงขนาดของตลาด ส่วนแบ่งทางการตลาด และแนวโน้มตลาด โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ศึกษาขนาดตลาด (market size) โดยศึกษาจำนวนนักเดินทาง และนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ในปี พ.ศ. 2545 - 2549 จากรายงานสถิตินักท่องเที่ยวของส่วนศึกษา และวิจัยอุทยานแห่งชาติ สำนักอุทยานแห่งชาติ โดยมีจำนวนผู้มาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยทั้งหมดเป็นกลุ่มประชากร และจำนวนนักท่องเที่ยวที่พักแรมเป็นกลุ่มเป้าหมาย

โดยมีเกณฑ์การพิจารณาความเป็นไปได้จากการเปรียบเทียบกับมูลค่าเฉลี่ยของการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติจำนวน 4 แห่ง ซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียงกับอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ อุทยานแห่งชาติผาแต้ม รวมถึงอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยด้วย โดยถ้าพบว่ามูลค่าของการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย มีมากกว่ามูลค่าเฉลี่ยของตลาดโดยรวมของการท่องเที่ยวดังกล่าวแล้ว แสดงว่าจะมีความเป็นไปได้ทางด้านขนาดตลาด

1.2 ศึกษาส่วนแบ่งตลาด (market share) โดยการคำนวณหามูลค่าตลาดของนักท่องเที่ยวแบบพักแรมในอุทยานแห่งชาติ ทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ อุทยานแห่งชาติผาแต้ม อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร และอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ทั้งนี้เพื่อมาคำนวณหามูลค่าตลาดรวมของนักท่องเที่ยวแบบพักแรมในบริเวณดังกล่าว โดยถ้าส่วนแบ่งทางการตลาดของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยมีสัดส่วนที่สูง หรือมากกว่าอุทยานแห่งชาติอีก 3 แห่งในบริเวณใกล้เคียง จะส่งผลให้รีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยมีความเป็นไปได้ทางด้านส่วนแบ่งตลาด นอกจากนี้ได้ทำการคาดการณ์ส่วนแบ่งทางการตลาด โดยทำการหาอัตราการขายตัวเฉลี่ยของปี พ.ศ. 2545 - 2549 ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ศึกษาแนวโน้มของตลาด (market trend) ศึกษาโดยการนำข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ระหว่างปี พ.ศ. 2545 - 2549 มาทำการวิเคราะห์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพยากรณ์แนวโน้มของนักท่องเที่ยวในอนาคต โดยพิจารณาเกณฑ์จากอัตราการขยายตัว (growth rate) ภายในอุทยานแห่งชาติต่างๆ ซึ่งมีพื้นที่ใกล้เคียงกับอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย โดยมีหน่วยวัดเป็นร้อยละ จากการหาอัตราการขยายตัวเฉลี่ยจากสถิตินักท่องเที่ยวย้อนหลัง 5 ปี นำมาเปรียบเทียบกับอัตราการขยายตัวเฉลี่ยของจำนวนนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย หากพบว่าอัตราการขยายตัวเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่เข้าพักแรมในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย มีมากกว่าอัตราการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ ซึ่งมีพื้นที่ใกล้เคียงแล้ว จะมีความเป็นไปได้ทางด้านแนวโน้มตลาด

2. การศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิค โดยศึกษารายละเอียด ดังนี้

2.1 ศึกษากระบวนการผลิต ซึ่งประกอบด้วยพื้นฐาน 3 ประการ ดังนี้

2.1.1 ปัจจัยนำเข้า ศึกษาถึงปัจจัยที่ใช้เป็นพื้นฐานที่ทำให้เกิดเป็นรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย เช่น วัตถุประสงค์ที่ใช้ก่อสร้าง บริษัทก่อสร้าง แหล่งที่มาของเงินทุน สินค้าสิ้นเปลืองต่างๆ และแรงงาน

2.1.1.1 ต้นทุนต่อหน่วยในการก่อสร้าง โดยพิจารณาจากบริษัทจำนวน 2 แห่ง คือ บริษัท บี.เค. เมททอลซีท และบริษัท ศรีไพร วังทอง ซึ่งนำมาเปรียบเทียบต้นทุนในการก่อสร้าง โดยบริษัทใดมีต้นทุนในการก่อสร้างที่ต่ำกว่า ทางโครงการจะพิจารณาบริษัทนั้นมาดำเนินการก่อสร้างให้แก่โครงการ

2.1.1.2 แหล่งที่มาของเงินทุน โดยพิจารณาจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ประเภทสินเชื่อเพื่อการลงทุนธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จากธนาคารที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกับรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารกสิกรไทย และธนาคารไทยพาณิชย์ โดยถ้าหากธนาคาร ซึ่งเป็นแหล่งเงินทุนใด มีอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เพื่อการลงทุนธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่ต่ำที่สุด ทางโครงการจะทำการพิจารณาเลือกธนาคารซึ่งเป็นแหล่งเงินทุนนั้นก่อน

2.1.1.3 สินค้าสิ้นเปลืองต่างๆ โดยทำการเปรียบเทียบเกี่ยวกับความสะดวกในการจัดหาสินค้าสิ้นเปลือง โดยวัดเป็นระยะทาง ถ้าหากทางโครงการมีความสะดวกในการจัดหาสินค้าสิ้นเปลืองต่างๆมากกว่าบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จะสามารถประหยัดต้นทุนในการจัดหาได้มากกว่า

2.1.1.4 พนักงานบริการ เปรียบเทียบจำนวนพนักงานระหว่าง บ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยกับในส่วนของรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ หากรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ ใช้จำนวนพนักงานน้อยกว่าบ้านพักของอุทยาน แต่สามารถทำงานได้ประสิทธิภาพเท่ากัน จะส่งผลให้ต้นทุนในการดำเนินงานด้านค่าแรงของพนักงานต่ำกว่า

2.1.2 กระบวนการผลิต ศึกษาถึงกระบวนการในการจัดตั้ง เช่น ความชำนาญของบริษัทก่อสร้าง การให้บริการภายในโครงการ และขั้นตอนการให้บริการ

2.1.2.1 ความชำนาญของบริษัทก่อสร้าง โดยทำการพิจารณา จากความชำนาญในการก่อสร้างที่พักในรูปแบบรีสอร์ท หากบริษัทใดมีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการก่อสร้างรีสอร์ทมากกว่าจะทำการพิจารณาบริษัทนั้นก่อน เนื่องจากจะมีแนวโน้มที่โครงการจะแล้วเสร็จตามแผนการดำเนินงาน

2.1.2.2 การให้บริการภายในโครงการ โดยพิจารณาจากประเภท ของการบริการต่างๆ ว่าสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนได้ อย่างหลากหลาย และตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมากเพียงใด โดยถ้าหากสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้มากกว่าคู่แข่งแล้ว จะส่งผลให้เกิดข้อได้เปรียบในเชิง การแข่งขัน

2.1.2.3 ขั้นตอนการให้บริการ โดยถ้าหากทางโครงการมีการจัด วางขั้นตอนของการบริการไว้อย่างเหมาะสม และเป็นระบบ จะสามารถสร้างความสะดวกสบาย ให้แก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักผ่อน และเกิดความพึงพอใจในการเข้าพัก โดยได้ทำการเปรียบเทียบกับบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ซึ่งถ้าหากทางรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์สามารถตอบสนอง ความต้องการในบริการของนักท่องเที่ยวแบบพักผ่อนได้มากกว่า ย่อมจะทำให้เกิดความพึงพอใจ แก่นักท่องเที่ยวแบบพักผ่อนได้มากกว่าบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

2.1.3 ปัจจัยนำออก โดยการเปรียบเทียบต้นทุนต่อหน่วยของ นักท่องเที่ยวระหว่างรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ของโครงการ กับบ้านพักในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี โดยถ้าหากอัตราราคาของรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ที่กำหนดไว้มีอัตราที่ต่ำกว่า บ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยแล้ว จะส่งผลให้นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่จะเข้าพักใน รีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ และเกิดความพึงพอใจในการใช้บริการมากกว่าด้วย

2.2 กำลัการผลิต คือ อัตราการผลิตสูงสุดของผลผลิตที่ระบบการผลิตสามารถ ผลิตได้ในเวลาหนึ่งของการดำเนินการ โดยวิเคราะห์ถึงอัตราสูงสุดของรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ใน บริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยที่สามารถให้บริการได้ต่อปีของรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ ซึ่งทำการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปรียบเทียบกับบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย โดยทำการพิจารณาในส่วนของห้องพัก ที่มีขนาดพื้นที่ใกล้เคียงกับขนาดห้องพักของรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์

2.3 ศึกษาทำเลที่ตั้งของโครงการ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ดังนี้

2.3.1 ที่ดิน โดยพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการจัดตั้งว่ามีความสามารถที่จะจัดตั้งรีสอร์ทได้หรือไม่ ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาดังต่อไปนี้

2.3.1.1 โดยศึกษาถึงขนาดพื้นที่ของที่ดินว่ามีความเหมาะสมกับกำลังการผลิตหรือไม่ และพิจารณาถึงความจำเป็นในการใช้พื้นที่ในการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ ซึ่งจะต้องไม่มีเนื้อที่ที่ใหญ่จนเกินไป เพราะอาจจะทำให้เสียค่าใช้จ่ายเกินความจำเป็น หรือมีเนื้อที่ขนาดเล็กจนไม่สามารถจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ได้ ซึ่งจะต้องทำการคัดเลือกจากที่ดินที่สามารถซื้อขายได้จริงในบริเวณใกล้เคียงกับอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย โดยในที่นี้ได้ทำการเปรียบเทียบกับที่ดิน จำนวน 2 แห่ง

2.3.1.2 พิจารณาความห่างจากสถานที่ท่องเที่ยว โดยถ้าหากรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์จัดตั้งอยู่ใกล้กับสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ย่อมก่อให้เกิดความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยวที่มาพักผ่อน ทำให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการเกิดความพึงพอใจ โดยทำการเปรียบเทียบกับที่ดินจำนวน 2 แห่ง ที่สามารถซื้อขายได้จริงในบริเวณใกล้เคียงกับอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ซึ่งถ้าหากที่ดินของโครงการมีระยะทางที่ใกล้กับน้ำตกห้วยหลวง ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ และได้รับความนิยมมากที่สุดจากนักท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยแล้ว แสดงว่าที่ดินของทางโครงการ มีแนวโน้มที่จะตอบสนองความพึงพอใจในด้านการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยได้มากกว่าที่ดินบริเวณอื่น

2.3.2 แรงงาน โดยการศึกษาว่ามีแรงงานที่มีทักษะ และไม่มีทักษะเพียงพอต่อความต้องการของโครงการหรือไม่ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ คือ จำนวนประชากร โดยทำการเปรียบเทียบจำนวนประชากรภายในจังหวัดอุบลราชธานีกับจังหวัดใกล้เคียง ได้แก่ จังหวัดศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ ถ้าหากจังหวัดอุบลราชธานีมีจำนวนของประชากรมากกว่าจังหวัดอื่นที่ใกล้เคียง จะส่งผลให้มีแนวโน้มของประชากรที่จะนำมาเป็นแรงงานได้มากยิ่งขึ้น

2.3.3 สิ่งอำนวยความสะดวก เป็นสิ่งที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ซึ่งทางโครงการจะทำการเลือกสิ่งอำนวยความสะดวกตามความต้องการส่วนมากของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จากการแจกแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด โดยถ้าทำการเปรียบเทียบสิ่งอำนวยความสะดวกระหว่างรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์กับบ้านพักอุทยานแห่งชาติภูจอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นายออยแล้ว พบว่ารีสอร์ทเชิงอนุรักษ์มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่มากกว่า ก็น่าจะสามารถตอบสนองความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวแบบพักรแรมได้มากกว่านั่นเอง

2.3.4 การบริการสังคม เป็นบริการของรัฐบาล โดยถ้าหากตั้งบริเวณใกล้เคียงก็สามารถที่จะอำนวยความสะดวกในกรณีเกิดเหตุการณ์ต่างๆ แก่นักท่องเที่ยวได้อย่างทันทีทันใด เช่น สถานีตำรวจ หรือโรงพยาบาล เป็นต้น

โดยทำการเปรียบเทียบระยะเวลาทางระหว่างรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ และบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย กับสถานที่อำนวยความสะดวกต่างๆ โดยถ้าหากรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์มีระยะเวลาใกล้เคียงกับสถานที่อำนวยความสะดวกต่างๆ มากกว่าบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย แสดงว่าสามารถที่จะสร้างความมั่นใจ หรือความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวที่ต้องการพักรแรมได้มากยิ่งขึ้น

2.3.5 การคมนาคม ควรจะจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์จะต้องคำนึงถึงความสะดวกในการเดินทางของนักท่องเที่ยว โดยสามารถเดินทางไปยังอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นที่ตั้งของสถานีขนส่ง สถานีรถไฟ และท่าอากาศยาน ได้อย่างสะดวกสบาย

โดยพิจารณาถึงระยะทางที่อยู่ห่างจากอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี โดยถ้ารีสอร์ทเชิงอนุรักษ์สามารถเดินทางในระยะเวลาที่ใกล้กว่าบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยแล้ว ย่อมสามารถสร้างความสะดวกในการเดินทางให้นักท่องเที่ยวที่พักรแรมที่ต้องการเดินทางไปยังสถานที่ดังกล่าวได้มากกว่า

3. การศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงินของโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นการประเมินผลตอบแทนของโครงการ โดยใช้วิธีวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยพิจารณาความเป็นไปได้จากเครื่องมือทางการเงิน 4 เครื่องมือ เพื่อเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจในการลงทุนว่าคุ้มค่ากับการลงทุนหรือไม่ แบ่งออกเป็น

3.1 การประเมินการลงทุนโดยไม่ได้คำนึงถึงค่าของเงินตามกาลเวลา ได้แก่

3.1.1 ระยะเวลาคืนทุน (payback period) กำหนดอายุของโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ เท่ากับ 10 ปี เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลที่สนับสนุนการท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ในอนาคต อาจมีแนวโน้มที่จะมีจำนวนที่พักบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจส่งผลต่อส่วนแบ่งทางการตลาดของรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยพิจารณาผลการคำนวณ หากระยะเวลาคืนทุนเกินกว่าอายุโครงการที่กำหนดจะไม่สมควรทำการลงทุน

3.2 การประเมินการลงทุนโดยคำนึงถึงค่าของเงินตามกาลเวลา ได้แก่

3.2.1 มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (net present value: NPV) เพื่อศึกษาว่าการลงทุนโครงการว่าจะสามารถทำกำไรสุทธิ หรือขาดทุนสุทธิ โดยพิจารณาจากผลการคำนวณ ถ้าค่าผลต่างระหว่างมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับกับมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดจ่าย ถ้ามีค่ามากกว่าศูนย์ คือ โครงการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์มีกำไร หรือโครงการนี้น่าลงทุน

3.2.2 อัตราผลตอบแทนภายใน (internal rate of return: IRR) เพื่อศึกษาว่าอัตราผลตอบแทนของการลงทุนโครงการเป็นเท่าใด โดยพิจารณาจากผลการคำนวณ ถ้านำค่าของอัตราผลตอบแทนโครงการ (r) ใดๆ มาแทนในสูตรแล้ว ทำให้อัตราผลตอบแทนของโครงการมีค่าเท่ากับต้นทุน แสดงว่าโครงการสามารถทำกำไรได้ หรือโครงการนี้น่าลงทุน

3.2.3 อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน (benefit / cost ratio) อัตราส่วนที่แสดงมูลค่าปัจจุบันของรายได้กับมูลค่าปัจจุบันของค่าใช้จ่ายตลอดอายุโครงการ โดยพิจารณาจากผลการคำนวณ ถ้าค่าอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน มีค่าเท่ากับ 1 แสดงว่าโครงการดังกล่าวมีกำไร และน่าลงทุน

ถ้าโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ ในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี มีค่าที่ได้จากการคำนวณจาก 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ ระยะเวลาคืนทุน (payback period) มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (net present value: NPV) อัตราผลตอบแทนภายใน (internal rate of return: IRR) และอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน (benefit / cost ratio) พบว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ข้างต้นแล้ว จะส่งผลให้โครงการดังกล่าวมีความเป็นไปได้ทางการเงิน

บทที่ 3

สภาพทั่วไป สภาพการท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี และอุทยานแห่งชาติ ภูจองนายอย

ในบทที่ 3 นี้เป็นการศึกษาสภาพทั่วไป สภาพการท่องเที่ยวภายในจังหวัดอุบลราชธานี รวมถึงสภาพทั่วไป และสภาพการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย มีรายละเอียดในการศึกษาดังต่อไปนี้

สภาพทั่วไปของจังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดอุบลราชธานีตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ทางทิศตะวันออกสุดของประเทศไทย มีระยะทางห่างจากกรุงเทพมหานครเป็นระยะทาง 629 กิโลเมตร เป็นจังหวัดที่เห็นดวงอาทิตย์ก่อนพื้นที่อื่นๆ ในประเทศไทย เป็นที่ตั้งของเส้นเวลาหลักของประเทศที่เส้นแวง 105 องศาตะวันออก มีสภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบสูงเป็นส่วนใหญ่ มีแม่น้ำมูลไหลผ่านตอนกลางของพื้นที่ และมีหน้าผาหินทรายบริเวณชายฝั่งแม่น้ำโขงอันเป็นเส้นกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทย และประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วยอุทยานแห่งชาติทางบก 3 แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ อุทยานแห่งชาติผาแต้ม และอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

ในปี พ.ศ. 2515 และ พ.ศ. 2536 พื้นที่ของจังหวัดอุบลราชธานีถูกแบ่งออกเป็นจังหวัดใหม่คือ จังหวัดยโสธร และจังหวัดอำนาจเจริญ ตามลำดับ ปัจจุบันจังหวัดอุบลราชธานี มีพื้นที่ประมาณ 15,744 ตารางกิโลเมตร ถูกแบ่งการปกครองออกเป็น 20 อำเภอ และ 5 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี วารินชำราบ เดชอุดม บุญชริก นาจะหลวย น้ำยืน พิบูลมังสาหาร โขงเจียม ศรีเมืองใหม่ ตระการพืชผล เขมราฐ ม่วงสามสิบ เขื่องใน กุดข้าวปุ้น ตาลชุม โพธิ์ไทร สำโรง สิรินคร ดอนมดแดง พุ่งศรีอุดม กิ่งอำเภอนาเยีย กิ่งอำเภอนาตาล กิ่งอำเภอเหล่าเสือโก้ก กิ่งอำเภอสว่างวีระวงศ์และกิ่งอำเภอน้ำขุ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพพื้นที่ของจังหวัดอุบลราชธานี

ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดอุบลราชธานีตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีแม่น้ำมูลไหลผ่านตอนกลางของพื้นที่ ทางทิศตะวันออกของจังหวัดมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีอาณาเขตติดต่อดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดกับจังหวัดอำนาจเจริญ

ทิศใต้ ติดกับราชอาณาจักรกัมพูชา ตามแนวเทือกเขาบรรทัด

ทิศตะวันออก ติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ทิศตะวันตก ติดกับจังหวัดยโสธร และจังหวัดศรีสะเกษ

ระยะทางจากอำเภอเมืองไปยังอำเภอต่างๆ ในจังหวัดอุบลราชธานี (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ระยะห่างระหว่างอำเภอต่างๆ ในจังหวัดอุบลราชธานี (กิโลเมตร)

ชื่ออำเภอ	ระยะทางจากอำเภอเมือง (กิโลเมตร)
อำเภวารินชำราบ	2
กิ่งอำเภอสว่างวีระวงศ์	23
กิ่งอำเภอเหล่าเสือโก้ก	27
อำเภอสำโรง	28
อำเภอตาลสุม	32
อำเภอม่วงสามสิบ	34
อำเภอดอนมดแดง	35
กิ่งอำเภอนาเยีย	35
อำเภอเขื่องใน	38
อำเภอเดชอุดม	45
อำเภอพิบูลมังสาหาร	45
อำเภอตระการพืชผล	50
อำเภอทุ่งศรีอุดม	74

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่ออำเภอ	ระยะทางจากอำเภอเมือง (กิโลเมตร)
อำเภอสิรินธร	80
อำเภอศรีเมืองใหม่	83
อำเภอบุณฑริก	87
กิ่งอำเภอนาตาล	93
กิ่งอำเภอน้ำขุ่น	97
อำเภอโพธิ์ไทร	99
อำเภอนาจะหลวย	100
อำเภอเขมราฐ	108
อำเภอโขงเจียม	110
อำเภอน้ำยืน	110

ที่มา: (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2551 ฉ)

โดยจังหวัดอุบลราชธานีมีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 5 ของประเทศไทย มีพื้นที่ 16,112.650 ตารางกิโลเมตร รองจากจังหวัดนครราชสีมา เชียงใหม่ กาญจนบุรี ตาก (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ขนาดจังหวัดในประเทศไทยเรียงตามพื้นที่ 5 อันดับแรก (ตารางกิโลเมตร)

จังหวัด	พื้นที่
นครราชสีมา	20,494
เชียงใหม่	20,107
กาญจนบุรี	19,483
ตาก	16,406
อุบลราชธานี	15,744

ที่มา: (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2551 ข)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยการปกครอง

การปกครองของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งออกเป็น 20 อำเภอ และ 5 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี วารินชำราบ เดชอุดม บุณฑริก นาจะหลวย น้ำยืน พิบูลมังสาหาร โขงเจียม ศรีเมืองใหม่ ตระการพืชผล เขมราฐ ม่วงสามสิบ เขื่องใน กุดข้าวปุ้น ตาลชุม โพธิ์ไทร สำโรงสิรินธร ดอนมดแดง ทุ่งศรีอุดม กิ่งอำเภอนาเยีย กิ่งอำเภอนาตาล กิ่งอำเภอเหล่าเสือโก้ก กิ่งอำเภอสว่างวีระวงศ์ และกิ่งอำเภอน้ำขุ่น ส่วนการปกครองของจังหวัดอุบลราชธานีจัดอยู่ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย มีการจัดการโครงสร้างองค์กร โดยแบ่งงานออกเป็น 4 ฝ่าย คือฝ่ายปกครอง ฝ่ายท้องถิ่น ฝ่ายกิจการพิเศษ และฝ่ายการบัญชีการเงิน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ฝ่ายปกครอง มีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวก ประสานงาน และปฏิบัติงานเกี่ยวกับงาน ด้านการปกครองในส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค และหน่วยงานระดับอำเภอ ดำเนินการเกี่ยวกับงานบริหาร งานบุคคลของข้าราชการ กรมการปกครอง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ดำเนินงานด้าน ทะเบียนประเภทต่างๆ ของสำนักงานทะเบียนจังหวัด และควบคุมดูแลการปฏิบัติงาน ด้านทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชนของสำนักงานทะเบียนอำเภอ สำนักงานทะเบียนท้องถิ่นในเขตท้องที่รับผิดชอบ อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น งานพัฒนาท้องที่ งานการเลือกตั้งประเภทต่างๆ ให้การสนับสนุนส่งเสริมกำกับดูแล และประสานงาน การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเลือกตั้งของ องค์กรปกครองท้องถิ่นทุกรูปแบบงาน ตามโครงการพิเศษของรัฐบาล งานตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น งานพิจารณาการอนุญาตการพนัน เป็นต้น ตลอดจนร่วมดำเนินการจัดงานรับรองงานรัฐพิธี งานศาสนพิธี และงานการกุศลอื่นๆ และดำเนินงานเกี่ยวกับงานธุรการ งานสารบรรณของที่ทำกรปกครองจังหวัด

ฝ่ายท้องถิ่น มีหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนส่งเสริม กำกับดูแลการบริหารกิจการของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ ได้แก่ เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด และสภาตำบลให้ดำเนินการไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และดำเนินงานในหน้าที่เลขานุการสภาจังหวัด

ฝ่ายกิจการพิเศษ มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมการปกครอง การป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน งานกิจการอาสาสมัครชาตินิแดน งานการข่าว งานปฏิบัติการจิตวิทยา งานรักษาความสงบเรียบร้อย ประจำหมู่บ้าน งานโครงการ หมู่บ้าน อพป.ปชด. งานความมั่นคง การประสานงานกับหน่วยทหาร และส่วนราชการอื่นๆ งานเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อย และผู้อพยพ การดำเนินงานด้านวิทยุสื่อสารของกรมการปกครอง ให้การสนับสนุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการข่าว ตรวจสอบการทุจริตในการทำงานขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่อาจเกิดขึ้น และ จะทำให้ราชการเสียประโยชน์หรือเสียหาย ตลอดจนสนับสนุนส่งเสริมการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

ฝ่ายการเงินและบัญชี มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานด้านการเงิน การบัญชี การงบประมาณ และการพัสดุภัณฑ์ของที่ทำการปกครองจังหวัดที่ทำการปกครองอำเภอ ตลอดจน ดำเนินงานเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน โครงการพิเศษต่างๆ เช่น โครงการกสข. โครงการ พัฒนา ชุมชนและชนบทตามข้อเสนอของสมาชิกดำเนินงาน การเงินและบัญชีเกี่ยวกับเงินนอกงบประมาณของจังหวัด และรับผิดชอบในการสนับสนุนส่งเสริม กำกับดูแล และประสานการปฏิบัติงานด้านการเงิน และบัญชีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ที่ทำการปกครองจังหวัดอุบลราชธานี, 2550)

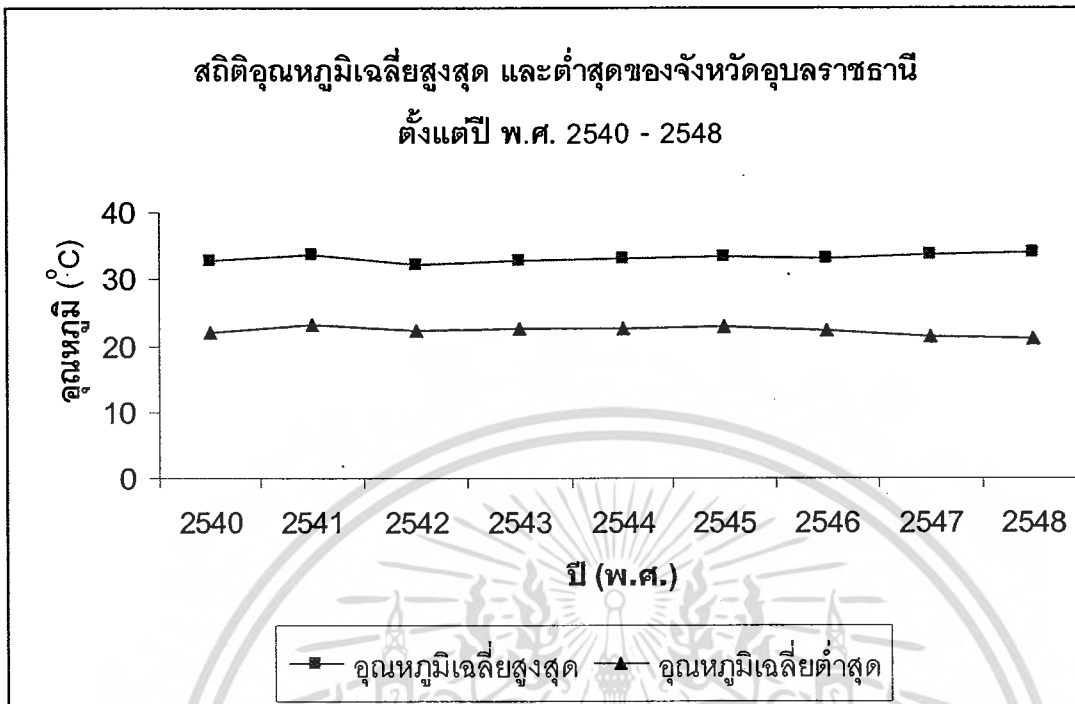
ลักษณะภูมิอากาศจังหวัดอุบลราชธานี

ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะอากาศในแต่ละจังหวัดจะมีลักษณะอากาศที่ คล้ายคลึงกัน คือจะมีอุณหภูมิสูงในช่วงฤดูร้อน และมีอากาศหนาวเย็นในช่วงฤดูหนาว ส่วนในฤดู ฝนจะมีฝนตกชุก โดยเฉพาะจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งตั้งอยู่ในเขตที่มีปริมาณน้ำฝนค่อนข้างสูง เมื่อ เปรียบเทียบกับปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยของจังหวัดอื่นๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สภาพอากาศของ จังหวัดอุบลราชธานี มี 3 ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อน ฤดูฝน และ ฤดูหนาว มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ฤดูฝนจะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมจนถึงปลายเดือนตุลาคม แต่ในทุกๆ ปีฝนจะทิ้งช่วงใน เดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม แต่ระยะเวลาการทิ้งช่วงมักจะไม่เหมือนกันในแต่ละปี ส่วนมาก ในช่วงปลายฤดูฝนจะมีพายุดีเปรสชันพัดผ่านจังหวัดอุบลราชธานี ส่งผลให้ฝนตกชุก และเกิด เหตุการณ์น้ำท่วมภาวะการณไม่รุนแรงนัก

ฤดูหนาว เนื่องจากเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกสุดของประเทศ ส่งผลให้ได้รับ อิทธิพลลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือก่อนภูมิภาคอื่น อุณหภูมิจะเริ่มลดต่ำลงตั้งแต่เดือนตุลาคม และจะสิ้นสุดปลายเดือนมกราคม

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงประมาณต้นเดือนพฤษภาคม อาจจะมีฝนตก อยู่บ้างในปลายเดือนเมษายน แต่ปริมาณน้ำฝนมักจะไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูก ส่งผลให้ภาค อีสานประสบปัญหาขาดแคลนน้ำในการเพาะปลูกเสมอ

ภาพที่ 2 อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดและต่ำสุดของจังหวัดอุบลราชธานีตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 - 2548
ที่มา: (สถานีตรวจอากาศจังหวัดอุบลราชธานี, 2548)

สภาพเศรษฐกิจจังหวัดอุบลราชธานี

สภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไปของจังหวัดอุบลราชธานี ประชากรโดยทั่วไปประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก เนื่องจากจังหวัดอุบลราชธานี มีสภาพภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมเพราะเป็นที่ราบลุ่มและมีแม่น้ำที่สำคัญ 2 สาย คือ แม่น้ำมูล และแม่น้ำชี ประชากรมีอาชีพทำนาเป็นหลัก นอกจากนั้นยังมีอาชีพปลูกพืชผักสวนครัว เช่น ปลูกพริก ข่า ตะไคร้ ทำสวนผลไม้ เช่น กัญชง อ้อย หมาก มะพร้าว ทำประมงตามหัวเมืองในมณฑลอีสานต่างๆ ในปี พ.ศ. 2549 พื้นที่เกษตรในจังหวัดอุบลราชธานี ที่มีผู้ถือครองเพื่อการเกษตรทั้งหมด 5,804,814 ไร่ (ตารางที่ 4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 พื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตรของประชากร ปี พ.ศ. 2549

พื้นที่	พื้นที่เกษตร (ไร่)	คิดเป็น (ร้อยละ)
อยู่อาศัย	131,629	2.26
ที่นา	4,298,825	74.05
พืชไร่	534,946	9.21
พื้นที่ไม้ผลและไม่ยืนต้น	128,067	2.20
พื้นที่สวนผักและไม้ดอก	8,980	0.15
พื้นที่เลี้ยงสัตว์	52,841	0.91
พื้นที่ว่างเปล่า	571,544	9.84
อื่นๆ	77,982	1.34

ที่มา: (กรมที่ดิน, 2550 ก)

เนื่องจากสภาพภูมิประเทศของจังหวัดอุบลราชธานี เป็นป่าไม้โปร่งและทุ่งกว้าง จึงเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงส่งเสริมเกษตรกรให้ประกอบอาชีพเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่มีเลี้ยงกันอย่างแพร่หลาย คือโคและกระบือพันธุ์พื้นเมือง โดยโคมีการเลี้ยงมากที่อำเภอเมือง ส่วนกระบือเลี้ยงมากในอำเภอเดชอุดม การเลี้ยงไม่ใช้หลักวิชาการ เพราะเกษตรกรจะเลี้ยงไว้ใช้งานควบคู่กับการเลี้ยงเป็นอาชีพ

ประมงเป็นอีกอาชีพหนึ่งที่เป็นอาชีพหลักของประชากรในจังหวัดอุบลราชธานี ในปัจจุบันไม่มีเกษตรกรรายใดเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นอาชีพอย่างจริงจัง เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดมีสัตว์น้ำที่อุดมสมบูรณ์ ตามแหล่งน้ำธรรมชาติอยู่แล้ว

การอุตสาหกรรมของจังหวัดส่วนมากเป็นโรงงานขนาดเล็ก มีจำนวน 3,747 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 98.06 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด แหล่งที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองอุบลราชธานี จำนวน 750 โรงงาน รองลงมาได้แก่ อำเภอเดชอุดม จำนวน 518 โรงงาน (สำนักงานจังหวัดอุบลราชธานี, 2550) ประเภทอุตสาหกรรมที่ประกอบกันมากในจังหวัด คือ อุตสาหกรรมการเกษตร ได้แก่ โรงสีข้าว อัดปอ และปั้นนุ่น คิดเป็นร้อยละ 81.34 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด รองลงมาคืออุตสาหกรรมบริการ ได้แก่ โรงซ่อมเครื่องยนต์ และอุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท่องเที่ยว และอันดับที่ 3 ได้แก่ อุตสาหกรรมก่อสร้าง ได้แก่ อุตสาหกรรมประเภทโรงแรม
อุตสาหกรรมผลิตอิฐดินเผา ทำคอนกรีต เป็นต้น

การพาณิชย์ของจังหวัดอุบลราชธานี ประชากรประกอบธุรกิจการค้าสินค้าอุปโภค บริโภค
อยู่ในตัวอำเภอเป็นส่วนใหญ่ และมีร้านค้ากระจายกระจายทั่วไปในหมู่บ้าน ตำบลต่างๆ

การค้าชายแดน การพัฒนาด้านการค้าชายแดนไทย-ลาว โดยเฉพาะบริเวณด่านช่องเม็ก
อำเภอโขงเจียม ที่มีผืนแผ่นดินติดต่อกับประเทศลาวที่เมืองปากเซ มีความสำคัญเพิ่มขึ้น และมีการ
ขยายตัวทางเศรษฐกิจสูง เนื่องจากเป็นประตูการค้าชายแดนมีโครงข่ายการคมนาคมทางบกที่
สามารถเชื่อมโยงต่อไปยังเมืองสะเต็งตริงประเทศกัมพูชา และเมืองโฮจิมินห์ ในประเทศเวียดนาม
ได้นั่นเอง

ประชากร

เนื่องจากจังหวัดอุบลราชธานีมีขนาดพื้นที่มากเป็นอันดับที่ 5 ของประเทศ ส่งผลให้
จังหวัดอุบลราชธานีมีจำนวนประชากรในปี พ.ศ.2550 มากเป็นอันดับ 4 ของประเทศ ประมาณ
1,728,529 คน รองจากจังหวัดกรุงเทพมหานคร นครราชสีมา และจังหวัดขอนแก่น (ตารางที่ 5)
และมีความหนาแน่นของประชากรเป็นอันดับที่ 44 ของประเทศ คิดเป็น 113.21 คนต่อตาราง
กิโลเมตร โดยประชากรประมาณร้อยละ 85 ของจังหวัดอุบลราชธานีนับถือศาสนาพุทธ (การ
ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2550)

ตารางที่ 5 จังหวัดในประเทศไทยเรียงตามจำนวนประชากร พ.ศ. 2550 (คน)

จังหวัด	จำนวนประชากร
กรุงเทพมหานคร	9,930,634
นครราชสีมา	5,690,510
ขอนแก่น	1,749,935
อุบลราชธานี	1,728,529
เชียงใหม่	1,661,020

ที่มา: (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2551)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 จำนวนผู้เยี่ยมเยือนจังหวัดอุบลราชธานีจำแนกตามภาค ปี พ.ศ. 2545-2549 และจำนวนผู้เยี่ยมเยือน (คน)

จำนวนของผู้เยี่ยม เยือน	ปี พ.ศ. 2545			ปี พ.ศ. 2546			ปี พ.ศ. 2547			ปี พ.ศ. 2548			ปี พ.ศ. 2549		
	นักท่องเที่ยว	นัก ทัศนจาร	ผู้เยี่ยม เยือน	นักท่องเที่ยว	นัก ทัศนจาร	ผู้เยี่ยม เยือน	นักท่องเที่ยว	นัก ทัศนจาร	ผู้เยี่ยม เยือน	นักท่องเที่ยว	นัก ทัศนจาร	ผู้เยี่ยม เยือน	นักท่องเที่ยว	นัก ทัศนจาร	ผู้เยี่ยม เยือน
1. กรุงเทพมหานคร	552,542	72,232	624,774	579,989	76,955	656,944	641,571	86,101	86,101	146,378	9,539	155,917	88,319	8,710	244,236
2. ภาคกลาง	23,785	2,807	26,592	24,748	2,963	27,711	24,012	2,896	2,896	87,129	10,929	98,058	16,376	2,234	114,434
3. ภาคตะวันตก	16,487	2,343	18,830	17,175	2,507	19,682	17,287	2,928	2,928	28,638	3,676	32,314	17,092	4,019	49,406
4. ภาคตะวันออก	60,883	3,700	64,583	63,448	3,951	67,399	64,557	4,500	4,500	88,969	11,283	100,252	53,526	8,898	153,778
5. ภาคเหนือ	48,546	2,726	51,272	50,557	2,873	53,430	50,430	2,749	2,749	63,745	4,409	68,154	38,172	8,644	106,326
6. ภาคใต้	23,550	1,629	25,179	24,536	1,762	26,298	24,829	2,323	2,323	33,576	3,061	36,637	29,164	4,366	65,801
7. ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	117,422	79,192	196,614	121,705	84,331	206,036	103,700	92,839	92,839	549,917	193,692	743,609	766,143	262,061	1,509,752
รวม	843,215	164,629	1,007,844	882,158	175,342	1,057,500	926,386	194,336	194,336	998,352	236,589	1,234,941	1,008,792	298,932	2,243,733

ที่มา: (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2551 ค)

ตารางที่ 7 จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนจังหวัดอุบลราชธานีจำแนกตามทวีป ปี พ.ศ. 2545-2549 และจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือน (คน)

จำนวนของผู้เยี่ยมชมเยือน	ปี พ.ศ. 2545			ปี พ.ศ. 2546			ปี พ.ศ. 2547			ปี พ.ศ. 2548			ปี พ.ศ. 2549		
	นักท่องเที่ยว	นักทัศนาจร	ผู้เยี่ยมชม	นักท่องเที่ยว	นักทัศนาจร	ผู้เยี่ยมชม	นักท่องเที่ยว	นักทัศนาจร	ผู้เยี่ยมชม	นักท่องเที่ยว	นักทัศนาจร	ผู้เยี่ยมชม	นักท่องเที่ยว	นักทัศนาจร	ผู้เยี่ยมชม
1. อเมริกา	2,235	2,085	4,320	2,206	2,071	4,277	2,921	1,749	7,198	2,916	4,543	7,459	2,753	5,905	10,212
2. ยุโรป	7,342	2,886	10,228	6,731	2,829	9,560	6,777	3,022	16,337	7,927	9,988	17,915	12,799	9,199	30,714
3. ออสเตรเลีย	690	738	1,428	614	736	1,350	904	541	2,254	910	1,476	2,386	1,049	2,146	3,435
4. เอเชีย	12,650	17,608	30,258	11,816	17,401	29,217	11,031	16,625	40,248	14,551	6,904	21,455	10,282	13,048	31,737
5. ตะวันออกกลาง	275	0.00	275	157	0.00	157	96	0.00	253	76	143	219	144	901	363
6. อื่น ๆ	1,016	787	1,803	1,041	778	1,819	1,025	790	2,844	2,687	1,400	4,087	21	1,340	4,108
รวม	24,208	24,104	48,312	22,565	23,815	46,380	22,754	22,727	69,134	29,067	24,454	53,521	27,048	32,539	80,569

ที่มา: (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2551 ง)

ตารางที่ 8 จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนจังหวัดอุบลราชธานีจำแนกตามวัตถุประสงค์ของการเดินทาง ปี พ.ศ. 2545-2549 และจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือน (คน)

จำนวนของผู้เยี่ยมชมเยือน	ปี พ.ศ. 2545			ปี พ.ศ. 2546			ปี พ.ศ. 2547			ปี พ.ศ. 2548			ปี พ.ศ. 2549		
	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	ผู้เยี่ยมชมเยือน	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	ผู้เยี่ยมชมเยือน	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	ผู้เยี่ยมชมเยือน	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	ผู้เยี่ยมชมเยือน	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	ผู้เยี่ยมชมเยือน
1. ท่องเที่ยว/พักผ่อน	268,788	96,185	364,973	282,518	100,269	382,787	295,881	108,560	404,441	845,641	213,174	1,058,815	763,397	263,365	1,026,762
2. ธุรกิจ	225,550	38,714	264,264	236,148	40,822	276,970	247,374	44,469	291,843	57,109	22,546	79,655	15,251	6,082	21,333
3. ปฏิบัติราชการ	79,949	14,007	93,956	82,978	14,840.00	97,818	87,048	16,380	103,428	52,990	7,538	60,528	39,107	8,184	47,291
4. ประชุม/สัมมนา	21,263	6,580	27,843	23,700	7,158.00	30,858	24,853	8,023	32,876	67,629	14,399	82,028	32,224	8,503	40,727
5. ทัดศึกษา	28,206	7,124	35,330	29,332	6,554	35,886	30,696	7,235	37,931	2,892	295	3,187	28,131	9,087	37,218
6. อื่น ๆ	243,667	26,123	269,790	250,047	29,514	279,561	263,288	32,396	295,684	1,158	3,091	4,249	9,410	5,089	14,499
รวม	867,423	188,733	1,056,156	904,723	199,157	1,103,880	949,140	217,063	1,166,203	1,027,419	261,043	1,288,462	887,520	300,310	1,187,830

ที่มา: (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2551 จ)

ตารางที่ 9 จำนวนผู้เยี่ยมเยือนจังหวัดอุบลราชธานีจำแนกตามค่าใช้จ่าย ปี พ.ศ. 2545-2549 และจำนวนผู้เยี่ยมเยือน (คน)

จำนวนของผู้เยี่ยมเยือน	ปี พ.ศ. 2545			ปี พ.ศ. 2546			ปี พ.ศ. 2547			ปี พ.ศ. 2548			ปี พ.ศ. 2549		
	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	ผู้เยี่ยมเยือน	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	ผู้เยี่ยมเยือน	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	ผู้เยี่ยมเยือน	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	ผู้เยี่ยมเยือน	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	ผู้เยี่ยมเยือน
1. ค่าที่พัก	159.67	0.00	131.14	163.54	0.00	134.03	166.06	0.00	135.15	165.22	0.00	152.66	192.87	0.00	174.83
2. ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	153.99	159.62	154.99	157.17	162.88	158.20	159.74	165.29	160.77	170.23	201.73	172.92	185.42	207.20	187.46
3. ค่าเดินทางภายในจังหวัด	150.95	309.33	179.25	154.06	315.92	183.26	156.76	320.51	187.23	50.32	89.07	53.40	52.08	90.99	55.72
4. ค่าซื้อสินค้า	117.30	316.77	152.95	120.10	322.43	156.60	122.30	326.01	160.21	180.35	337.22	192.76	182.83	279.99	191.92
5. ค่าใช้จ่ายบันเทิง	67.67	34.58	61.75	69.13	35.44	63.05	70.31	36.12	63.95	121.78	89.07	119.43	121.27	88.82	118.24
6. อื่น ๆ	57.53	32.50	53.21	57.40	32.61	52.86	60.42	32.00	54.97	37.92	21.99	36.74	33.01	31.92	32.91
รวม	707	853	733	721	869	748	736	880	762	726	739	728	767	699	761

ที่มา: (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2550 ด)

ประเพณี

ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคมต่างๆ ของจังหวัดอุบลราชธานี อาทิ ประเพณีแห่เทียนพรรษา เป็นประเพณีทางพุทธศาสนาที่มีชื่อเสียงของจังหวัดอุบลราชธานี ทุกๆ วันขึ้น 15 ค่ำเดือน 8 และแรม 1 ค่ำ เดือน 8 ของทุกปี ในบริเวณทุ่งศรีเมืองจะมีการจัดประกวดต้นเทียนพรรษา ปัจจุบันประเพณีแห่เทียนพรรษาได้รับการสนับสนุนจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้เป็นงานระดับชาติ ส่งผลให้ประเพณีนี้ได้รับความนิยม และเป็นที่ยึดเหนี่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีประเพณีที่ได้รับความนิยมสืบเนื่องกันมาของชาวอุบลราชธานี ได้แก่

1. งานประเพณีบุญมหากรฐิน ถิ่นนักปราชญ์ เป็นประเพณีซึ่งได้จัดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 มีวัตถุประสงค์เพื่อนำกองกรฐินไปทอดยังวัดที่ไม่มีผู้จองกรฐิน ทำให้ประชาชนเกิดการตื่นตัวในการทำบุญเพิ่มขึ้นนั่นเอง
2. งานสวดดีวีกรรมพระประทุมวรราชสุริยวงศ์ (เจ้าคำผง) จะจัดในวันที่ 10 พฤศจิกายน ของทุกปี ชาวอุบลราชธานีจะพร้อมใจกันจัดงานเพื่อรำลึกถึงผู้ก่อตั้งเมืองอุบลราชธานี โดยยึดเอาวันสิ้นชีพิตักษัยของเจ้าคำผงเป็นวันประกอบพิธี เพื่อสวดดีวีกรรมของท่านเจ้าคำผง นั่นเอง
3. งานเทศกาลขนมหวาน อาหารอร่อย จากการสนับสนุนของชมรมผู้ประกอบการอาหารของจังหวัดอุบลราชธานี จัดขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2549 เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้บริโภคหันมาบริโภคขนมไทยเพิ่มมากขึ้น
4. งานเทศกาลไม้ดอกไม้ประดับ จัดขึ้นในช่วงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ ของทุกปี บริเวณสนามกีฬาทุ่งคำน้ำแซบ อำเภอวารินชำราบ โดยมีกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ ขบวนรถบุปผาชาติ การประกวดและจำหน่ายไม้ดอกไม้ประดับ เป็นต้น
5. เย็นทั่วหล้า มหาสงกรานต์ จัดขึ้นในช่วงเทศกาลสงกรานต์ บริเวณทุ่งศรีเมือง กิจกรรมที่น่าสนใจ ได้แก่ พิธีสงฆ์พระแก้วบุษราคัม ขบวนแห่พระแก้วบุษราคัม การออกร้านสาธิตและจำหน่ายอาหาร 4 ชาติในอินโดจีน คือ ไทย ลาว กัมพูชา และเวียดนาม
6. ประเพณีสงเหือ หรือประเพณีแข่งเรือ จะจัดขึ้นในช่วงออกพรรษาขึ้น 11 ค่ำ เดือน 11 ประมาณเดือนตุลาคมของทุกปี มีพิธีอัญเชิญเจ้าเมือง และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ลงเรือ เพื่อบวงสรวงสักการะแม่น้ำโขง แต่ในปัจจุบันเน้นการแข่งขันเรือเพื่อความสนุกสนานเป็นหลัก
7. ประเพณีลอยกระทง จัดขึ้นทุกวันเพ็ญเดือนสิบสอง ถึงแม้ว่าชาวอีสานจะมีงานลอยกระทงไปแล้วในวันออกพรรษา ซึ่งถือเป็นประเพณีทุกปี แต่พอถึงวันลอยกระทงใหญ่ ซึ่งทั่ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเทศจะจัดกันในวันเพ็ญเดือนสิบสอง ชาวอีสานโดยเฉพาะคนหนุ่มสาว ก็ได้ลดยกกระทงกันอีกครั้งหนึ่ง ถือว่าเป็นการลดยกกระทงตามสมัยนิยม

8. งานประเพณีไหลเรือไฟ จัดขึ้นในช่วงวันออกพรรษา ประมาณเดือนตุลาคมของทุกปี ในแม่น้ำมูลบริเวณ เขิงสะพานรัตนโกสินทร์ 200 ปี มีกิจกรรมที่น่าสนใจ คือ การไหลเรือไฟของคุ้มวัดต่างๆ และประชาชนทั่วไปที่อนุรักษ์รูปแบบประเพณีไหลเรือไฟพื้นบ้านอีสานดั้งเดิมไว้

9. งานกาชาดและงานปีใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี มีการออกร้านกาชาด การแสดงนิทรรศการต่างๆ มหรหรรมคอนเสิร์ตลูกทุ่ง และมีการประกวดนางสาวอุบลราชธานีอีกด้วย

10. ฮีตสิบสอง หมายถึงประเพณีที่จะต้องปฏิบัติทั้ง 12 เดือน มีความหมาย โดยรวมว่า จารีต หรือเป็นจรรยาของสังคม ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนถือว่าผิดศีล นั่นเอง

สินค้าที่ระลึก

จังหวัดอุบลราชธานี มีสินค้าที่ระลึกประเภทต่างๆ แบ่งออกเป็น

1. ประเภทของใช้ ได้แก่ ผ้าทอเมืองอุบล ผ้าฝ้ายทอมือ หมอนขิด ผ้าขาวม้า ผ้าไหม เครื่องทองเหลือง เครื่องจักรสานจำพวกกระด้ง กระติบข้าว ข้องใส่ปลา ตะกร้า ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถหาซื้อได้จากร้านขายของที่ระลึก บริเวณถนนเขื่อนธานี ใกล้กับโรงแรมราชธานี หรือจากบริเวณตลาดในตัวเมือง

2. ประเภทอาหาร ได้แก่ หมูยอ กุนเชียง ไส้กรอกอีสาน และเค็มบักนัด (เค็มสับปะรด) ซึ่งเป็นอาหารพื้นเมืองที่ขึ้นชื่อของจังหวัดอุบลราชธานี ทำด้วยเนื้อปลาชวยหรือปลาเทโพ หั่นเป็นชิ้นยาวๆ ตองในน้ำเกลือ และเนื้อสับปะรดที่ซอยเป็นชิ้นเล็กๆ บรรจุในขวดแก้ว สามารถนำมาปรุงเป็นอาหารได้หลายอย่าง เช่น อาหารประเภทหลน มีจำหน่ายทั่วไปในตัวเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

3. ประเภทหัตถกรรม ส่วนมากตั้งอยู่ในเขตอำเภอโขงเจียม โดยย่านนี้จะเน้นการทอผ้าไหมมัดหมี่ส่งให้กับร้านค้าจิตรดา โดยได้รับการส่งเสริมการทอผ้า จากโครงการส่งเสริมศิลปาชีพ บ้านเวินบึกในพระบรมราชานุอุปถัมภ์ และยังมีหมู่บ้านเข้าร่วมโครงการอีก 2 แห่ง คือ บ้านห้วยหมากใต้ และบ้านท่าแพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี

1. พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอุบลราชธานี ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี เป็นสถานที่ซึ่งเก็บรวบรวมประวัติความเป็นมาของจังหวัดอุบลราชธานีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม ถึง วันที่ 31 กรกฎาคม ของทุกปี พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ จังหวัดอุบลราชธานี จัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีของเมืองอุบลราชธานี รวมทั้งเป็นที่จัดงานแกะสลักประติมากรรมเทียนนานาชาติอีกด้วย

2. หุ่นศรีเมือง ตั้งอยู่กลางเมือง บริเวณหน้าศาลากลางจังหวัด เป็นสวนสาธารณะประจำเมืองที่มีสภาพภูมิทัศน์งดงาม มีประตูทางเข้า 4 ทิศ ภายในสวนมีสิ่งก่อสร้างที่สำคัญ คือ อภิมหาเทียนพรรษาเฉลิมพระเกียรติ และศาลหลักเมืองอุบลราชธานี

3. เขื่อนสิรินธร เขื่อนอเนกประสงค์ที่มีความสำคัญในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นอกจากจะให้ประโยชน์ทางการผลิตพลังงานไฟฟ้าแล้ว ยังสร้างประโยชน์ต่อการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในภูมิภาคแถบนี้ ทั้งทางการชลประทาน การป้องกันอุทกภัย การประมง และการท่องเที่ยว เป็นต้น

4. เขื่อนปากมูล เป็นเขื่อนหินถมแกนดินเหนียว ตั้งอยู่ที่อำเภอโขงเจียม อยู่ห่างจากตัวเมืองอุบลราชธานี ประมาณ 75 กม. มีความสูง 17 เมตร ยาว 300 เมตร มีประโยชน์ในด้านการเกษตร และผลิตกระแสไฟฟ้า บริเวณท้ายเขื่อนสามารถล่องเรือชมทิวทัศน์ลำน้ำมูลที่งดงามโดยตลอด สุดเส้นทางจะบรรจบกับแม่น้ำโขง บริเวณที่เรียกว่า แม่น้ำสองสี

5. หาดวัดใต้ ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมือง มีลักษณะเป็นเกาะหาดทราย ตั้งอยู่กลางลำน้ำมูล ในฤดูแล้งจะมีหาดทรายขาวปรากฏ น้ำใสสะอาด บนเกาะมีต้นไม้ขึ้นมากมาย

6. วัดพระธาตุหนองบัว เป็นวัดราษฎร์ นิกายธรรมยุต อยู่อำเภอเมืองอุบลราชธานี ห่างจากศาลากลางจังหวัด ไปทางด้านทิศเหนือประมาณ 3 กิโลเมตร เป็นวัดสำคัญวัดหนึ่งของจังหวัดอุบลราชธานี ภายในวัดมีสถาปัตยกรรมที่น่าสนใจ คือพระธาตุเจดีย์ศรีมหาโพธิ์ ที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นสัญลักษณ์ครบรอบ 25 ศตวรรษของพุทธศาสนาในปี พ.ศ. 2500

7. น้ำตกแสงจันทร์หรือน้ำตกภู ตั้งอยู่ที่อำเภอโขงเจียม ภายในอุทยานแห่งชาติผาแต้ม รถยนต์เข้าถึงได้บริเวณหน้าน้ำตก เป็นน้ำตกที่มีความสวยงามมาก มองดูแล้วคล้ายกับแสงจันทร์ที่เต็มดวงได้สาดส่องลงมา บริเวณโดยรอบนั้น มีโขดหินเรียงรายกันอยู่ และมีต้นไม้ขนาดใหญ่ ฤดูกาลท่องเที่ยว น้ำตกแสงจันทร์คือระหว่างเดือนกันยายน ถึง ตุลาคม

8. น้ำตกสร้อยสวรรค์ อยู่ในเขตอำเภอโขงเจียม ภายในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม เป็นน้ำตกขนาดใหญ่ที่ไหลจากหน้าผาสูงชันสองด้าน สูงประมาณ 20 เมตร มีน้ำไหลตลอดปี และเป็นน้ำตกที่มีคนนิยมไปเที่ยวกันมาก เนื่องจากมีความงดงามและการเดินทางสะดวก

9. อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ ตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี สภาพพื้นที่โดยทั่วไป เป็นที่ราบสูงและแก่งเป็นส่วนใหญ่ มีแม่น้ำมูลและแม่น้ำโขงไหลผ่านตามแนวเขาทางด้านทิศเหนือสวยงามมาก

10. อุทยานแห่งชาติผาแต้ม มีเนื้อที่ครอบคลุมท้องที่อำเภอโขงเจียม อำเภอศรีเมืองใหม่ และอำเภอโพธิ์ไทร จังหวัดอุบลราชธานี ประกอบด้วยสภาพป่าที่อุดมสมบูรณ์ สัตว์ป่านานาชนิด มีจุดเด่นที่สวยงามตามธรรมชาติมากมาย เช่น ผาแต้ม น้ำตกสร้อยสวรรค์ เสาเฉลียง เป็นต้น อีกทั้งได้มีการค้นพบภาพเขียนสีโบราณสมัยก่อนประวัติศาสตร์ อายุราว 3,000-4,000 ปี ที่บริเวณผาขาม ผาแต้ม ผาเจ๊ก ผาเมย และถือได้ว่า เป็นอุทยานแห่งชาติแห่งแรกในประเทศไทยที่มีแม่น้ำโขงซึ่งเป็นเส้นกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทย และประเทศลาว เป็นแนวเขตอุทยานแห่งชาติที่ยาวที่สุด ทำให้สามารถมองเห็นทิวทัศน์ป่าเขาทางฝั่งประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้เป็นอย่างดี

11. พรมแดนช่องเม็ก ตั้งอยู่ในอำเภอสรินทร จังหวัดอุบลราชธานี เป็นประตูสู่ประเทศเพื่อนบ้านคือประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ช่องเม็กเป็นเส้นทางสู่เมืองปากเซ นักท่องเที่ยวชาวไทยสามารถเดินทางข้ามไปยังปากเซได้โดยนำหลักฐานไปยื่นคำร้องขอทำบัตรผ่านแดนชั่วคราว ได้ที่ศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี หรือที่จุดผ่านแดนชั่วคราวช่องเม็ก ถ้านักท่องเที่ยวมีหนังสือเดินทางอยู่แล้ว สามารถเดินทางข้ามไปยังเมืองปากเซ ประเทศลาวได้ทันที

12. วัดถ้ำคูหาสวรรค์ ตั้งอยู่ในอำเภอโขงเจียม วัดนี้ก่อสร้างเมื่อปี พ.ศ. 2521 โดยหลวงปู่คำนิง จุลมณี ซึ่งใช้เป็นที่ปฏิบัติธรรมจำพรรษา

13. แม่น้ำสองสี ตั้งอยู่ในอำเภอโขงเจียม หรือเรียกอีกชื่อได้ว่า ดอนด่านปากแม่น้ำมูล ตั้งอยู่ในเขตบ้านเวินบึก นักท่องเที่ยวสามารถนั่งเรือจากตัวอำเภอโขงเจียมไปประมาณ 5 นาที เป็นบริเวณที่แม่น้ำมูลไหลลงสู่แม่น้ำโขงเกิดเป็นสีของแม่น้ำที่ต่างกันจึงเรียกกันอย่างคล้องจองว่า โขงสีปูน มูลสีคราม

14. น้ำตกห้วยทรายใหญ่ ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง เรียกอีกอย่างได้ว่า น้ำตกแก่งอีเหี่ยว อยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูธรกับเขายอดมน เป็นน้ำตกที่สวยงาม ห่างจากอำเภอภูธรไปทางทิศเหนือตามเส้นทางหมายเลข 2369 ไปบ้านห้วยทราย เป็นระยะทาง 26 กิโลเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15. วัดหนองป่าพง ตั้งอยู่ในอำเภวารินชำราบ เป็นวัดที่มีบรรยากาศร่มรื่นเงียบสงบ เหมาะแก่การเล่าเรียนพระธรรมวินัยและปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐาน ก่อตั้งโดยหลวงปู่ชา สุภัทโท เมื่อประมาณ 52 ปีก่อน

16. สามพันโบก ตั้งอยู่ในอำเภอโพธิ์ไทรเป็นแก่งหินขนาดใหญ่ในลำน้ำโขง ซึ่งจะปรากฏให้เห็นเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง ที่เรียกว่า สามพันโบก เพราะบนแก่งหินมีแอ่งน้ำขนาดเล็กใหญ่จำนวนมาก นั่นเอง

ร้านอาหาร

ในจังหวัดอุบลราชธานีมีร้านอาหารหลากหลายประเภทให้บริการนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมจังหวัดอุบลราชธานี ดังนี้ (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 รายชื่อร้านอาหารในจังหวัดอุบลราชธานี

ชื่อร้าน	ประเภทอาหาร	สถานที่ตั้ง	เบอร์โทรศัพท์
สองคอนวี сторท์	ไทย	โพธิ์ไทร	1 4533 8015
ผาแต้ม	ไทย	โขงเจียม	0 4535 1010
อินโดจีน	เวียดนาม	เมือง	0 4525 4126
อารีย์	ไทย	เมือง	0 4525 4519
อารีย์เบเกอรี่	เบเกอรี่	เมือง	0 4524 4567
ศรีกมล	ไทย	เมือง	0 4525 5621
แพแม่มูล	ไทย	เมือง	0 4524 3148
บลูเบเกอรี่	เบเกอรี่	เมือง	0 4524 4810
ทวีผล (ชาหมีมีชื่อ)	ไทย	เมือง	0 4524 5000-3

ที่มา: (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2550 ข)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเดินทางจังหวัดอุบลราชธานี

1. รถยนต์ การเดินทางมายังจังหวัดอุบลราชธานี โดยรถยนต์มีเส้นทางดังต่อไปนี้

1.1 ใช้ทางหลวงหมายเลข 1 สายพหลโยธิน ปทุมธานี สระบุรี ก่อนจะเข้าทางหลวงหมายเลข 2 สายถนนมิตรภาพ ต่อด้วยทางหลวงหมายเลข 24 (สายโชคชัย-เดชอุดม) ผ่านอำเภอนาจจะหลวย ก่อนแยกซ้ายเข้าสู่อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย รวมระยะทาง 725 กิโลเมตร (กระทรวงคมนาคม, 2550)

1.2 ใช้เส้นทางกรุงเทพมหานคร สระบุรี ถนนนครราชสีมา ก่อนที่จะเข้าทางหลวงหมายเลข 226 ผ่านจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ เข้าสู่จังหวัดอุบลราชธานี ผ่านวารินชำราบ อำเภอดุสิต อำเภอน้ำยืน อำเภอนาจจะหลวย ถึงบ้านแก้งเรือง เลี้ยวซ้ายเข้าสู่อุทยานแห่งชาติ รวมระยะทาง 775 กิโลเมตร (กระทรวงคมนาคม, 2550)

2. รถโดยสารประจำทาง

มีรถโดยสารปรับอากาศออกจากสถานีขนส่งหมอชิตใหม่จากกรุงเทพมหานครทุกวัน บริษัทเดินรถที่ให้บริการเดินรถได้แก่ บริษัทขนส่ง 999 เดินรถปรับอากาศชั้น 1 และรถปรับอากาศพิเศษ 24 ที่นั่ง บริษัทขนส่ง 99 ให้บริการรถปรับอากาศชั้น 2 สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ สถานีขนส่งหมอชิตใหม่ โทร.0 2936 2855 สถานีขนส่งอุบลราชธานี โทร. 045 241 831 หรือทางเว็บไซต์ www.transport.co.th นอกจากนี้ยังมีบริษัทเอกชนที่เปิดบริการเดินรถได้แก่ บริษัทนครชัยแอร์ เดินรถนอนปรับอากาศชั้น 1 พิเศษ โทร.0 2936 3355 บริษัทเชิดชัยทัวร์ โทร.0 2936 0611 และมงคลทัวร์ โทร.0 2936 3638 และยังมีรถโดยสารนอนปรับอากาศพิเศษ บริษัทนครชัยแอร์ จากสถานีขนส่งจังหวัดเชียงใหม่ และสถานีขนส่งจังหวัดระยองมายังจังหวัดอุบลราชธานีอีกด้วย สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม โทร. 0 2936 3355 หรือทางเว็บไซต์ www.nca.co.th

ตารางที่ 11 ตารางเดินรถบริษัทนครชัยแอร์

เส้นทางเดินรถ	ประเภทรถ	เวลาออก	เวลาถึง	ค่าโดยสาร(บาท)
กรุงเทพ – อุบลราชธานี	นอนพิเศษ	09.30	17.30	593
กรุงเทพ – อุบลราชธานี	นอนพิเศษ	19.30	03.45	593
กรุงเทพ – อุบลราชธานี	นอนพิเศษ	20.30	04.45	593
กรุงเทพ – อุบลราชธานี	นอนพิเศษ	21.00	05.15	593

ที่มา: (นครชัยแอร์, 2550)

ตารางที่ 12 ตารางเดินรถ บริษัทขนส่งจำกัด

เส้นทางเดินรถ	ประเภทรถ	เวลาออก	เวลาถึง	ค่าโดยสาร(บาท)
กรุงเทพ – อุบลราชธานี	ปรับอากาศ 24 ที่นั่ง	21.00	06.30	735
กรุงเทพ – อุบลราชธานี	ปรับอากาศชั้นที่ 1	22.15	08.00	473
กรุงเทพ – โขงเจียม	ปรับอากาศชั้นที่ 1	20.30	07.30	515
กรุงเทพ – อุบลราชธานี	ปรับอากาศชั้นที่ 2	06.00	18.00	368
กรุงเทพ – อุบลราชธานี	ปรับอากาศชั้นที่ 2	19.50	07.00	368

ที่มา: (บริษัท ขนส่ง จำกัด, 2550 ก)

3. รถไฟ

การเดินทางโดยรถไฟจากสถานีต้นทางคือ สถานีรถไฟกรุงเทพมหานคร หรือสถานีรถไฟหัวลำโพง ผ่านจังหวัดอุทัยฯ สระบุรี นครราชสีมา บุรีรัมย์ ศรีสะเกษ ปลายทางสถานีอุบลราชธานี ซึ่งตั้งอยู่ในอำเภอวารินชำราบ ห่างจากตัวเมืองอุบลราชธานีประมาณ 3 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 11 ชั่วโมง มีประเภทขบวนรถหลายประเภททั้ง รถนอนปรับอากาศชั้น 1 รถนอนปรับอากาศชั้น 2 รถนอนพัดลมชั้น 2 รถนั่งพัดลมชั้น 2 และรถนั่งพัดลมชั้น 3 สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.railway.co.th หรือ www.rotfaithai.com หรือโทร 1690

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเดินทางจากสถานีรถไฟไปยังอำเภอต่างๆ ของจังหวัดอุบลราชธานี สามารถนั่งรถสองแถวสีขาวสายสถานีรถไฟ-สถานีขนส่ง เพื่อมาต่อรถไปยังอำเภอต่างๆ นั้นเอง

ตารางที่ 13 ตารางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือเที่ยวไป

ขบวนรถ	ประเภทตู้โดยสาร	เวลาออก	เวลาถึง	ค่าโดยสาร (บาท)
ด่วนพิเศษ 21	นั่งปรับอากาศชั้น 2	05.45	14.20	551
ด่วน 67	นอนปรับอากาศชั้น 1	20.30	07.25	เตียงบน 1,080 เตียงล่าง 1,280 เหม้าห้อง 1,550
	นอนปรับอากาศชั้น 2			เตียงล่าง 741
เร็ว 135	นั่งพัดลมชั้น 3	06.45	18.20	205
เร็ว 141	นั่งพัดลมชั้น 3	22.25	10.20	205
เร็ว 143	นั่งพัดลมชั้น 3	23.40	11.50	205
เร็ว 145	นั่งพัดลมชั้น 3	15.20	03.35	205

ที่มา: (การรถไฟแห่งประเทศไทย, 2550)

ตารางที่ 14 ตารางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือ เที่ยวกลับ

ขบวนรถ	ประเภทตู้โดยสาร	เวลาออก	เวลาถึง	ค่าโดยสาร (บาท)
ด่วนพิเศษ 22	นั่งปรับอากาศชั้น 2	14.50	23.15	551
ด่วน 68	นอนปรับอากาศชั้น 1	20.30	07.25	เตียงบน 1,080 เตียงล่าง 1,280 เหม้าห้อง 1,550
	นอนปรับอากาศชั้น 2			เตียงล่าง 741 เตียงบน 671

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ขบวนรถ	ประเภทตู้โดยสาร	เวลาออก	เวลาถึง	ค่าโดยสาร (บาท)
	นั่งพัดลมชั้น 3			245
เร็ว 136	นั่งพัดลมชั้น 3	07.00	18.40	
205				
เร็ว 144	นั่งพัดลมชั้น 3	15.05	03.15	205
เร็ว 146	นั่งพัดลมชั้น 3	08.45	21.00	
205				

ที่มา: (การรถไฟแห่งประเทศไทย, 2550)

นอกจากนี้ยังมีรถไฟโดยสารท้องถิ่นจากจังหวัดนครราชสีมามายังจังหวัดอุบลราชธานี สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโทร 1690

ตารางที่ 15 ตารางรถไฟท้องถิ่นสายอีสาน เทียวไป (ต้นทางจังหวัดนครราชสีมา)

ขบวนรถ	ประเภทตู้โดยสาร	เวลาออก	เวลาถึง	ค่าโดยสาร (บาท)
ท้องถิ่น 419	นั่งพัดลมชั้น 3	11.00	17.05	58
ท้องถิ่น 421	นั่งพัดลมชั้น 3	06.10	12.45	58
ท้องถิ่น 427	นั่งพัดลมชั้น 3	14.22	20.15	58

ที่มา: (การรถไฟแห่งประเทศไทย, 2550)

ตารางที่ 16 ตารางรถไฟห้องถิ่นสายอีสาน เทียบกลับ (ปลายทางจังหวัดนครราชสีมา)

ขบวนรถ	ประเภทตู้โดยสาร	เวลาออก	เวลาถึง	ค่าโดยสาร (บาท)
ห้องถิ่น 422	นั่งพัดลมชั้น 3	15.20	18.45	58
ห้องถิ่น 426	นั่งพัดลมชั้น 3	12.25	18.15	58
ห้องถิ่น 428	นั่งพัดลมชั้น 3	06.15	11.55	58

ที่มา: (การรถไฟแห่งประเทศไทย, 2550)

การเดินทางภายในจังหวัด

มีรถโดยสารธรรมดาจากอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานีไปยังอำเภอต่างๆ ดังนี้ อำเภอนาจะหลวย อำเภอบุญทริก อำเภอน้ำยืน อำเภอเดชอุดม อำเภอวารินชำราบ และรถโดยสารปรับอากาศไปยังอำเภอโขงเจียม อำเภอสิรินธร ด้านค้าขายแดนช่องเม็ก และเมืองปากเซประเทศลาว ทุกวัน สามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมที่สถานีขนส่งจังหวัดอุบลราชธานี โทร. 0 4524 1831 นอกจากนี้ยังมีรถสองแถวรอบเมืองบริการนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่สำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี อาทิ วัดพระธาตุหนองบัว หุ่นศรีเมือง ศาลหลักเมือง พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ วัดภูเขากแก้ว เป็นต้น โดยจะให้ให้บริการตั้งแต่เวลา 06.00 ถึง 18.00 ของทุกวัน

4. เครื่องบิน

สายการบินไทย มีเครื่องบินรับส่งผู้โดยสารระหว่างท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ถึงท่าอากาศยานอุบลราชธานีทุกวัน สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ฝ่ายบริการลูกค้าสัมพันธ์ โทร.1566 ท่าอากาศยานอุบลราชธานี โทร.0 4531 3340 หรือทางเว็บไซต์ www.thaiairways.com และสายการบินนกแอร์ เครื่องบินรับส่งผู้โดยสารระหว่างท่าอากาศยานดอนเมืองถึงท่าอากาศยานอุบลราชธานี สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ฝ่ายบริการลูกค้าสัมพันธ์ โทร 0 2900 9555 หรือทางเว็บไซต์ www.nokair.com (ตารางที่ 17) และสายการบินไทยแอร์เอเชีย โทร. 0 2515 9999 หรือทางเว็บไซต์ www.airasia.com (ตารางที่ 18)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 17 ตารางเวลาเที่ยวบินสายการบินนกแอร์

ต้นทาง	ปลายทาง	เที่ยวบิน	เวลาออก	เวลาถึง
ดอนเมือง	อุบลราชธานี	DD9310	06.15	07.20
ดอนเมือง	อุบลราชธานี	DD9318	19.30	20.35
อุบลราชธานี	ดอนเมือง	DD9311	07.55	09.00
อุบลราชธานี	ดอนเมือง	DD9319	21.05	22.10

ที่มา: (สายการบินนกแอร์, 2550)

ตารางที่ 18 ตารางเวลาเที่ยวบินสายการบินไทยแอร์เอเชีย

ต้นทาง	ปลายทาง	เที่ยวบิน	เวลาออก	เวลาถึง
สุวรรณภูมิ	อุบลราชธานี	FD 3320	13.55	15.00
อุบลราชธานี	สุวรรณภูมิ	FD 3321	16.00	17.05

ที่มา: (สายการบินไทยแอร์เอเชีย, 2550)

สภาพการท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดอุบลราชธานี มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง ภูเขา และป่าไม้เป็นส่วนใหญ่ ส่งผลดีต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดเป็นอย่างมาก เนื่องจากสภาพภูมิประเทศดังกล่าวทำให้มีสิ่งแวดล้อมและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทางธรรมชาติเกิดขึ้นมากมาย ได้แก่ น้ำตกที่สวยงาม เช่น น้ำตกสร้อยสวรรค์ น้ำตกแสงจันทร์ในอุทยานแห่งชาติผาแต้ม รวมไปถึงน้ำตกห้วยหลวงในอุทยานแห่งชาติทองผาภูมิ นอกจากนี้ยังมีสถานที่ที่สำคัญอีกมากมาย อาทิ อุทยานแห่งชาติผาแต้ม สถานที่ซึ่งสามารถชมพระอาทิตย์ขึ้นก่อนใครในประเทศไทย แม่น้ำโขง หาดวัดใต้ วัดต่างๆ และด่านช่องเม็กที่เป็นประตูสู่ประเทศลาว

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้จังหวัดอุบลราชธานีมีผู้มาเยี่ยมชมเยือนทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศ ในแต่ละปีเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก (ตารางที่ 19)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 19 จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน จังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. 2545 - 2549 (คน)

ปี (พ.ศ.)	นักท่องเที่ยวชาวไทย	นักท่องเที่ยวต่างชาติ	รวม
2545	1,004,874	44,369	1,049,243
2546	1,057,500	46,380	1,103,880
2547	1,113,377	42,030	1,155,407
2548	1,234,941	53,521	1,288,462
2549	1,307,724	59,587	1,367,311

ที่มา: (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550)

ภาพที่ 3 แผนที่จังหวัดอุบลราชธานี

ที่มา: (กรมที่ดิน, 2550 ข)

สภาพทั่วไปของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย และอำเภอนาจะหลวย

อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย มีพื้นที่ประมาณ 686 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอ
บุญทริก อำเภอนาจะหลวย และอำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลาว และประเทศกัมพูชา พื้นที่ของอุทยานอยู่ในส่วนหนึ่งของเทือกเขาพนมดงรักประกอบด้วยภูเขาภูเขาลีกลีภูน้อยมากมาย เช่น ภูจองนายอย ภูจองน้ำซับ ภูจอง ภูจันทร์แดง ภูพลาญสูง ภูพลาญยาว เป็นต้น อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย มีสภาพป่าสมบูรณ์ สภาพธรรมชาติที่สวยงาม และมีสัตว์ป่าชุกชุม และมีทิวทัศน์ธรรมชาติที่สวยงามหลายแห่ง อาทิ จุดชมทิวทัศน์ผาม้าง น้ำตกห้วยหลวง บ่อน้ำซับ ผาตาลี้ม พลาญป่าชาด ภูหินด่าง สวนหินพลาญยาว และสามเหลี่ยมทองคำ สถานที่ท่องเที่ยวซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกันระหว่าง 3 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และอาณาจักรกัมพูชา

จากสภาพป่าที่สมบูรณ์และแหล่งท่องเที่ยวทั้งดงามหลายแหล่ง เป็นสาเหตุให้กองอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธ์พืช กรมป่าไม้ ได้นำเสนอคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ ให้กำหนดพื้นที่ป่าดังกล่าวเป็นอุทยานแห่งชาติในวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2530 โดยได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าภูจองนายอยในพื้นที่ตำบลห้วยฆ่า อำเภอบุญทริก ตำบลนาจะหลวย อำเภอนาจะหลวย และตำบลโดมประดิษฐ์ อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ ลำดับที่ 53 ของประเทศ

อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี มีพื้นที่ประมาณ 632.0 ตารางกิโลเมตร มีประชากรประมาณ 53,774 คน เฉลี่ยประมาณ 85.1 คนต่อตารางกิโลเมตร ได้แบ่งเขตการปกครองเป็นส่วนปกครองย่อยออกเป็น 6 ตำบล 68 หมู่บ้าน ได้แก่ ตำบลนาจะหลวย ตำบลบ้านตุม ตำบลโนนสมบูรณ์ ตำบลโสกแสง ตำบลพรสวรรค์ และตำบลโนนสวรรค์ มีอาณาเขตอำเภอติดต่อกับพื้นที่ต่างๆ ใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอเดชอุดม

ทิศใต้ ติดต่อกับแขวงจำปาศักดิ์ (ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว)

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอบุญทริก

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอน้ำยืน และอำเภอเดชอุดม

สภาพพื้นที่และภูมิประเทศของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

ลักษณะภูมิประเทศบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย เป็นเทือกเขา และเป็นแหล่งต้นน้ำที่สำคัญของลำน้ำลำห้วยต่างๆ ของจังหวัดอุบลราชธานี สภาพป่าโดยทั่วไปเป็นป่าดิบเขา ป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณ และป่าเต็งรัง มีพันธุ์ไม้ขึ้นอยู่หนาแน่นและอุดมสมบูรณ์ ประมาณร้อยละ 75 ของพื้นที่ โดยเฉลี่ยประกอบด้วยไม้พื้นล่างขึ้นหนาแน่น ได้แก่ จำปาป่า และพรรณไม้ดอกต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม้ยืนต้นจำพวกตะเคียนทอง ประดู่ ยาง กระจับปี่ กระจับปี่ พะยูง มะค่า แกลแล เป็นต้น ดินบริเวณ อุทยานจะเป็นดินลูกรังปะปนหินปูนตามบริเวณที่ราบบนเนินเขา และประกอบด้วยลานหิน ลักษณะต่างๆ ตลอดจนหน้าผา เช่น ผาผึ้ง เป็นต้น

สภาพภูมิอากาศอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

สภาพภูมิอากาศของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จัดเป็น 3 ฤดู โดยฤดูฝนจะเริ่ม ประมาณเดือนมิถุนายน - พฤศจิกายน ฤดูหนาว เริ่มประมาณเดือนธันวาคม - กุมภาพันธ์ ฤดูร้อน เริ่มราวเดือนมีนาคม - พฤษภาคม สภาพอากาศโดยทั่วไปมีอากาศเย็นตลอดทั้งปี โดยช่วงฤดูหนาวจะมีอากาศที่หนาวเย็น ประมาณ 15 - 20 องศาเซลเซียส

สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญภายในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

1. น้ำตกห้วยหลวง หรือน้ำตกบักเตวอยู่เลยที่ทำการอุทยานไปทางใต้ 3.5 กิโลเมตร การเดินทางโดยรถยนต์สามารถเข้าถึงได้ น้ำตกสูงประมาณ 50 เมตร ตกลงสู่หุบเขาที่มีลักษณะเป็น อ่างน้ำขนาดเล็ก มีหาดทรายขาวและน้ำเป็นสีมรกต มีบันไดลงสู่น้ำตก 225 ขั้น นักท่องเที่ยว สามารถลงไปชมวิวบริเวณด้านล่างได้ ฤดูกาลที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวคือระหว่างเดือนกันยายน - เดือนกุมภาพันธ์ นอกจากนี้ยังมีทางเดินเท้าจากน้ำตกห้วยหลวงไปยังน้ำตกจุ่มจิมหรือน้ำตกประ โอนละออ ซึ่งเกิดจากสายน้ำที่ไหลลดระดับจากน้ำตกห้วยหลวงอีกด้วย

2. แก่งศิลาทิพย์ เป็นแก่งขนาดใหญ่ ห่างจากที่ทำการประมาณ 3 กิโลเมตร เกิดจากลำ ธารห้วยหลวงไหลผ่านลานหินทราย ผ่านแก่งหินหักลงเป็นชั้น จนเกิดเป็นน้ำตกขนาดเล็ก บริเวณ ลานหินกลางลำธาร เกิดปรากฏการณ์ กุ่มภักษณ์ คือหินเกิดเป็นช่องหลุมรูกลมขนาดเล็กใหญ่ ตื้นลึกแตกต่างกันไป ตามความแรงของสายน้ำ ดูสวยงามแปลกตา

3. แก่งลำดวน อยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่ายอดโดม บนทางหลวงหมายเลข 2248 (อำเภอ น้ำยืนถึงอำเภอนาจะหลวย) ห่างจากอำเภอน้ำยืน 14 กิโลเมตร ถึงบ้านหนองบอนมีทางแยกขวา ไปอีก 2.6 กิโลเมตร เป็นน้ำตกที่ไหลมาตามธารหิน ซึ่งมีต้นไม้มรืนโดยเฉพาะต้นลำดวนซึ่งมีอยู่ มากในบริเวณนี้ สามารถลงเล่นน้ำได้ มีเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติผ่านถ้ำและแก่งต่าง ๆ

4. ภูหินด่าง เป็นจุดชมวิวยามหน้าผาสูง นักท่องเที่ยวสามารถมองเห็นทัศนียภาพป่าในเขต ประเทศลาวและกัมพูชาซึ่งอยู่เบื้องล่าง ตามลานหินมีลักษณะทางธรณีวิทยาที่แปลกจากแหล่ง อื่นๆ นอกจากนี้ยังมีทะเลหมอกในช่วงฤดูหนาว การเดินทางใช้เส้นทางหมายเลข 2248 (บุญศรี ออกจากน้ำยืนเป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นาจะหลวย) จากอำเภอบุณฑริกประมาณ 15 กิโลเมตร ผ่านบ้านหนองเม็กไปจนถึงเขาลำดวน ซึ่งเป็นจุดจอดรถแล้วเดินเท้าไปอีก 2 กิโลเมตร

การเดินทางมายังอำเภอนาจะหลวย และอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

ปัจจุบันมีบริษัทเชิดชัยทัวร์ รับส่งผู้โดยสาร จากกรุงเทพมหานคร อำเภอกันทรลักษ์ ภูเขาพระวิหารอำเภอนาจะหลวย สอบถามรายละเอียดได้ที่บริษัทเชิดชัยทัวร์ โทร.0 2936 0611 ถ้าเดินทางมาโดยรถไฟ สามารถนั่งรถสองแถวสีขาวยาสาย สถานีรถไฟ ปลายทางสถานีขนส่ง มาลงที่ตลาดวารินชำราบ แล้วต่อรถประจำทางสีแดงสายอุบลราชธานี เดชอุดม นาจะหลวย มาลงที่อำเภอนาจะหลวย ก่อนจ้างรถรับจ้างไปส่งยังอุทยานอีกประมาณ 17 กิโลเมตร หรือจากสถานีขนส่งจังหวัดอุบลราชธานี สามารถเดินทางมายังอำเภอนาจะหลวย และอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 ตารางรถโดยสารประจำทางสีแดง สายอุบลราชธานี เดชอุดม นาจะหลวย

เส้นทาง	เวลาออก	เวลาถึง	ค่าโดยสาร(บาท)
อุบลราชธานี –นาจะหลวย	06.30	09.30	65
อุบลราชธานี –นาจะหลวย	08.00	11.00	65
อุบลราชธานี –นาจะหลวย	09.30	12.30	65
อุบลราชธานี –นาจะหลวย	11.00	14.00	65
นาจะหลวย – อุบลราชธานี	06.30	09.30	65
นาจะหลวย – อุบลราชธานี	10.00	13.00	65
นาจะหลวย – อุบลราชธานี	12.00	15.00	65
นาจะหลวย – อุบลราชธานี	15.00	18.00	65

ที่มา: (บริษัทขนส่งจำกัด, 2550)

นอกจากนี้สามารถเดินทางมายังอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ด้วยรถโดยสารสายอุบลราชธานี – เดชอุดม แล้วต่อรถสองแถวสีแดงสายเดชอุดม – นาจะหลวย มายังอำเภอนาจะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลวย รวมระยะทางประมาณ 140 กิโลเมตร จากอำเภอหนองหลวย สามารถเช่ารถรับจ้าง มาส่งยังอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยหรือน้ำตกห้วยหลวง ราคาประมาณ 200 บาท รวมระยะทาง 20 กิโลเมตร

สภาพการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี เป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ 53 ของประเทศ เนื่องจากมีความอุดมสมบูรณ์ของสัตว์ป่า พันธุ์พืช และผีเสื้อจำนวนมาก นอกจากนั้นยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ อาทิ สามเหลี่ยมมรกต ดินแดนซึ่งเป็นจุดเชื่อมต่อระหว่าง 3 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย ลาว และประเทศกัมพูชา นักท่องเที่ยวสามารถชมพระอาทิตย์ขึ้นที่ดงาม และยังมีน้ำตกห้วยหลวง ซึ่งเป็นน้ำตกซึ่งมีความสำคัญและสวยงาม เป็นที่ดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยวจากเหตุผลดังกล่าว ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยเพิ่มขึ้นทุกปี (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 จำนวนนักท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย พ.ศ. 2545 - 2549 (คน)

ปี (พ.ศ.)	นักท่องเที่ยวชาวไทย	นักท่องเที่ยวต่างชาติ	รวม
2545	19,859	57	19,916
2546	23,414	119	23,533
2547	20,572	121	20,693
2548	21,567	52	21,619
2549	32,551	136	32,687

ที่มา: (ส่วนศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติ, 2549)

สิ่งอำนวยความสะดวกภายในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

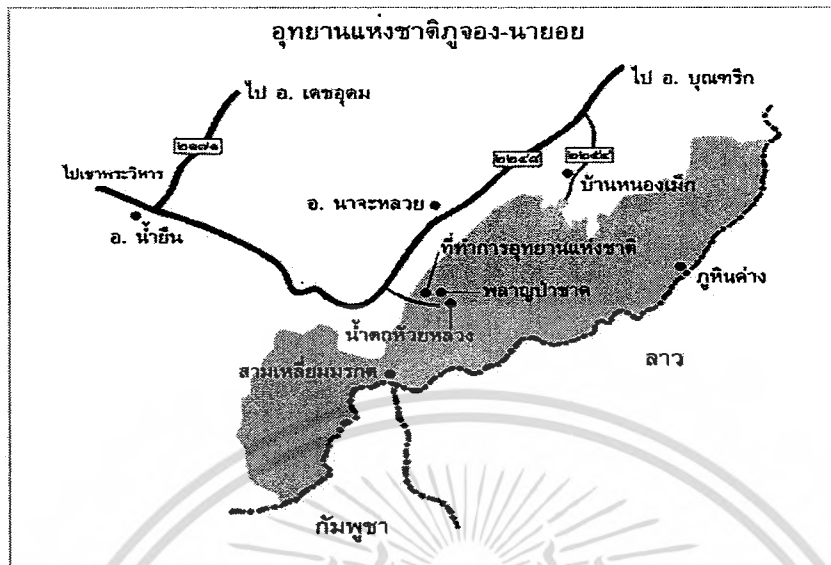
ในปัจจุบันบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย และอำเภอหนองสูง ยังมีขาดแคลนบ้านพักไว้รองรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักค้างแรมในบริเวณดังกล่าว ปัจจุบันมีเพียงบ้านพักและเต็นท์ของอุทยานแห่งชาติเท่านั้น (ตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 บ้านพักอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

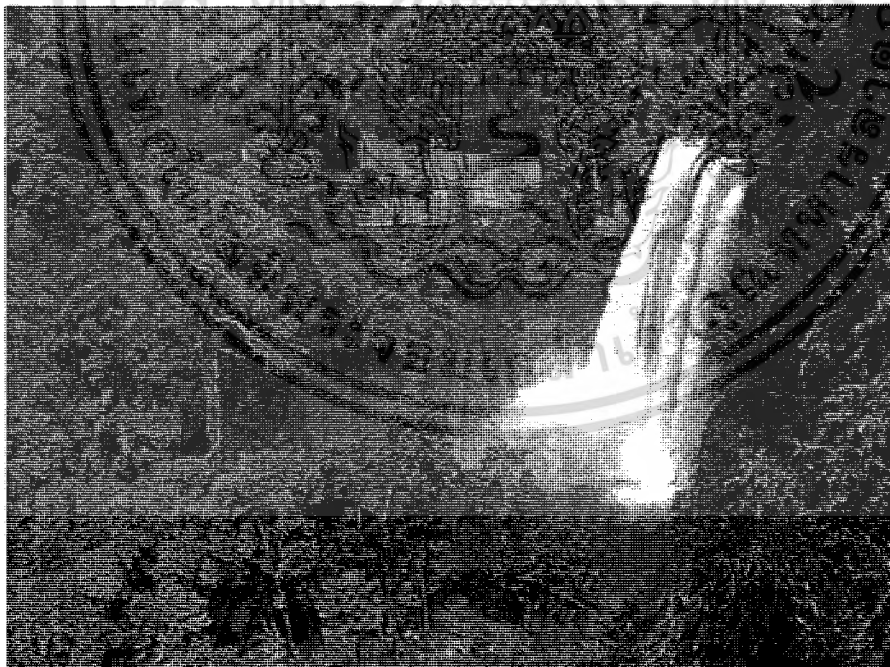
ชื่อบ้านพัก	สิ่งอำนวยความสะดวก	ห้องนอน (ห้อง)	พักได้ (คน)	ราคา (บาท)
ภูจอง 101	เครื่องนอน พัดลม โต๊ะอาหาร	1	3	600
ภูจอง 102	เครื่องนอน พัดลม โต๊ะอาหาร	1	3	600
ภูจอง 103	เครื่องนอน เครื่องทำน้ำอุ่น	2	6	1,200
ภูจอง 911	เครื่องนอน โต๊ะอาหาร	2	40	4,000

ที่มา: (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2550 ค)

นอกจากนั้นอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้บริการนักท่องเที่ยวอีก ได้แก่ ค่ายเยาวชน ลานจอดรถบริเวณที่พักอุทยานและลานกางเต็นท์ จอดได้ประมาณ 10 คัน และบริเวณศูนย์บริการนักท่องเที่ยวมีรถจักรยานยนต์จอดได้ประมาณ 20 คัน อีกทั้งทางอุทยานยังบริการลานกางเต็นท์ และมีเต็นท์ไว้ให้บริการนักท่องเที่ยว ในอัตราค่าเช่าต่อคืน 150 บาท แต่ในปัจจุบันยังไม่มีบริการเช่าเครื่องนอนต่างๆ แก่นักท่องเที่ยว นอกจากนั้นทางอุทยานยังจัดสร้างศูนย์บริการนักท่องเที่ยว เพื่อให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติกับนักท่องเที่ยวอีกด้วย

ภาพที่ 4 แผนที่อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย
ที่มา: (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2551 ค)

ภาพที่ 5 น้ำตกหน่วยหลวง อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย
ที่มา: (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2551 ข)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

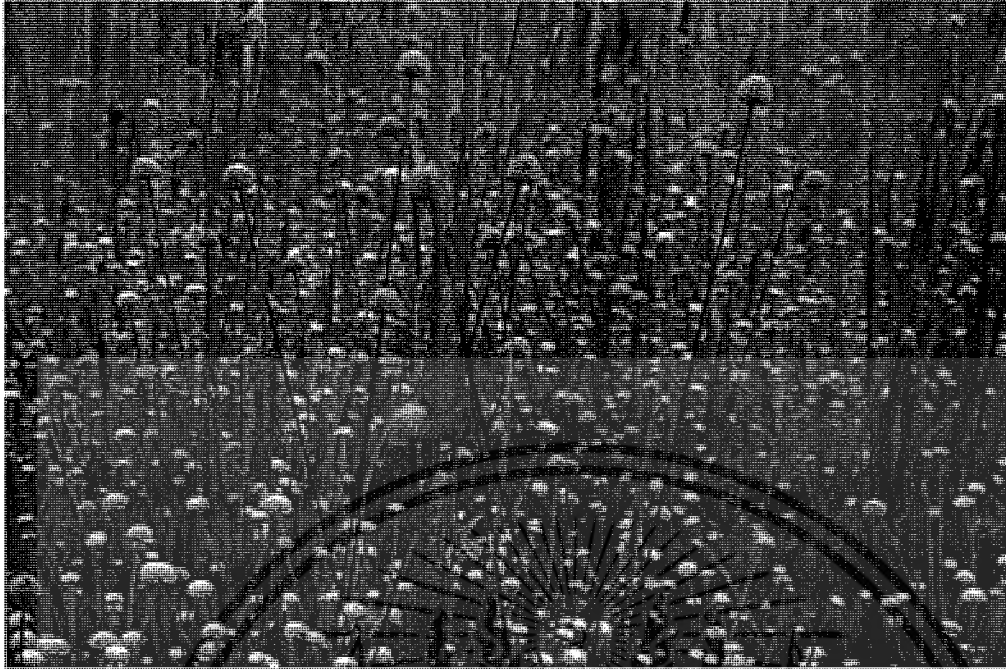

ภาพที่ 6 สามเหลี่ยมมรกต อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย
ที่มา: (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2551 จ)

ภาพที่ 7 แก่งสนสามพันปี อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย
ที่มา: (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2551 ก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8 พลาญกงเกวียน อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย
ที่มา: (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2551 ง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในบทนี้จะเสนอผลของการศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาด ในการจัดตั้งรีสอร์ตเชิงอนุรักษ์ ในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งพิจารณาเกี่ยวกับขนาดของตลาด แนวโน้มตลาด ส่วนแบ่งของตลาด แนวโน้มของตลาด ซึ่งใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ ยอดขายของโครงการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

การศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านตลาด

การศึกษาด้านตลาดนี้เป็นเครื่องมือที่จะช่วยลดความเสี่ยง และความไม่แน่นอนในการตัดสินใจลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะการศึกษาด้านการตลาดนี้จะศึกษาถึงรายละเอียดที่จะทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลประกอบการตัดสินใจอย่างมีหลักเกณฑ์ และเชื่อถือได้

ซึ่งการศึกษความเป็นไปได้ทางการตลาดของการจัดตั้งรีสอร์ตเชิงอนุรักษ์ ในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี ประกอบด้วย การศึกษาขนาดของตลาด การศึกษาส่วนแบ่งตลาดที่โครงการจะเข้าไปแข่งขันได้ และศึกษาแนวโน้มของตลาด สภาวะการแข่งขันทั้งในปัจจุบัน และอนาคต นำไปสู่การสรุปผลทางการตลาดของโครงการ

ขนาดของตลาด

ในส่วนขอขนาดของตลาดเป็นการศึกษา เพื่อให้ทราบว่าตลาดที่จะนำบริการออกไปจำหน่ายนั้น มีขนาดที่ใหญ่เพียงพอหรือน่าสนใจสำหรับการลงทุนหรือไม่ ขนาดของตลาดจะช่วยชี้ถึงโอกาส และปริมาณการขายของบริการ โดยในการศึกษครั้งนี้ได้ทำการเปรียบเทียบมูลค่าตลาดรวมเฉลี่ยของการท่องเที่ยวแบบพักรวมในอุทยานแห่งชาติจำนวน 4 แห่ง ซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียงกับอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ อุทยานแห่งชาติผาแต้ม รวมถึงอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยด้วย ซึ่งจากการเปรียบเทียบมูลค่าของการท่องเที่ยวแบบพักรวม พบว่า มูลค่าตลาดรวมของอุทยานแห่งชาติทั้ง 4 แห่งมีมูลค่า 851,408.82 บาทต่อปี และมูลค่าของตลาดอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยมีมูลค่า 321,946.27 บาทต่อปี ซึ่งเป็นมูลค่าที่สูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับอุทยานแห่งชาติทั้ง 4 แห่ง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 23 มูลค่าการท่องเที่ยวแบบแพคเกจเฉลี่ยต่อปีของอุทยานแห่งชาติที่อยู่ใกล้เคียงกับ
อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

อุทยานแห่งชาติ	มูลค่าการท่องเที่ยวแบบแพคเกจเฉลี่ยต่อปี (บาท)
อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	321,946.27
อุทยานแห่งชาติผาแต้ม	291,424.60
อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ	231,673.82
อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร	6,364.12
รวม	851,408.82

ที่มา: (จากภาคผนวก ก)

ส่วนแบ่งทางการตลาด

ส่วนแบ่งทางการตลาด เป็นความสามารถของโครงการในการที่จะได้ครองตลาดส่วนใดส่วนหนึ่งจากตลาดทั้งหมดของที่คาดคะเนไว้ เป็นร้อยละ ซึ่งพิจารณาจากปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการครองตลาดจากปัจจัยดังนี้

1. ความเข้มข้นของการแข่งขัน คือ ถ้าในอุตสาหกรรมที่ทางโครงการจะเข้าไปแข่งขันนั้นมีการแข่งขันสูงแล้ว พบว่า โอกาสที่โครงการจะเข้าไปแย่งส่วนแบ่งทางการตลาดมาครองนั้นจะทำได้ยากขึ้น โดยโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ณ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานีนั้น ได้ทำการศึกษาความเข้มข้นของการแข่งขันในตลาดท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย และอุทยานแห่งชาติในพื้นที่ใกล้เคียงจำนวน 4 แห่งพบว่า มีมูลค่าตลาดเฉลี่ยรวมเป็น 851,408.82 บาท และเมื่อพิจารณามูลค่าการท่องเที่ยวแบบแพคเกจเฉลี่ยของอุทยานแห่งชาติทุกแห่งในเรื่องของขนาดตลาด อุทยานแห่งชาติภูจองนายอยมีมูลค่าการท่องเที่ยวแบบแพคเกจ คิดเป็นร้อยละ 37.81 ของมูลค่าตลาดเฉลี่ย อุทยานแห่งชาติผาแต้ม คิดเป็นร้อยละ 34.22 ของมูลค่าตลาดเฉลี่ย อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ คิดเป็นร้อยละ 27.21 ของมูลค่าตลาดเฉลี่ย และอุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร คิดเป็นร้อยละ 0.75 ของมูลค่าตลาดเฉลี่ย โดยคาดว่ากิจการรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์บริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยจะมีส่วนแบ่งทางการตลาดเพิ่มขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในอัตราร้อยละ 29.40 ต่อปี โดยพิจารณาจากอัตรการขยายตัวเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย (ตารางที่ 24)

ตารางที่ 24 มูลค่าของตลาดการท่องเที่ยวแบบพักแรมคิดเป็นร้อยละของมูลค่าตลาดรวมของอุทยานแห่งชาติบริเวณใกล้เคียงกับอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

อุทยานแห่งชาติ	ร้อยละ
อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	37.81
อุทยานแห่งชาติผาแต้ม	34.22
อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ	27.21
อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร	0.75
รวม	100.00

ที่มา: (จากภาคผนวก ก)

2. ความสามารถในการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค จากการศึกษาในด้านเทคนิคพบว่า โครงการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ณ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานีสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้เหนือกว่าผู้ประกอบการรายอื่นในบริเวณใกล้เคียง และในการเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวนั้น ยังมีค่าใช้จ่ายต่อหัวต่ำที่สุด เมื่อเทียบกับผู้ให้บริการรีสอร์ทของเอกชน ที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก และมีราคาใกล้เคียงกัน ดังนั้นโอกาสในการจะแย่งส่วนแบ่งทางการตลาดมาครองก็มีโอกาสสูงชันนั่นเอง

แนวโน้มของตลาด

การศึกษาแนวโน้มของตลาด เป็นการศึกษาถึงทิศทางความต้องการของตลาดต่อบริการของรีสอร์ทว่าจะมีมากขึ้นหรือน้อยลงเมื่อเวลาเปลี่ยนไป โดยศึกษาจากการเปรียบเทียบอัตราการขยายตัวเฉลี่ยของอุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ เขาพระวิหาร และผาแต้ม เป็นร้อยละ ดังนี้

จากการเปรียบเทียบอัตราการขยายตัวเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ของอุทยานแห่งชาติที่อยู่ใกล้เคียง คือ อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ เขาพระวิหาร และผาแต้ม กับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย พบว่าอุทยานแห่งชาติทั้ง 3 แห่งที่อยู่ใกล้เคียง มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 21.64 ต่อปี ส่วนอัตราการขยายตัวเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 29.40 ต่อปี แสดงว่าอัตราการขยายตัวเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยมีสัดส่วนที่สูงกว่าอุทยานแห่งชาติในบริเวณใกล้เคียง จึงสรุปได้ว่ามีความเป็นไปได้ทางด้านแนวโน้มของตลาด

การประมาณการยอดขายของบริการ

ใช้การประมาณการยอดขาย โดยการพยากรณ์ความต้องการของตลาดโดยพิจารณาจาก

1. กลุ่มเป้าหมายของโครงการ มีความต้องการไปในทิศทางใด ซึ่งใช้ผลจากการทำแบบสอบถามของนักท่องเที่ยวที่เข้าไปท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย
2. ขอบเขตพื้นที่ ควรกำหนดขอบเขตพื้นที่ให้ชัดเจนในการประมาณความต้องการแต่ละครั้ง ซึ่งผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตในการศึกษาจากอุทยานแห่งชาติใกล้เคียงจำนวน 4 แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย อุทยานแห่งชาติผาแต้ม อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ ในจังหวัดอุบลราชธานี และอุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร จังหวัดศรีสะเกษ
3. ระยะเวลา ต้องระบุระยะเวลาที่ทำการพยากรณ์ให้ชัดเจน ซึ่งในที่นี้ทำการพยากรณ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 – พ.ศ. 2560 เป็นระยะเวลา 10 ปี

โดยในการประมาณการยอดขายของบริการจากข้อมูลนักท่องเที่ยว จะได้ว่าอัตราการเข้าพักต่อห้องภายใน 1 ปี เท่ากับ ร้อยละ 49.73 ของจำนวนห้องพักที่มีทั้งหมด (ตารางที่ 25) จะนำค่าเฉลี่ยที่ได้นี้มาคำนวณการประมาณการยอดขาย โดยสมการ คือ

1. รายได้จากการบริการห้องพักของรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์

รายได้ = อัตราราคาห้องพัก × จำนวนห้องพัก × อัตราการใช้ห้องพักต่อห้องภายใน 1 ปี × 365 วัน

การคำนวณรายได้ในส่วนของอาคารห้องพัก ราคาห้องพักเดี่ยว 840 บาท / คืน และราคาห้องพักคู่ 890 บาท / คืน

แทนค่าในสมการ รายได้ = $(840 \times 8 \times 0.5 \times 365) + (890 \times 5 \times 0.5 \times 365)$

จะได้รายได้จากการบริการห้องพักทั้ง 2 ประเภทใน 1 ปี เท่ากับ 2,038,525 บาท

2. รายได้ในส่วนของร้านอาหาร

รายได้จากร้านอาหาร = จำนวนลูกค้าต่อปี × ราคาอาหารต่อมื้อ × จำนวนมื้อ

รายได้ของลูกค้าที่พักภายในรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ที่ใช้บริการร้านอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แทนค่าในสมการ รายได้ = 2,322 (คำนวณจากแบบสอบถาม) \times 90 \times 3 = 626,940 บาท

รายได้ของลูกค้าที่ไม่ได้พักภายในรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ที่ใช้บริการร้านอาหาร

แทนค่าในสมการ รายได้ = 9,187 (คำนวณจากแบบสอบถาม) \times 90 \times 3 = 2,480,490 บาท

จะได้รายได้จากบริการร้านอาหารใน 1 ปี เท่ากับ 3,107,430 บาท

ดังนั้น รวมรายรับทั้งหมดของโครงการ เท่ากับ 2,038,525 + 3,107,430 = 5,145,955 บาท / ปี

เกณฑ์การกำหนดจำนวนห้อง

1. จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักที่พักระยะที่รีสอร์ทต่อวัน (ร้อยละ 35.5 ของนักท่องเที่ยวแบบพักแรมทั้งหมดจากแบบสอบถาม) เท่ากับ 18,426 คน / 365 วัน \approx 18 คนต่อวัน

2. จากการแจกแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด พบว่ามีผู้เลือก ห้องเดี่ยวจำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 ของจำนวนคนที่พักต่อวัน

ดังนั้น ร้อยละ 43.5 ของ 18 คน เท่ากับ 8 คน

จึงมีจำนวนห้องเดี่ยว จำนวน 8 ห้อง

พบว่ามีผู้เลือก ห้องคู่จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 ของจำนวนคนที่พักต่อวัน

ดังนั้น ร้อยละ 49.5 ของ 18 คน เท่ากับ 9 คน (แต่เฉลี่ยห้องละ 2 คน)

จึงมีจำนวนห้องคู่ จำนวน 5 ห้อง ดังนั้น จึงมีจำนวนห้องทั้งหมด จำนวน 13 ห้อง

ตารางที่ 25 จำนวนอัตราการใช้ห้องพักต่อห้องของนักท่องเที่ยว จังหวัดอุบลราชธานี

ปี (พ.ศ.)	อัตราการใช้ห้องพักต่อห้อง (ร้อยละ)
2538	66.91
2539	62.54
2540	54.39
2541	43.80
2542	45.29
2543	44.60
2544	51.37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ปี (พ.ศ.)	อัตราการเข้าพักต่อห้อง (ร้อยละ)
2545	47.31
2546	49.36
2547	48.90
2548	43.75
2549	38.51
เฉลี่ย	49.73

ที่มา: (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

ตารางที่ 26 จำนวนระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว จังหวัดอุบลราชธานี

ปี (พ.ศ.)	ระยะเวลาพักเฉลี่ย (วัน)
2545	1.61
2546	1.60
2547	1.59
2548	1.73
2549	1.92
เฉลี่ย	1.69

ที่มา: (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2550 จ)

สรุปความเป็นไปได้ทางการตลาด

การทราบถึงขนาดของตลาด แนวโน้มของตลาด และส่วนแบ่งตลาดที่จะแย่งมาได้นั้น จะช่วยให้โครงการ สามารถประมาณการยอดขายได้ในแต่ละปี ซึ่งจะนำมาเป็นข้อมูลสำคัญในการ การรับทำไรชาดทุน และงบกระแสเงินสดสุทธิ อันมีบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนใน โครงการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาขนาดของตลาด พบว่าเป็นขนาดตลาดที่มูลค่าถึง 321,946.27 บาทต่อปี ซึ่งเป็นมูลค่าที่สูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับอุทยานแห่งชาติทั้ง 4 แห่งในพื้นที่ใกล้เคียงกับอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี และมีส่วนแบ่งทางการตลาดที่มีสัดส่วนที่มากกว่าอุทยานแห่งชาติที่ใกล้เคียงดังกล่าว ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงมูลค่าเฉลี่ยของตลาดท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวภายในประเทศแล้ว ทางโครงการจะมีส่วนแบ่งทางการตลาดเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ในส่วนของแนวโน้มของตลาด เมื่อพิจารณาจากการเปรียบเทียบอัตราการขยายตัวเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ของอุทยานที่อยู่บริเวณใกล้เคียง ทั้ง 3 แห่งกับอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยแล้ว พบว่า อัตราการขยายตัวเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 29.40 มากกว่าอัตราการขยายตัวเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวของอุทยานทั้ง 3 แห่งที่กล่าวข้างต้น จึงสรุปผลการศึกษาด้านการตลาดว่ามีความเป็นไปได้ในการจัดตั้งรีสอร์ตเชิงอนุรักษ์ในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี

ความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิค

ในส่วนของการศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิคจะกล่าวถึงระบบการจัดตั้ง ทำเลที่ตั้ง ตลอดจนความเหมาะสมในการจัดตั้งในด้านต่างๆ และสรุปผลการศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิค โดยมีรายละเอียดดังนี้

ระบบการผลิต

ระบบการผลิตศึกษาถึงปัจจัยพื้นฐาน 3 ประการ คือ

1. ปัจจัยนำเข้า ปัจจัยนำเข้าที่ใช้ในการจัดตั้งรีสอร์ตเชิงอนุรักษ์เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญมาก เพราะเป็นการคัดเลือกปัจจัยนำเข้าที่มีคุณภาพมาใช้ในการบริการ จะทำให้การบริการของรีสอร์ตเชิงอนุรักษ์มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1.1 วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้าง และบริษัทก่อสร้าง ทางโครงการจัดตั้งรีสอร์ตเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เลือกใช้บริษัทรับเหมาก่อสร้างที่มีประสบการณ์ก่อสร้างรีสอร์ตในจังหวัดอุบลราชธานี ที่มีต้นทุนการก่อสร้างโครงการต่ำที่สุด โดยทำการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการก่อสร้าง ระหว่างบริษัท บีเคเมททอลซีท และบริษัท ศรีไพร วังทอง (ตารางที่ 27) ซึ่งเป็นบริษัทรับเหมาก่อสร้างที่ตั้งอยู่ในอำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีระยะห่างจากโครงการประมาณ 120 กิโลเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 27 ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างต่อตารางวา ซึ่งเปรียบเทียบระหว่าง 2 บริษัท (บาท)

ประเภทอาคาร	บริษัท บีเคเมททอลซีท	บริษัท ศรีไพรวังทอง
อาคารพักอาศัย	1,500	1,700
โรงอาหาร	1,100	1,100
โรงรถ	600	700
รวม	3,200 ¹	3,500 ²

จากการประเมิน และออกแบบของนักสถาปนิกจากสถาบันพระจอมเกล้าลาดกระบัง พบว่า โครงการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ณ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอยนั้น มีพื้นที่ประมาณ 600 ตารางวา หรือคิดเป็น 1 ไร่ 2 งาน ซึ่งมีรายละเอียดการเปรียบเทียบ (ตารางที่ 28)

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างของโครงการ (บาท)

รายการ	ราคาประเมินโครงการ (บาท)	จำนวน (ตารางวา)	เป็นเงิน
บริษัท บีเคเมททอลซีท	3,200	600	1,920,000
บริษัท ศรีไพรวังทอง	3,500	600	2,100,000

ที่มา: (จากภาคผนวก ข)

1.2 แหล่งที่มาของเงินทุน โดยทางรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ได้ทำการพิจารณาการเลือกแหล่งเงินกู้จากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ต่ำสุด โดยเลือกจากธนาคารที่จัดตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับอำเภอ นาดจะหลวย โดยมี 7 แห่ง คือ ธนาคารออมสิน ธนาคารไทยพาณิชย์ ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารกรุงไทย ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกรุงศรีฯ และธนาคารธนชาติ โดยทางโครงการจึงเลือกทำการกู้เงินจากธนาคารออมสิน เนื่องจากมีอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ต่ำที่สุด (ตารางที่ 29)

หมายเหตุ ¹ ในการคำนวณค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างโครงการของบริษัท บีเคเมททอลซีท

² ในการคำนวณค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างโครงการของบริษัท ศรีไพรวังทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 29 การเปรียบเทียบอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารที่อยู่ในบริเวณอำเภอนาจะหลวย

ธนาคาร	อัตราดอกเบี้ยเงินกู้
ออมสิน	6.870
ไทยพาณิชย์	7.375
กสิกรไทย	7.370
กรุงไทย	6.875
กรุงเทพ	7.350
กรุงศรีอยุธยา	7.125
ธนชาติ	7.000

ที่มา: (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2551)

1.3 สินค้าสิ้นเปลืองต่างๆ เนื่องจากทางรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์บริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยจำเป็นต้องใช้สินค้าสิ้นเปลืองต่างๆ เช่น สบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน กระดาษชำระ เป็นต้น และในส่วนของร้านอาหารจะต้องจัดหา อาหารสด และผักสดเพื่อนำมาปรุงอาหาร โดยจะต้องจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ให้ไม่ไกลจากแหล่งชุมชนหรือตลาดสดมากนัก ซึ่งพื้นที่ที่จัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์นั้น จัดตั้งห่างจากตลาดสดนาจะหลวยเป็นระยะทางประมาณ 10 กิโลเมตร ซึ่งถือว่าไม่ไกลมากนัก เมื่อเปรียบเทียบกับที่พักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ซึ่งมีระยะทางห่างจากตลาดนาจะหลวยถึง 17 กิโลเมตร แสดงให้เห็นว่าทางโครงการมีความสะดวกในการที่จะจัดหาสินค้าสิ้นเปลืองต่างๆ มากกว่าบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

1.4 พนักงานบริการ พนักงานที่ใช้จะมีทั้งพนักงานที่มีทักษะ และไม่มีทักษะ โดยใช้พนักงานทั้งหมดประมาณ 10 คน ซึ่งบริการในส่วนของห้องพักรับรอง 4 คน โดยพนักงานส่วนมากจะเป็นคนในจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนพนักงานของบ้านพักอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ซึ่งมีพนักงานที่ดูแลในส่วนของบ้านพักอุทยาน โดยมีจำนวน 5 คน ซึ่งถ้าประสิทธิภาพของการให้บริการเท่ากันแล้ว ที่พักของรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์สามารถที่จะลดต้นทุนในการจ้างงานได้มากกว่า เนื่องจากใช้พนักงานในส่วนของที่พักน้อยกว่า ส่งผลให้ทางรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์สามารถที่จะประหยัดต้นทุนการจ้างงานในส่วนของห้องพักได้มากกว่าบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กระบวนการผลิต ได้แก่ สถานที่จัดตั้งโครงการ บริการภายในรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ และขั้นตอนในการให้บริการ

2.1 ความชำนาญของบริษัทก่อสร้าง โดยทำการเปรียบเทียบระหว่าง บริษัท บีเคเมททอลซีท และบริษัท ศรีไพร วังทอง โดยจากการศึกษา พบว่าบริษัท บีเคเมททอลซีท มีความชำนาญเฉพาะด้านในการก่อสร้างที่พักในรูปแบบรีสอร์ท โดยมีประสบการณ์ก่อสร้างที่พักในรูปแบบรีสอร์ท เช่น แก่งสะพือ รีสอร์ท และโขงเจียม รีสอร์ท เป็นต้น แต่บริษัท ศรีไพร วังทอง เป็นบริษัทที่ทำการก่อสร้างที่พักหรืออาคารในลักษณะทั่วไป ดังนั้น บริษัท บีเคเมททอลซีท น่าจะสามารถสร้างรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ได้มีประสิทธิภาพ และเสร็จตามระยะเวลาที่ได้ออกแบบไว้ในแผนการดำเนินงานของโครงการ

2.2 การบริการภายในโครงการ โดยทำการเปรียบเทียบระหว่างรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ และบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 การบริการภายในรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์

2.2.1.1 การจัดตั้งสถานที่พักแรมในรูปแบบรีสอร์ท เชียงอนุรักษ์ โดยแบบออกเป็น 2 รูปแบบ คือห้องพักเดี่ยว และห้องพักร่วม ตามความต้องการของนักท่องเที่ยว

2.2.1.2 การจัดตั้งร้านอาหาร และเครื่องดื่ม โดยจัดตั้งตามความต้องการของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ซึ่งในส่วนนี้นักท่องเที่ยวที่พักแรมจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม ซึ่งมีราคาเฉลี่ยอยู่ที่มื้อละ 90 บาท ได้แก่

2.2.1.2.1 ส้มตำ + ข้าวเหนียว + ไก่ย่าง + น้ำอัดลม

2.2.1.2.2 อาหารตามสั่ง + ไก่ย่าง + ซุป + น้ำอัดลม

2.2.2 การบริการภายในบ้านพักอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

2.2.2.1 การให้บริการห้องพักที่มีขนาดห้องใกล้เคียงกับรีสอร์ท เชียงอนุรักษ์มีเพียง 3 ห้องเท่านั้น และมีเพียงห้องพักประเภท 2 และ 3 คน ซึ่งมีความจำกัดในการที่จะเลือกประเภทของห้องพัก โดยถ้าหากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเป็นจำนวนมากจะต้องค้างแรมแบบกางเต็นท์ ซึ่งเกิดความไม่สะดวกสบายในการพักแรม

2.2.2.2 ในส่วนของร้านอาหารนั้นทางบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ไม่ได้มีการจัดตั้ง โดยนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักแรมจะต้องจัดเตรียมอาหารและเครื่องดื่มมาเอง ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการเดินทางหรือสุขภาพ

จากการเปรียบเทียบการบริการภายในรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ กับบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยแล้ว พบว่า รีสอร์ทเชิงอนุรักษ์สามารถสร้างความสะดวกสบาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และความพึงพอใจให้แก่นักท่องเที่ยวได้มากกว่า ทั้งในด้านของที่พักร และบริการที่หลากหลายมากกว่า

2.3 ขั้นตอนในการให้บริการ โดยทำการเปรียบเทียบกับบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย โดยมีรายละเอียดของขั้นตอนในการให้บริการดังต่อไปนี้

2.3.1 รีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ มีขั้นตอนในการให้บริการดังต่อไปนี้

2.3.1.1 เมื่อลูกค้าเข้ามาถึงที่พักแล้ว พนักงานต้อนรับจะให้ลูกค้าทำการกรอกแบบฟอร์มการเข้าพัก สอบถามจำนวนผู้ที่จะเข้าพัก จำนวนวันที่จะเข้าพัก แจ้งอัตราค่าบริการ การให้บริการในรูปแบบต่างๆ ที่มีภายในโครงการ

2.3.1.2 พนักงานนำนักท่องเที่ยวไปยังห้องพัก และยกกระเป๋าของลูกค้าไปยังห้องพักที่ได้ทำการจองไว้

2.3.1.3 อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก

2.3.1.4 เมื่อลูกค้าต้องการคืนห้องพัก พนักงานจะทำการตรวจสอบภายในห้องพักเกี่ยวกับความเรียบร้อยของห้องพัก และนำกระเป๋าของลูกค้าไปส่งให้กับลูกค้า

2.3.2 บ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย เนื่องจากอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยเป็นที่พักของภาครัฐบาล จึงมีการจ้างงานพนักงานในอัตราที่ต่ำ ทำให้พนักงานดูแลลูกค้าได้อย่างไม่ทั่วถึง โดยมีพนักงานเพียง 5 คนเท่านั้น ส่งผลให้ลูกค้าส่วนมากจะต้องบริการตนเอง ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการเข้ารับบริการ

ในส่วนของขั้นตอนการให้บริการของที่พักรทั้ง 2 แห่ง พบว่ารีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ สามารถที่จะสร้างความพึงพอใจในด้านการบริการได้มากกว่าบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย เนื่องจากมีพนักงานให้บริการอย่างทั่วถึง และเป็นระบบมากกว่า

3. ปัจจัยนำออก คือ การให้บริการในรูปแบบรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ ซึ่งกลมกลืนกับธรรมชาติ มีจำนวนห้องทั้งหมด 13 ห้อง แบ่งเป็นห้องเดี่ยว 8 ห้อง และห้องคู่ 5 ห้อง นอกจากนี้ยังมีให้บริการร้านอาหาร และเครื่องดื่มไว้ให้บริการด้วย

โดยทำการเปรียบเทียบกับรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ของโครงการกับบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ซึ่งจากการศึกษาพบว่า บ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยมีค่าใช้จ่ายที่สูงกว่ารีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ของโครงการกล่าวคือ รีสอร์ทเชิงอนุรักษ์มีอัตราค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคืนเท่ากับ 870 บาท ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยแล้ว (ตารางที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

30) พบว่ารีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยมีอัตราค่าบริการที่ต่ำกว่าบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

ตารางที่ 30 การเปรียบเทียบอัตราค่าบริการเฉลี่ยต่อคืนของรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์กับบ้านพักอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

รีสอร์ท	อัตราค่าบริการเฉลี่ยต่อคืน (บาท)
รีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	870
บ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	900

ที่มา: (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2551 ก)

กำลังการผลิต

อัตราการให้บริการสูงสุดของบริการที่ระบบการผลิตสามารถผลิตได้ในช่วงเวลาหนึ่งของการดำเนินการ ซึ่งโครงการแบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน คือ ห้องพักรวมทั้งหมด 13 ห้อง แบ่งเป็นห้องพักเดี่ยว 8 ห้อง และห้องพักร่วม 5 ห้อง รองรับนักท่องเที่ยวได้สูงสุด 6,570 คนต่อปี ส่วนห้องพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยนั้นมีห้องพักจำนวน 3 ห้อง โดยแต่ละสามารถเข้าพักได้ 3, 2 และ 2 คนตามลำดับ สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้เพียง 2,555 คนต่อปี (ไม่รวมจำนวนนักท่องเที่ยวที่พักรวมแบบกางเต็นท์) และส่วนที่สอง คือ ร้านอาหาร และเครื่องดื่ม จะมีลูกค้าประมาณ 11,519 คนต่อปี ซึ่งบ้านพักของอุทยานแห่งชาติไม่ได้ให้บริการในส่วนนี้

โดยเมื่อพิจารณาถึงกำลังการผลิตทั้งในด้านที่พัก และร้านอาหารแล้ว ทางรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์สามารถที่จะรองรับนักท่องเที่ยว ได้มากกว่าบ้านพักของอุทยานแห่งชาติ ซึ่งเป็นที่พักที่ตั้งอยู่ใกล้กับโครงการมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 31 จำนวนห้อง และความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของที่พักในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

ที่พัก	จำนวนห้อง (ห้อง)	ความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (คน)
รีสอร์ทเชิงอนุรักษ์	13	6,570
บ้านพักอุทยานแห่งชาติ	3	2,555

ที่มา: (จากการคำนวณ)

ทำเลที่ตั้ง

ทำเลที่ตั้งถือเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริการ ซึ่งมีผลต่อการจัดตั้งโครงการ การดำเนินการ การลงทุน และผลตอบแทน โดยธุรกิจรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ตั้งอยู่บนพื้นที่ราบห่างจากอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ประมาณ 2 กิโลเมตร โดยการเลือกทำเลที่ตั้งมาจากเหตุผลดังนี้

1. ที่ดิน โดยบริเวณดังกล่าวเป็นพื้นที่ราบโล่ง สามารถปรับปรุงพื้นที่แล้วสามารถสร้างเป็นรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ได้ โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

1.1 ขนาดของพื้นที่ เมื่อทำการเปรียบเทียบพื้นที่ของที่ดินจำนวน 3 แห่ง ในบริเวณใกล้เคียง ซึ่งสามารถซื้อขายได้จริงแล้ว พบว่าที่ดินของโครงการสามารถที่จะให้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยทางโครงการใช้พื้นที่ในการจัดสร้างประมาณ 1 ไร่ โดยเปรียบเทียบกับที่ดินอีก 2 แห่ง พบว่าที่ดินของโครงการมีความเหมาะสม

ตารางที่ 32 ขนาดพื้นที่ของที่ดินเปล่าในบริเวณใกล้เคียงกับอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

ที่ดิน	ขนาดพื้นที่ (ไร่)
ติดทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2248 (ที่ตั้งของโครงการ)	1.0
ติดทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2248 และทางหลวง	0.2
ติดทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2248 ติดถนนภูจอง และถนนนายอย	10.0

ที่มา: (กรมที่ดิน, 2551 ก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ระยะห่างจากสถานที่ท่องเที่ยว คือ น้ำตกห้วยหลวงในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย โดยหลังจากการศึกษา พบว่า ที่ดินของโครงการ เมื่อเปรียบเทียบกับที่ดินเปล่าในบริเวณใกล้เคียงนั้น มีระยะที่ใกล้มากที่สุดในการที่จะเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย กล่าวคือ 7 กิโลเมตร โดยที่ดินอีก 2 แปลงที่นำมาเปรียบเทียบกับมีระยะห่างจากน้ำตกห้วยหลวงถึง 11 และ 9 กิโลเมตร ตามลำดับ ส่งผลให้ที่ดินของโครงการมีความเหมาะสมในการจัดตั้งรีสอร์ตมากกว่าที่ดินใกล้เคียงที่นำมาเปรียบเทียบ

ตารางที่ 33 ระยะห่างของที่ดินเปล่าบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยกับน้ำตกห้วยหลวง

ที่ดิน	ระยะห่างจากอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย (กม.)
ติดทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2248 (ที่ตั้งของโครงการ)	7
ติดทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2248 และทางหลวงชนบท	11
ติดทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2248 ติดถนนภูจอง และถนนนายอย	9

ที่มา: (กรมที่ดิน, 2551 ค)

2. แรงงาน แรงงานที่ใช้ในการบริการภายในชุมชนหาได้ง่าย เนื่องจากภายในจังหวัดอุบลราชธานี มีสถานศึกษาหลายแห่ง เช่น มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี รวมถึงมีแรงงานที่ไม่มีทักษะจำนวนมาก เนื่องจากมีประชากรจำนวนมากภายในพื้นที่ ซึ่งทั้งโครงการประกอบด้วยแรงงานทั้งหมด 10 คน ดังนี้

- 2.1 ผู้จัดการโครงการ 1 คน ทำหน้าที่จัดการโครงการโดยทั่วไป และงานบริหารต่างๆ
- 2.2 พนักงานต้อนรับ และบริการในบริเวณที่พัก จำนวน 2 คน
- 2.3 พนักงานบริการในร้านอาหาร จำนวน 2 คน
- 2.4 พ่อครัว และแม่ครัวประจำร้านอาหารจำนวน 2 คน
- 2.5 พนักงานทำความสะอาดประจำบ้านพักเชิงอนุรักษ์ จำนวน 2 คน
- 2.6 พนักงานรักษาความปลอดภัย จำนวน 1 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาจากจำนวนประชากรภายในจังหวัด ซึ่งทำการเปรียบเทียบกับจังหวัดที่มีอาณาเขตที่ติดต่อกับจังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ จังหวัดศรีสะเกษ ยโสธร และปราจีนบุรี ซึ่งพบว่า จังหวัดอุบลราชธานีมีจำนวนประชากรมากที่สุด คือ 1,728,529 คน จังหวัดศรีสะเกษ 1,446,494 คน จังหวัดยโสธร 540,832 คน และจังหวัดอำนาจเจริญ 368,894 คน โดยจังหวัดอุบลราชธานีมีจำนวนประชากรมากที่สุด ก็น่าจะมีแนวโน้มที่จะสามารถผลิตแรงงานได้ในปริมาณที่มากกว่าจังหวัดอื่นในบริเวณใกล้เคียง

ตารางที่ 34 จำนวนประชากรของจังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดที่มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัด	จำนวนประชากร (คน)
อุบลราชธานี	1,728,529
ศรีสะเกษ	1,446,494
ยโสธร	540,832
อำนาจเจริญ	368,894

ที่มา: (กรมการปกครอง, 2551)

3. สิ่งอำนวยความสะดวก โดยจากการแจกแบบสอบถามทำให้ผู้ศึกษาทราบว่า นักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนนั้นต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกประเภทใดบ้าง ซึ่งประกอบกับการเปรียบเทียบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพักของรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ และบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยแล้ว พบว่าทางรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันมากกว่า ซึ่งสามารถที่จะตอบสนองความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนได้มากกว่านั่นเอง

ตารางที่ 35 สิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพักของรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ และบ้านพักอุทยาน
แห่งชาติภูจองนายอย

ที่พัก	สิ่งอำนวยความสะดวก
รีสอร์ทเชิงอนุรักษ์	เครื่องปรับอากาศ โต๊ะเครื่องแป้ง โต๊ะอาหาร และตู้เสื้อผ้า เตียง โทรทัศน์
บ้านพักอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย	เครื่องนอน พัดลม เครื่องทำน้ำอุ่น และโต๊ะอาหาร

ที่มา: (จากภาคผนวก ข)

4. การบริการสังคม รีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยตั้งอยู่ใกล้กับหน่วยงานของรัฐ คือ สถานีตำรวจจะหลวย และโรงพยาบาล มากกว่าบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย กล่าวคือ รีสอร์ทเชิงอนุรักษ์อยู่ห่างจากสถานีตำรวจและโรงพยาบาล ประมาณ 13 กิโลเมตร และบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ห่างจากสถานที่ดังกล่าว ประมาณ 16 กิโลเมตร ซึ่งทางรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์สามารถสร้างความพึงพอใจ หรือสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยได้มากกว่าบ้านพักของอุทยาน

5. การคมนาคม โดยจะต้องตอบสนองการเดินทางของนักท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวจะต้องสามารถเดินทางไปยังอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานีซึ่งเป็นที่ตั้งของสถานีขนส่งประเภทต่างๆ ได้อย่างสะดวก และรวดเร็ว โดยรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ของโครงการห่างจากอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี เป็นระยะทางประมาณ 120 กิโลเมตร แต่ในส่วนของบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยมีระยะห่างมากกว่า คือประมาณ 130 กิโลเมตร ดังนั้น รีสอร์ทเชิงอนุรักษ์บริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยสามารถเดินทางได้อย่างสะดวก และรวดเร็วมากกว่า

สรุปความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิค

จากการศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิคของการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี พบว่ามีความเป็นไปได้ของระบบการผลิต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของปัจจัยนำเข้า ได้แก่ บริษัทก่อสร้าง และวัสดุก่อสร้างที่มีต้นทุนต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับแหล่งอื่นที่ใกล้เคียง คือ 3,200 บาทต่อตารางวา มีการกู้เงินจากธนาคารออมสินในพื้นที่ ซึ่งมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ต่ำที่สุด คือ ร้อยละ 6.87 ต่อปี โครงการไม่อยู่ห่างจากแหล่งจำหน่ายสินค้าสิ้นเปลือง คือ 10 กิโลเมตร ซึ่งใกล้กว่าบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยถึง 7 กิโลเมตร และใช้ต้นทุนในการจ้างแรงงานได้ต่ำกว่าบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

ในส่วนของกระบวนการผลิต ได้แก่ ทำการเลือกบริษัท บีเคเมททอลซีท ซึ่งมีความชำนาญในการก่อสร้างที่พักในรูปแบบรีสอร์ทโดยพิจารณาจากประสบการณ์ ส่วนที่สอง คือ การบริการภายในโครงการ ได้มีการบริการห้องพักประเภทห้องเดี่ยว และห้องคู่ รวมถึงร้านอาหาร และเครื่องดื่ม ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการเกี่ยวกับความหลากหลายของบริการได้มากกว่าบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย และส่วนที่สาม คือ ขั้นตอนการให้บริการ โดยทางรีสอร์ท เชิงอนุรักษ์มีการให้บริการที่เป็นระบบมากกว่า เนื่องจากมีพนักงานดูแลอย่างทั่วถึง และในส่วนของปัจจัยนำออกทางรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์มีต้นทุนต่อหน่วยที่ต่ำกว่าที่พักในรูปแบบรีสอร์ทในจังหวัดอุบลราชธานีเป็นส่วนมาก

และในส่วนของการผลิต ทางรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์สามารถที่จะรองรับนักท่องเที่ยวได้สูงสุด 6,570 คนต่อปี ซึ่งมากกว่าบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย และในส่วนของร้านอาหารสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ถึง 11,509 คนต่อปี และส่วนของทำเลที่ตั้งได้เลือกที่ดินที่มีขนาดใกล้เคียงกับขนาดของโครงการ คือ ประมาณ 1 ไร่ และใกล้กับสถานที่บริการสังคม และสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ ที่ใกล้เคียง ประกอบกับมีแรงงานจำนวนมาก เนื่องจากมีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น และมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในที่พักที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้มากกว่าบ้านพักของอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย นอกจากนี้การคมนาคมไปยังสถานที่บริการสังคม และเชื่อมต่อการคมนาคมที่สะดวก ซึ่งสามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่นักท่องเที่ยว จึงสรุปผลการศึกษาด้านเทคนิคมีความเป็นไปได้ในการลงทุนจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี ดังนั้นจากการศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิคสามารถปฏิบัติเหมาะสมมาตรฐานของการศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิค

การศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงิน

การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ จะต้องทำก่อนที่โครงการจะเกิดขึ้นจริง ดังนั้นจึงต้องมีการประมาณด้านการเงินของโครงการ ได้แก่ การประมาณค่าใช้จ่าย และผลตอบแทนที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญที่จะนำไปใช้ในด้านการศึกษาวิเคราะห์ด้านการเงินของโครงการ ซึ่งช่วยในการตัดสินใจว่าโครงการสมควรที่จะลงทุนหรือไม่ ซึ่งการวิเคราะห์ด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเงินของโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จะมุ่งเน้นวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นหลัก

รายละเอียดของโครงการ

แหล่งที่มาของการลงทุน

1. ส่วนของเจ้าของ จำนวน 3,000,000 บาท
2. แหล่งเงินทุนภายนอก ใช้บริการสินเชื่อเพื่อธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ประเภทเงินกู้ที่มีระยะเวลากู้ไม่เกิน 10 ปี (MLR: Minimum Lending Rate) จากธนาคารออมสิน เนื่องจากมีอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับธนาคารอื่นๆ (ตารางที่ 36) จำนวน 3,000,000 บาท
รวมทั้งสิ้น 6,000,000 บาท

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้

ในปีแรกมีอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ร้อยละ 6.870 (ธนาคารออมสิน, 2550) และตั้งแต่ปีที่ 2 ถึงปีที่ 10 สามารถพยากรณ์หาค่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในอนาคต จากการพยากรณ์แบบถดถอย โดยใช้ข้อมูลจากสถิติอัตราดอกเบี้ยย้อนหลัง 3 ปี มาคำนวณ พบว่าได้อัตราดอกเบี้ยเฉลี่ยธนาคารในประเทศไทยดังนี้ (ตารางที่ 36)

ตารางที่ 36 อัตราดอกเบี้ยเฉลี่ย (ร้อยละ)

ธนาคาร / ปี (พ.ศ.)	2549	2550	2551	ดอกเบี้ยเงินกู้(เฉลี่ย)
ออมสิน	7.050	6.750	6.870	6.890
ไทยพาณิชย์	7.500	7.425	7.375	7.433
กสิกรไทย	7.475	7.425	7.370	7.423
กรุงไทย	7.125	7.050	6.875	7.017
กรุงเทพ	7.575	7.475	7.350	7.467

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ธนาคาร / ปี (พ.ศ.)	2549	2550	2551	ดอกเบี้ยเงินกู้(เฉลี่ย)
กรุงศรีอยุธยา	7.350	7.325	7.125	7.267
ธนาคาร	7.125	7.050	7.000	7.058
อัตราดอกเบี้ยเฉลี่ย				7.222

ที่มา: (จากการคำนวณ)

ซึ่งค่าดอกเบี้ยเงินกู้ที่นำไปคิดในงบต้นทุน ในส่วนของค่าใช้จ่ายอื่นๆ สามารถคำนวณค่าดอกเบี้ยเงินกู้ได้ดังนี้ (ตารางที่ 37)

ตารางที่ 37 การชำระเงินกู้ของโครงการ ระยะเวลา 10 ปี (บาท)

ปีที่	เงินต้น	อัตราดอกเบี้ย (ร้อยละ)	ค่าดอกเบี้ยเงินกู้	จำนวนเงินที่ต้องชำระ
1	3,000,000	6.87	206,100	3,206,100
2	3,206,100	7.22	231,480	3,437,580
3	3,437,580	7.22	248,193	3,685,773
4	3,685,773	7.22	266,112	3,951,886
5	3,951,886	7.22	285,326	4,237,212
6	4,237,212	7.22	305,926	4,543,139
7	4,543,139	7.22	328,014	4,871,154
8	4,871,154	7.22	351,697	5,222,851
9	5,222,851	7.22	377,089	5,599,941
10	5,599,941	7.22	404,315	6,004,257

ที่มา: (จากการคำนวณ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัตราผลตอบแทนที่ต้องการ

ในปัจจุบันค่าอัตราคิดลดซึ่งสำนักงานสถิติแห่งชาติกำหนดไว้ของประเทศกำลังพัฒนา จะมีค่าอยู่ระหว่างร้อยละ 8 ถึงร้อยละ 12 ซึ่งโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เลือกใช้อัตราคิดลดที่ร้อยละ 12 (รัตนพล, 2549)

อายุโครงการ

กำหนดอายุโครงการเท่ากับ 10 ปี เนื่องจากวัฏจักรธุรกิจการท่องเที่ยวจะเปลี่ยนแปลงทุกๆ 10 ปี ตามนโยบายหลักของการส่งเสริมการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้มากที่สุด ซึ่งอาจจะส่งผลให้ความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อธุรกิจท่องเที่ยวประเภทนั้นๆ ลดลง

ดังนั้นโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ แบ่งการดำเนินงานออกเป็นระยะก่อนดำเนินงาน 1 ปี คือปี พ.ศ. 2551 และระยะในการดำเนินงาน 9 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 – 2560 รวมระยะเวลาโครงการ 10 ปี

การประมาณค่าใช้จ่ายของโครงการ

การประมาณการค่าใช้จ่ายของโครงการ เป็นการวิเคราะห์ที่สำคัญทางการเงิน ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจของผู้ลงทุนว่าโครงการมีความเป็นไปได้ทางการเงินหรือไม่ มีรายละเอียดค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆ ดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายในการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร ประกอบไปด้วย

1.1 ค่าวัสดุที่ใช้ก่อสร้างทั้งบ้านพัก และร้านอาหาร ดังนี้

1.1.1 บ้านพักเชิงอนุรักษ์ ใช้ไม้เป็นวัสดุหลักในการก่อสร้าง จำนวน 13

หลัง รวม 910,000 บาท

1.1.2 ร้านอาหาร ใช้ไม้เป็นวัสดุหลักในการก่อสร้าง รวม 85,000 บาท

1.1.3 ป้ายรีสอร์ท ใช้ไม้เป็นวัสดุหลักในการก่อสร้าง รวม 5,000 บาท

1.2 ค่าก่อสร้าง และค่าติดตั้งระบบสาธารณูปโภค ประกอบด้วย

1.2.1 ค่าก่อสร้าง และปรับปรุงพื้นที่โครงการจากบริษัท บีเค. เมทอลซีท

ขนาด 600 ตารางวา รวมมูลค่า 1,920,000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.2 ค่าติดตั้งสายโทรศัพท์ จากบริษัท ทีโอที จำกัด จำนวน 2 จุด รวม 5,000 บาท

1.2.3 ค่าวางระบบประปา ทั้งโครงการ รวมทั้งสิ้น 7,000 บาท

1.2.4 ค่าติดตั้งหม้อไฟฟ้า ทั้งโครงการรวมทั้งสิ้น 30,000 บาท

1.3 ค่าอุปกรณ์ต่างๆ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในบ้านพักเชิงอนุรักษ์ และร้านอาหาร จากการสอบถามราคาจากร้านเบ็ดเตล็ดทั่วไปในจังหวัดอุบลราชธานี และร้านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่จำหน่ายเครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ ประกอบด้วย

1.3.1 เตียงคู่ จำนวน 10 หลัง 5 ห้อง มูลค่าหลังละ 15,000 บาท

1.3.2 เตียงเดี่ยว จำนวน 8 หลัง 8 ห้อง มูลค่าหลังละ 20,000 บาท

1.3.3 ค่าโต๊ะเครื่องแป้ง จำนวน 13 โต๊ะ มูลค่าโต๊ะละ 1,000 บาท

1.3.4 ค่าอุปกรณ์โต๊ะอาหาร จำนวน 5 ชุด มูลค่าชุดละ 1,000 บาท

1.3.5 ค่าเครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ ประกอบด้วย

1.3.5.1 เครื่องปรับอากาศ 13 เครื่อง เครื่องละ 18,000 บาท

1.3.5.2 โทรทัศน์สีจอแบน 21 นิ้ว จำนวน 13 เครื่อง เครื่องละ 4,900 บาท และโทรทัศน์สีจอแบนขนาด 29 นิ้วจำนวน 2 เครื่อง มูลค่าเครื่องละ 9,900 บาท

1.3.5.3 โทรศัพท์พื้นฐาน จำนวน 2 เครื่อง เครื่องละ 300 บาท

1.3.5.4 จานดาวเทียม จำนวน 1 จาน รวมมูลค่า 7,000 บาท

1.3.6 ค่าเครื่องครัวต่างๆ 1 ชุด ประมาณ 2,000 บาท

1.3.7 ค่ายานพาหนะ ใช้อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่เข้าพักแรม ในการไปท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติ และได้รับส่งสินค้าต่างๆ ประกอบด้วย

1.3.7.1 รถตู้โตโยต้า รุ่นคอมมิวเตอ์ จำนวน 1 คัน มูลค่า 1,050,000 บาท (บริษัท โตโยต้า สาขาอุบลราชธานี, 2550)

1.3.7.2 รถกระบะโตโยต้า รุ่นไฮลักซ์ วีโก้ โนแคป จำนวน 1 คัน มูลค่า 420,000 บาท (บริษัท โตโยต้า สาขาอุบลราชธานี, 2550)

1.4 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ประกอบด้วย

1.4.1 ค่าออกแบบ ใช้นักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มูลค่า 30,000 บาท

1.4.2 ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตก่อสร้างจากสำนักงานโยธาธิการ และผังเมือง และค่าจดทะเบียนบริษัท จำนวน 10,000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 เงินทุนหมุนเวียน จำนวน 100,000 บาท โดยผู้ลงทุนจะเตรียมเงินทุนหมุนเวียนไว้นอกเหนือจากค่าใช้จ่ายลงทุนประเภทอื่นๆ เพื่อความราบรื่นในการดำเนินงาน ซึ่งจะได้รับคืนเมื่อหมดอายุโครงการ

รวมการประมาณเงินลงทุนเริ่มแรกของโครงการ (ตารางที่ 38)

ตารางที่ 38 เงินลงทุนโครงการทั้งหมด (บาท)

รายการ	จำนวน	หน่วยละ	รวม
ค่าวัสดุก่อสร้าง			
บ้านพัก (ไม้)	13 (หลัง)	70,000	910,000
ร้านอาหาร (ไม้)	1 (หลัง)	85,000	85,000
ป้ายริสอร์ท (ไม้)	1 (หลัง)	5,000	5,000
ค่าก่อสร้าง และติดตั้งระบบ			
ค่าก่อสร้าง	600 (ตารางวา)	3,200	1,920,000
ค่าติดตั้งโทรศัพท์	2 (จุด)	2,500	5,000
ค่าระบบประปา	1 (จุด)	7,000	7,000
ค่าติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้า	1 (จุด)	30,000	30,000
ค่าอุปกรณ์ต่างๆ			
เตียงคู่	10 (หลัง)	15,000	150,000
เตียงเดี่ยว	8 (หลัง)	20,000	160,000
โต๊ะเครื่องแป้ง	13 (ตัว)	1,000	130,000
โต๊ะอาหาร	5 (ตัว)	1,000	5,000
เครื่องครัว	1 (ชุด)	2,000	2,000
เครื่องปรับอากาศ	13 (เครื่อง)	18,000	234,000
โทรทัศน์สี 21 นิ้ว	13 (เครื่อง)	4,900	63,700
โทรทัศน์สี 29 นิ้ว	2 (เครื่อง)	10,000	20,000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 38 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	หน่วยละ	รวม
โทรศัพท์พื้นฐาน	2 (เครื่อง)	300	600
จานดาวเทียม	1 (จาน)	7,000	7,000
รถตู้โตโยต้า	1 (คัน)	1,050,000	1,050,000
รถกระบะโตโยต้า	1 (คัน)	420,000	420,000
เงินทุนหมุนเวียน			100,000
รวม			5,344,300

ที่มา: (กรมที่ดิน, 2550)

จากตารางที่ 38 พบว่ามีเงินลงทุนทั้งสิ้นของโครงการ 5,344,300 บาท ซึ่งเงินลงทุนโครงการส่วนใหญ่เป็นเงินลงทุนในปีปัจจุบัน (ปีที่ 0) หรือเรียกอีกอย่างได้ว่า เงินลงทุนเริ่มแรก

2. ต้นทุนในการดำเนินงาน เริ่มโครงการจนถึงวันสิ้นสุดโครงการ ประกอบด้วย

2.1 ค่าเช่าที่ดินจำนวน 1.5 ไร่ หรือ 600 ตารางวา โดยเช่าที่ดินจากชาวบ้านเจ้าของพื้นที่บริเวณถนนวิสูตร ทางเข้าอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จำนวน 35,000 บาทต่อปี

2.2 ค่าวัสดุดิบในการดำเนินงาน ซึ่งกำหนดให้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของโครงการในระดับการผลิตสูงสุด (ปีที่ 10) ประกอบด้วย

2.2.1 ค่าวัสดุดิบในที่พัก สัมภาษณ์จากผู้จัดการโครงการบ้านริมโขง รีสอร์ท ซึ่งเป็นรีสอร์ทที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก และมีราคาที่พักต่อคืน ใกล้เคียงกับโครงการ พบว่ามีต้นทุนค่าวัสดุดิบต่อปีประมาณ 88,969 บาท (ตารางที่ 39)

2.2.2 ค่าวัสดุดิบในส่วนของร้านอาหาร สัมภาษณ์จากผู้จัดการร้านค้าหน้าก้อฮาน ซึ่งเป็นร้านอาหารที่จำหน่ายอาหารอีสาน และอาหารตามสั่งเป็นหลัก ประมาณปีละ 322,080 บาท (ตารางที่ 40)

2.3 ค่าใช้จ่ายในการบริการ และค่าจ้างแรงงานทางตรง (กระทรวงแรงงาน, 2551) โดยจำนวนแรงงานนั้นพิจารณาจากจำนวนนักท่องเที่ยว ปริมาณห้องพัก และร้านอาหาร (วรรณภ, 2547) ประกอบด้วย

2.3.1 ผู้จัดการโครงการ 1 คน อัตราค่าจ้างเดือนละ 40,000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2.3.2. พนักงานต้อนรับ และบริการในบริเวณบ้านพัก จำนวน 2 คน
อัตราค่าจ้างเดือนละ 8,500 บาท
- 2.3.3 พนักงานบริการในร้านอาหาร จำนวน 2 คน วันละ 180 บาท
- 2.3.4 พนักงานประกอบอาหาร จำนวน 2 คน เดือนละ 6,000 บาท
- 2.3.5 พนักงานทำความสะอาดประจำบ้านพัก จำนวน 1 คน และประจำ
ร้านอาหารจำนวน 1 คนอัตรา เดือนละ 5,000 บาท
- 2.3.6 พนักงานรักษาความปลอดภัย จำนวน 1 คน เดือนละ 6,000 บาท
รวมต้นทุนแรงงานต่อปี 1,149,600 บาท (ตารางที่ 42)
- 2.4 ค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภค (ตารางที่ 43) ประกอบด้วย
- 2.4.1 ค่าน้ำประปา จากการประเมินของการประปานครหลวง
- 2.4.2 ค่าไฟฟ้า จากการประเมินของการไฟฟ้านครหลวง
- 2.4.3 ค่าโทรศัพท์พื้นฐาน จากการประเมินของบริษัท ทีโอที จำกัด
- 2.4.4 ค่าน้ำมัน ใช้แก๊สธรรมชาติสำหรับรถตู้ และรถกระบะ ในการขนส่ง
สินค้าและบริการรับส่งนักท่องเที่ยว ประมาณปีละ 20,000 บาท
รวมค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภค ต่อปี 101,600 บาท
- 2.5 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ (ตารางที่ 44) ประกอบด้วย
- 2.5.1 ค่าประกันภัย จากบริษัทไทยสมุทร ประมาณปีละ 15,000 บาท
- 2.5.2 ค่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ เท่ากับร้อยละ 6.87 ในปีที่ 1 ของโครงการ
และร้อยละ 7.22 ในปีที่ 2 ถึง 10 ของโครงการ
- 2.5.3 ค่าภาษีต่างๆ แบ่งออกเป็น
- 2.5.3.1 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คิดอัตราร้อยละ 30 ในกรณี
รายรับของโครงการมีมูลค่าตั้งแต่ 3,000,000 บาทเป็นต้นไป เท่ากับปีละ 1,026,196 บาท
(กรมสรรพากร, 2551)
- 2.5.4 ภาษีโรงเรือน และสิ่งปลูกสร้าง คิดอัตราร้อยละ 12.5 ของรายรับ
ของโครงการต่อปี คิดเป็นปีละ 427,581 บาท
- รวมค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานปีที่ 1 ไม่รวมค่าเสื่อมราคาประมาณ 1,900,668 บาท
(ตารางที่ 45)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 39 ประมาณการต้นทุนวัตถุดิบ ในห้องพักต่อวัน (บาท)

รายการ	จำนวน (ชิ้น)	จำนวน(ห้อง)	ราคาต่อชิ้น	รวมเป็นเงิน
สบู่	1	13	0.75	9.75
ยาสีฟัน	1	13	3.25	42.25
แปรงสีฟัน	1	13	3.50	45.50
กระดาษชำระ	1	13	1.25	16.25
ค่าซักกรีด	1	13	10	130
รวมค่าใช้จ่ายต่อวัน				243.75

ที่มา: (บ้านริมโขงรีสอร์ท, 2551)

จากตารางที่ 39 พบว่าค่าใช้จ่ายต่อห้องต่อวันของโครงการเท่ากับ 243.75 บาท คิดเป็นปีละ 88,968 บาท

ตารางที่ 40 ประมาณการต้นทุนอาหารต่อวัน (บาท)

รายการ (ต่อวัน)	บาท
น่องไก่สด จำนวน 7 กิโลกรัม	315
มะละกอดิบ จำนวน 8 ลูก	40
มะนาว จำนวน 1 กิโลกรัม	5
มะเขือเทศ จำนวน 2 กิโลกรัม	25
ข้าวเหนียว จำนวน 8 กิโลต่อวัน	90
ค่าผัก และเครื่องปรุงต่างๆ	80
ค่าแก๊สหุงต้ม ประมาณ 0.2 ถัง	160
เครื่องดื่ม (น้ำอัดลม + น้ำเปล่า + น้ำแข็งแห้ง)	200
รวมค่าใช้จ่ายต่อวัน	915

ที่มา: (ร้านตำหนักอีสาน, 2551)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 40 ได้ต้นทุนอาหารต่อวัน เท่ากับ 915 บาท คิดเป็นเดือนละ 27,450 บาท ซึ่งราคาวัตถุดิบอาหารจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาล ในช่วงเดือนมิถุนายนถึงเดือนกันยายน ราคาวัตถุดิบประเภทผักจะมีราคาต่ำลง ประมาณ ร้อยละ 30 (กรมการค้าภายใน, 2550) ซึ่งส่งผลให้ต้นทุนลดลงเหลือเดือนละ 25,620 บาท รวมค่าใช้จ่ายต้นทุนค่าวัตถุดิบอาหารต่อปีเท่ากับ บาท (ตารางที่ 41)

ตารางที่ 41 ต้นทุนค่าอาหารต่อปี (บาท)

เดือน	บาท
มกราคม – พฤษภาคม และ ตุลาคม – ธันวาคม	219,600
มิถุนายน - กันยายน	102,480
รวมต้นทุนอาหารต่อปี	322,080

ที่มา: (จากการคำนวณ)

ตารางที่ 42 ค่าแรงทางตรงต่อเดือน (บาท)

รายการ	จำนวน	อัตราจ้าง	เป็นเงิน
ผู้จัดการโครงการ	1 คน	40,000	40,000
พนักงานต้อนรับ	2 คน	8,500	17,000
พนักงานบริการ (ร้านอาหาร)	2 คน	180 (ต่อวัน)	10,800
พนักงานประกอบอาหาร	2 คน	6,000	12,000
พนักงานทำความสะอาด	2 คน	5,000	10,000
พนักงานรักษาความปลอดภัย	1 คน	6,000	6,000
รวมค่าจ้างแรงงานทางตรง			95,800

ที่มา: (จากการคำนวณ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 42 พบว่าต้นทุนค่าแรงทางตรงต่อเดือน เท่ากับ 95,800 บาท คิดเป็นปีละ 1,149,600 บาท

ตารางที่ 43 ค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภค ต่อปี (บาท)

รายการ	เป็นเงิน (บาท / ปี)
ค่าน้ำ	8,000
ค่าไฟฟ้า	100,000
ค่าโทรศัพท์	3,600
ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	20,000
รวมค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภค	101,600

ที่มา: (จากการคำนวณ)

ตารางที่ 44 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ในปีที่ 1 (บาท)

รายการ	บาท
ค่าประกันภัย	15,000
ค่าชำระดอกเบี้ยเงินกู้ (ร้อยละ 6.87)	206,100
รวม	231,100

ที่มา: (จากการคำนวณ)

ตารางที่ 45 ประมาณค่าใช้จ่ายดำเนินงาน ในปีที่ 1 ไม่รวมค่าเสื่อมราคา (บาท)

รายการ	จำนวนเงิน
ค่าเช่าที่ดิน	35,000
ค่าวัสดุดับห้องพัก	88,968
ค่าวัสดุดับอาหาร	322,080

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 45 (ต่อ)

รายการ	จำนวนเงิน
ค่าแรงงาน	1,149,600
ค่าสาธารณูปโภค	101,600
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	221,100
รวมค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	1,928,348

ที่มา: (จากการคำนวณ)

ตารางที่ 45 เป็นการประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานไม่รวมค่าเสื่อมราคาในปีที่ 1 เท่านั้น โดยค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตั้งแต่ปีที่ 2 ถึงปีที่ 10 จะแสดงในงบต้นทุน (ตารางที่ 49)

ค่าเสื่อมราคา

ในความเป็นจริงธุรกิจต่างๆ ต้องนำค่าเสื่อมราคาของสิ่งปลูกสร้าง เครื่องจักร และอุปกรณ์มาคิดด้วย ซึ่งโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ใช้การคิดค่าเสื่อมราคาแบบเส้นตรง เนื่องจากสิ่งปลูกสร้าง เครื่องจักรและอุปกรณ์ของโครงการมีอัตราการใช้งานสม่ำเสมอตลอดอายุการใช้งาน แบ่งออกเป็น

1. ค่าเสื่อมราคาส่งปลูกสร้างที่อยู่โครงการ 10 ปี สามารถคำนวณ ได้ดังนี้ (ตารางที่ 46)
 ราคาทุนแท้จริงสิ่งปลูกสร้าง¹ = รีสอร์ท + ร้านอาหาร + ป้ายรีสอร์ท + ค่าก่อสร้างต่างๆ
 = 910,000 + 85,000 + 8,500 + 1,962,000
 = 2,965,500

หมายเหตุ ¹ ราคาค่าทุนแท้จริงสิ่งปลูกสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 46 ค่าเสื่อมราคาสิ่งปลูกสร้าง (บาท)

รายการ	ทุน (บาท)	อายุโครงการ (ปี)	ค่าเสื่อมราคา
ราคาทุนแท้จริงสิ่งปลูกสร้าง ¹	2,965,500	10	296,550

ที่มา: (จากการคำนวณ)

2. ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ต่างๆ ทั้งในส่วนของที่พัก และร้านอาหาร คิดราคามูลค่าซากที่ร้อยละ 10 ต่อปี แต่อายุการใช้งานของอุปกรณ์แต่ละชนิดไม่เท่ากัน (ตารางที่ 47)

ตารางที่ 47 อายุการใช้งานของอุปกรณ์ต่างๆ (ปี)

อุปกรณ์	อายุโครงการ
โทรศัพท์พื้นฐาน เตียงคู่ เตียงเดี่ยว เครื่องปรับอากาศ	7
โต๊ะเครื่องแป้ง โต๊ะอาหาร และเครื่องครัว	8
โทรทัศน์สี 21 นิ้ว และ 29 นิ้ว จานดาวเทียม รถตู้ และรถกระบะ	10

ที่มา: (บริษัท บีเคเมทอลซีที, 2550)

สามารถคำนวณค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร และอุปกรณ์ได้ดังนี้ (ตารางที่ 48)

$$\begin{aligned}
 {}^1 \text{ ทุนอุปกรณ์ที่อายุใช้งาน 7 ปี} &= \text{โทรศัพท์} + \text{เตียงคู่} + \text{เตียงเดี่ยว} + \text{เครื่องปรับอากาศ} \\
 &= 600 + 150,000 + 160,000 + 234,000 \\
 &= 544,600 \text{ บาท}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 {}^2 \text{ ทุนอุปกรณ์ที่อายุใช้งาน 8 ปี} &= \text{โต๊ะเครื่องแป้ง} + \text{ค่าโต๊ะอาหาร} + \text{ค่าเครื่องครัว} \\
 &= 130,000 + 5,000 + 2,000 \\
 &= 200,000 \text{ บาท}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 {}^3 \text{ ทุนอุปกรณ์ที่อายุใช้งาน 10 ปี} &= \text{โทรทัศน์} + \text{จานดาวเทียม} + \text{รถตู้} + \text{รถกระบะ} \\
 &= 83,700 + 7,000 + 1,050,000 + 420,000 \\
 &= 1,560,700 \text{ บาท}
 \end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 48 ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร และอุปกรณ์ (บาท)

รายการ	ทุน (บาท)	อายุ (ปี)	ค่าเสื่อมราคา
*1 ทุนอุปกรณ์อายุใช้งาน 7 ปี	544,600	7	77,800
*2 ทุนอุปกรณ์อายุใช้งาน 8 ปี	200,000	8	25,000
*3 ทุนอุปกรณ์อายุใช้งาน 10 ปี	1,560,700	10	156,070

ที่มา: (จากการคำนวณ)

งบต้นทุนการผลิต

คำนวณได้จากการนำต้นทุนในการดำเนินงานทั้งหมดมารวมกัน ประกอบด้วย วัตถุดิบ ในส่วนที่פקเชิงอนุรักษ์ และวัตถุดิบในการประกอบอาหาร ซึ่งราคาวัตถุดิบจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 และร้อยละ 10 ต่อปี ตามลำดับ (กรมการค้าภายใน, 2550) ค่าแรงงาน ค่าสาธารณูปโภค ค่าใช้จ่ายอื่นๆ โดยค่าใช้จ่ายต่างๆ เหล่านี้จะเท่ากันทุกปี เนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ในแต่ละปีมีปริมาณใกล้เคียงกัน (ตารางที่ 49)

งบกำไรขาดทุน

คำนวณได้โดยนำค่าที่ได้จากการขายบริการหักด้วยต้นทุนผลิต ไม่รวมค่าเสื่อมราคา (ตารางที่ 49) หักภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และภาษีโรงเรือน แล้วจะทำให้ทราบถึงสถานะด้านการเงินของโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ตารางที่ 50)

งบกระแสเงินสดสุทธิ

คำนวณได้จากการนำรายได้จากการขาย หักด้วยต้นทุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ไม่รวมค่าเสื่อมราคา (ตารางที่ 49) หักด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และภาษีโรงเรือนค่าที่ได้จากการคำนวณกระแสเงินสดสุทธิจะนำไปใช้วิเคราะห์ด้านการเงิน ดังนี้ (ตารางที่ 51)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 49 ประมาณการต้นทุนการผลิตของโครงการ

รายการ / ปีที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ค่าเช่าที่ดิน	35,000	35,000	35,000	35,000	35,000	35,000	35,000	35,000	35,000	35,000
วัตถุดิบที่หักเชิงอนุรักษ์	88,968 ¹	93,416 ¹	98,087 ¹	102,992 ¹	108,141 ¹	113,548 ¹	119,226 ¹	125,187 ¹	131,446 ¹	138,019 ¹
วัตถุดิบอาหาร	322,080 ²	354,288 ²	389,717 ²	428,688 ²	471,557 ²	518,713 ²	570,584 ²	627,643 ²	690,407 ²	759,448 ²
ค่าใช้จ่ายในการบริหาร และแรงงาน	1,149,600	1,149,600	1,149,600	1,149,600	1,149,600	1,149,600	1,149,600	1,149,600	1,149,600	1,149,600
ค่าสาธารณูปโภค	101,600	101,600	101,600	101,600	101,600	101,600	101,600	101,600	101,600	101,600
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ										
ค่าประกัน	15,000	15,000	15,000	15,000	15,000	15,000	15,000	15,000	15,000	15,000
ค่าดอกเบี้ยเงินกู้	206,100 ³	231,480 ³	248,193 ³	266,112 ³	285,326 ³	305,926 ³	328,014 ³	351,697 ³	377,089 ³	404,315 ³
รวมต้นทุนผันแปร (ไม่รวมค่าเสื่อมราคา)	1,918,348	1,980,384	2,037,197	2,098,992	2,166,224	2,239,387	2,319,024	2,405,727	2,500,142	2,602,981
ค่าเสื่อมราคาสงปลูกสร้าง	296,550	296,550	296,550	296,550	296,550	296,550	296,550	296,550	296,550	296,550
ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร ประเภทอายุใช้งาน 7 ปี	77,800	77,800	77,800	77,800	77,800	77,800	77,800	0	0	0
ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร ประเภทอายุใช้งาน 8 ปี	25,000	25,000	25,000	25,000	25,000	25,000	25,000	25,000	0	0
ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร ประเภทอายุใช้งาน 10 ปี	156,070	156,070	156,070	156,070	156,070	156,070	156,070	156,070	156,070	156,070
รวมค่าเสื่อมราคา	555,420	555,420	555,420	555,420	555,420	555,420	555,420	477,620	452,620	452,620
ต้นทุนการผลิตรวม	2,473,768	2,535,804	2,592,617	2,654,412	2,721,644	2,794,807	2,874,444	2,883,347	2,952,762	3,055,601

ที่มา : (จากการคำนวณ)

หมายเหตุ ¹ และ ² คือ ต้นทุนค่าวัตถุดิบที่หัก และต้นทุนอาหาร จะเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ละร้อยละ 10 ต่อปี ตามลำดับ (กรมการค้าภายใน, 2550)

³ คือ ดอกเบี้ยเงินกู้จ่าย (ตารางที่ 36)

ตารางที่ 50 ประมาณการงบกำไรขาดทุนของโครงการ

รายการ / ปีที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
รายรับจากการขาย	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955 ¹	5,145,955 ¹	5,145,955 ¹	5,442,505 ²
หักต้นทุนการผลิต (ไม่รวมค่าเสื่อมราคา)	1,918,348	1,980,384	2,037,197	2,098,992	2,166,224	2,239,387	2,319,024	2,405,727	2,500,142	2,602,981
กำไรก่อนหักภาษี	3,227,607	3,165,571	3,108,758	3,046,963	2,979,731	2,906,568	2,826,931	2,740,228	2,645,813	2,839,524
หัก ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ร้อยละ 30)	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,632,752
หัก ภาษีโรงเรือน (ร้อยละ 12.5)	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000
กำไรสุทธิ	1,558,821	1,496,784	1,439,971	1,378,176	1,310,944	1,237,781	1,158,145	1,071,442	977,026	1,081,772
กำไรสะสม	1,558,821	3,055,605	4,495,576	5,873,753	7,184,697	8,422,478	9,580,622	10,652,064	11,629,090	12,710,862

ที่มา: (จากการคำนวณ)

หมายเหตุ ¹ คือ รายรับของโครงการไม่เปลี่ยนแปลง เนื่องจากมูลค่าซากของอุปกรณ์ต่างๆ เช่น เครื่องครัว เตียงนอน มีค่าเท่ากับ 0

² คือ รายรับในปีที่ 10 ของโครงการเมื่อรวมกับมูลค่าซากของสิ่งปลูกสร้างต่างๆ

ตารางที่ 51 ประมาณการกระแสเงินสดสุทธิของโครงการ

รายการ / ปีที่	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
กระแสเงินสดรับ											
รายได้จากการขายบริการ	0	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955 ¹	5,145,955 ¹	5,145,955 ¹	5,442,505 ²
รวมกระแสเงินสดรับ	0	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,442,505
กระแสเงินสดจ่าย											
เงินลงทุนสินทรัพย์ถาวร	5,794,006	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ต้นทุนการผลิต (ไม่รวมค่าเสื่อมราคา)		1,918,348	1,980,384	2,037,197	2,098,992	2,166,224	2,239,387	2,319,024	2,405,727	2,500,142	2,602,981
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ร้อยละ 30)		1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,632,752
ภาษีโรงเรือน (ร้อยละ 12.5)		125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000
รวมกระแสเงินสดจ่าย	9,381,141	3,649,171	3,705,984	3,767,779	3,835,011	3,908,174	3,987,810	4,074,513	4,168,929	4,360,733	4,360,733
กระแสเงินสดสุทธิ	- 4,235,186	1,496,784	1,439,971	1,378,176	1,310,944	1,237,781	1,158,145	1,071,442	977,026	1,081,772	1,081,772

ที่มา: (จากการคำนวณ)

หมายเหตุ ¹ คือ รายรับของโครงการไม่เปลี่ยนแปลง เนื่องจากมูลค่าซากของอุปกรณ์ต่างๆ เช่น เครื่องครัว เติงนอน มีค่าเท่ากับ 0

² คือ รายรับในปีที่ 10 ของโครงการเมื่อรวมกับมูลค่าซากของสิ่งปลูกสร้างต่างๆ

³ คือ กระแสเงินสดจ่ายในปีที่ 1 ของโครงการซึ่งนำเงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวรในปีที่ 0 มาคิดด้วย

ประมาณการผลตอบแทนของโครงการ

ผลตอบแทนจากโครงการจัดตั้งรีสอร์ตเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ณ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะดังนี้

1. ผลตอบแทนที่มีตัวตน ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1.1 ผลตอบแทนทางตรง ได้แก่ รายได้จากการขายบริการของทางรีสอร์ตเชิงอนุรักษ์ ซึ่งมีราคาที่พักต่อคืนห้องเดี่ยว 850 บาท ห้องคู่ 890 ต่อคืน และราคาอาหารเช้าต่อมื้อ ประมาณ 90 บาท โดยในระยะเวลา 1 ปีทางรีสอร์ตเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จะมีผลตอบแทนจากการพยากรณ์จากแบบสอบถามจำนวน 387 ชุด ในส่วนของสถานที่พักเท่ากับ 2,038,525 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.62 ของรายรับทั้งหมด และผลตอบแทนส่วนร้านอาหารเท่ากับ 3,107,430 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 60.38 ของรายรับทั้งหมด

1.2 ผลตอบแทนทางอ้อมของโครงการคือ ทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวและพักผ่อนในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ชุมชนในบริเวณอำเภอนาจะหลวย มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการขายสินค้า และบริการกับนักท่องเที่ยว เป็นต้น

2. ผลตอบแทนที่ไม่มีตัวตน หรือ ผลตอบแทนที่ไม่สามารถตีค่าเป็นตัวเงินได้ คือ สามารถลดปัญหาการว่างงานของชุมชนในอำเภอนาจะหลวย และอำเภอใกล้เคียงได้ ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญของชุมชนในพื้นที่นี้ตลอดมา เนื่องจากสภาพพื้นที่ตั้งของอำเภอนาจะหลวยมีความห่างไกลจากอำเภอเมืองมาก นอกจากนั้นผลจากการก่อตั้งโครงการยังเพิ่มความมั่นคง และความปลอดภัยให้กับชุมชนบ้างแก่ง ซึ่งเป็นชุมชนดั้งเดิมอำเภอนาจะหลวย

ผลการวิเคราะห์ด้านการเงิน

การวิเคราะห์ด้านการเงินของโครงการรีสอร์ตเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นั้น มุ่งเน้นถึงผลตอบแทนทางการเงินที่จะได้รับในอนาคต ตลอดจนสามารถวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของโครงการ ช่วยในการวางแผนทางการเงินของผู้ลงทุน และเพื่อให้เกิดความมั่นใจ ประกอบกับโครงการสามารถดำเนินต่อไปโดยไม่เกิดปัญหาใดๆ ด้วยการประเมินค่าการลงทุนเพื่อพิจารณาว่าโครงการนั้นให้ผลตอบแทนคุ้มค่ากับการลงทุนหรือไม่

โครงการจัดตั้งรีสอร์ตเชิงอนุรักษ์ใช้การประเมินจากโครงการลงทุนที่คำนึงถึงค่าของเงินกับเวลา ซึ่งสามารถจำแนกได้ 3 ประเภท คือ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ อัตราผลตอบแทนโครงการ และเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน และการประเมินแบบไม่คำนึงถึงค่าของเงินกับเวลา ได้แก่ ระยะเวลา
 คืนทุน ได้ผลดังนี้ (ตารางที่ 52)

ตารางที่ 52 ผลการวิเคราะห์ทางการเงิน

วิธีการประเมินการลงทุน	ค่าที่ได้จากการคำนวณ
มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (บาท)	-3,116,637
อัตราผลตอบแทนภายใน (ร้อยละ)	2.08
อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน (เท่า)	0.462
ระยะเวลาคืนทุน	8 ปี 11 เดือน

ที่มา: (จากภาคผนวก ค.)

จากตารางที่ 52 สามารถอธิบายผลการประเมินค่าการลงทุน ได้ดังนี้

1. มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net present value: NPV) คือ ผลต่างของมูลค่าปัจจุบันของ
 กระแสเงินสดรับสุทธิในแต่ละปีตลอดอายุของโครงการกับเงินสดจ่ายลงทุน

เกณฑ์ความเป็นไปได้ด้านการเงิน พิจารณาจากค่าของมูลค่าปัจจุบันสุทธิที่คำนวณได้ ซึ่ง
 ถ้ามีค่ามูลค่าปัจจุบันเท่ากับศูนย์แล้ว แสดงว่าผลตอบแทนโครงการนั้นไม่มีกำไรและไม่ขาดทุน ถ้า
 ค่าของมูลค่าปัจจุบันมากกว่าศูนย์แล้ว แสดงว่าผลตอบแทนโครงการนั้นมีกำไร และในกรณีค่า
 มูลค่าปัจจุบันน้อยกว่าศูนย์แล้ว แสดงว่าผลตอบแทนโครงการนั้นขาดทุน

เมื่อทำการพิจารณาค่ามูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ ที่อัตรา
 ผลตอบแทนที่ต้องการคือ ร้อยละ 12 ได้ค่าเท่ากับ -3,116,637 บาท (ภาคผนวก ค) ซึ่งมีค่าน้อย
 กว่าศูนย์ แสดงว่าโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือไม่มีความ
 เป็นไปได้ทางการเงินในการจัดตั้งโครงการ

2. อัตราผลตอบแทนโครงการ (Internal Rate of Return: IRR) เป็นการคำนวณหาอัตรา
 คิดลดหรืออัตราดอกเบี้ยที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการตลอดอายุของโครงการมีค่าเท่ากับ
 เงินสดจ่ายลงทุนโครงการ

ซึ่งอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนของโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ เท่ากับร้อยละ 2.08 (ภาคผนวก ค) ซึ่งมีค่าน้อยกว่าอัตราผลตอบแทนที่ต้องการคือ ร้อยละ 12 ดังนั้นโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่มีความเป็นไปได้ทางการเงิน

3. อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit Cost Ratio : BCR) คือ อัตราส่วนระหว่างมูลค่าปัจจุบันผลตอบแทนโครงการกับมูลค่าปัจจุบันของเงินสดจ่ายลงทุน ซึ่งในทางธุรกิจเรียกอัตราส่วนนี้ว่า ดัชนีการทำการกำไร

เกณฑ์ความเป็นไปได้ทางการเงิน พิจารณาจากค่าอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน ถ้าค่าที่ได้จากการคำนวณนั้นมีค่ามากกว่าหนึ่ง แสดงว่าผลตอบแทนของโครงการมากกว่าเงินลงทุนหรือโครงการดังกล่าวมีกำไร ถ้าอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนที่ได้จากการคำนวณนั้นมีค่าน้อยกว่าหนึ่ง แสดงว่าผลตอบแทนของโครงการน้อยกว่าเงินลงทุน คือ โครงการดังกล่าวประสบปัญหาขาดทุน และถ้าค่าอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนที่ได้จากการคำนวณนั้นมีค่าเท่ากับหนึ่ง แสดงว่าผลตอบแทนของโครงการเท่ากับเงินลงทุน คือ โครงการดังกล่าวไม่มีกำไร และไม่ขาดทุน

จากการคำนวณค่าอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนของโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ มีค่าเท่ากับ 0.462 เท่า ซึ่งน้อยกว่า 1 แสดงว่าโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ไม่มีความเป็นไปได้ทางการเงิน และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อทำการพิจารณาผลการประเมินค่าการลงทุนที่คำนึงถึงค่าของเงินกับเวลาทั้ง 3 ด้าน แล้วพบว่าโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ณ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ ณ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอยไม่มีความเป็นไปได้ทางการเงิน

4. ระยะเวลาคืนทุน คือ ระยะเวลาที่โครงการจะได้รับเงินที่จ่ายลงทุนคืนมาจากกระแสเงินสดสุทธิ ภายหลังจากค่าใช้จ่าย จากการคำนวณได้ระยะเวลาคืนทุนเท่ากับ 8 ปี 11 เดือน ซึ่งไม่เกินอายุโครงการที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ความอ่อนไหว

ในการวิเคราะห์ทางการเงินที่สมบูรณ์จะต้องทำการพิจารณาความอ่อนไหวของโครงการด้วย เพื่อเป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อเตรียมความพร้อมของโครงการในด้านต่างๆ หากเกิดสถานการณ์ต่างๆ ขึ้นในอนาคต โดยตั้งสมมติฐานเป็น 3 กรณี ดังนี้

1. เมื่อต้นทุนในการดำเนินเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 แต่รายรับของโครงการคงที่ ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตรวมเปลี่ยนแปลง และกระแสเงินสดของโครงการเปลี่ยนไป (ตารางที่ 53)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เมื่อรายรับของโครงการลดลงร้อยละ 5 แต่ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานคงที่ ส่งผลให้บ
กระแสดเงินสดของโครงการเปลี่ยนไป (ตารางที่ 54)
3. เมื่อรายรับของโครงการลดลงร้อยละ 5 และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเพิ่มขึ้นร้อยละ
5 ส่งผลให้บกระแสดเงินสดของโครงการเปลี่ยนไป (ตารางที่ 55)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 53 ประมาณการกระแสเงินสดสุทธิรายปีของโครงการ กรณีต้นทุนในการดำเนินงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 (บาท)

รายการ / ปีที่	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
กระแสเงินสดรับ											
รายได้จากการขายบริการ	0	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,442,505
รวมกระแสเงินสดรับ	0	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,145,955	5,442,505
กระแสเงินสดจ่าย											
เงินลงทุนสินทรัพย์ถาวร	5,794,006	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ต้นทุนการผลิต (ไม่รวมค่าเสื่อมราคา)		2,014,265 ¹	2,079,403 ¹	2,139,057 ¹	2,203,942 ¹	2,274,535 ¹	2,351,356 ¹	2,434,974 ¹	2,526,012 ¹	2,625,149 ¹	2,733,130 ¹
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ร้อยละ 30)		1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,632,752
ภาษีโรงเรือน (ร้อยละ 12.5)		125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000
รวมกระแสเงินสดจ่าย	9,477,058	3,748,190	3,807,843	3,872,728	3,943,322	4,020,143	4,103,761	4,194,799	4,293,936	4,293,936	4,490,882
กระแสเงินสดสุทธิ	-4,331,103	1,397,765	1,338,112	1,273,227	1,202,633	1,125,812	1,042,194	951,156	852,019	852,019	951,623

ที่มา: (จากการคำนวณ)

หมายเหตุ¹ คือต้นทุนในการดำเนินงานไม่รวมค่าเสื่อมราคา เมื่อต้นทุนในการดำเนินงานเพิ่มขึ้น ในตารางที่ 51 เพิ่มขึ้นร้อยละ 5

ตารางที่ 54 ประมาณการกระแสเงินสดสุทธิรายปีของโครงการ กรณีรายรับของโครงการลดลงร้อยละ 5 (บาท)

รายการ / ปีที่	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
กระแสเงินสดรับ											
รวมกระแสเงินสดรับ	0	4,888,657 ¹	4,644,224 ¹	4,644,224 ¹	4,644,224 ¹	4,644,224 ¹	4,644,224 ¹	4,644,224 ¹	4,644,224 ¹	4,644,224 ¹	4,644,224 ¹
กระแสเงินสดจ่าย											
เงินลงทุนสินทรัพย์ถาวร	5,794,006	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ต้นทุนการผลิต (ไม่รวมค่าเสื่อมราคา)		1,918,348	1,980,384	2,037,197	2,098,992	2,166,224	2,239,387	2,319,024	2,405,727	2,500,142	2,602,981
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ร้อยละ 30)		1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,632,752
ภาษีโรงเรือน (ร้อยละ 12.5)		125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000
รวมกระแสเงินสดจ่าย		9,381,141	3,649,171	3,705,984	3,767,779	3,835,011	3,908,174	3,987,810	4,074,513	4,168,929	4,360,733
กระแสเงินสดสุทธิ		-4,492,483	995,053	938,241	876,446	809,213	736,051	656,414	569,711	475,296	283,492

ที่มา: (จากการคำนวณ)

หมายเหตุ ¹ กระแสเงินสดรับของโครงการ เมื่อรายรับของโครงการในตารางที่ 51 ลดลงร้อยละ 5

ตารางที่ 55 ประมาณการกระแสเงินสดสุทธิรายปีของโครงการ กรณีรายรับของโครงการลดลงร้อยละ 5 และต้นทุนการดำเนินงานเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 (บาท)

รายการ / ปีที่	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
กระแสเงินสดรับ											
รวมกระแสเงินสดรับ	0	4,888,657 ¹	4,644,224 ¹	4,644,224 ¹	4,644,224 ¹	4,644,224 ¹	4,644,224 ¹	4,644,224 ¹	4,644,224 ¹	4,644,224 ¹	4,940,774 ¹
กระแสเงินสดจ่าย											
เงินลงทุนสินทรัพย์ถาวร	5,794,006	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ต้นทุนการผลิต (ไม่รวมค่าเสื่อมราคา)		2,014,265 ²	2,079,403 ²	2,139,057 ²	2,203,942 ²	2,274,535 ²	2,351,356 ²	2,434,974 ²	2,526,012 ²	2,625,149 ²	2,733,130 ²
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ร้อยละ 30)		1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,543,787	1,632,752
ภาษีโรงเรือน (ร้อยละ 12.5)		125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000	125,000
รวมกระแสเงินสดจ่าย		9,477,058	3,748,190	3,807,843	3,872,728	3,943,322	4,020,143	4,103,761	4,194,799	4,293,936	4,490,882
กระแสเงินสดสุทธิ		4,588,401	896,035	836,381	771,496	700,903	624,082	540,464	449,426	350,289	449,892

ที่มา: (จากการคำนวณ)

หมายเหตุ ¹ คือ คือต้นทุนในการดำเนินงานไม่รวมค่าเสื่อมราคา เมื่อต้นทุนในการดำเนินงานเพิ่มขึ้น ในตารางที่ 51 เพิ่มขึ้นร้อยละ 5

² คือ กระแสเงินสดรับของโครงการ เมื่อรายรับของโครงการในตารางที่ 51 ลดลงร้อยละ 5

สรุปผลการวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการ

1. เมื่อต้นทุนในการดำเนินงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 จากการคำนวณโดยใช้สมมติฐานดังกล่าว สรุปได้ว่า มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ 3,767,179 บาท อัตราผลตอบแทนภายในร้อยละ -0.070 อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน 0.382 เท่า และระยะเวลาคืนทุน 9 ปี 8 เดือน (ตารางที่ 56)

ตารางที่ 56 การวิเคราะห์ความอ่อนไหว กรณีต้นทุนในการดำเนินงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 5

วิธีการประเมินการลงทุน	ค่าที่ได้จากการคำนวณ
มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (บาท)	-3,767,179
อัตราผลตอบแทนภายใน (ร้อยละ)	-0.070
อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน (เท่า)	0.382
ระยะเวลาคืนทุน	9 ปี 8 เดือน

ที่มา: (จากภาคผนวก ค.)

2. เมื่อรายได้ลดลงร้อยละ 5 โดยกำหนดให้ต้นทุนการดำเนินงานคงที่ จากการคำนวณสรุปได้ว่ามีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ -6,077,393 บาท อัตราผลตอบแทนภายในร้อยละ -15.81 และอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน -0.049 เท่า และมีระยะเวลาคืนทุนเกินอายุโครงการ (ตารางที่ 57)

ตารางที่ 57 การวิเคราะห์ความอ่อนไหว กรณีรายได้จากการขายบริการลดลง ร้อยละ 5

วิธีการประเมินการลงทุน	ค่าที่ได้จากการคำนวณ
มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (บาท)	-6,077,393
อัตราผลตอบแทนภายใน (ร้อยละ)	-15.81
อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน (เท่า)	-0.049
ระยะเวลาคืนทุน	เกินอายุโครงการ

ที่มา: (จากภาคผนวก ค.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เมื่อรายได้จากการขายลดลงร้อยละ 5 และต้นทุนในการดำเนินงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 จากการคำนวณโดยใช้สมมติฐานดังกล่าวพบว่าได้มูลค่าปัจจุบันสุทธิ -6,540,218 บาท อัตราผลตอบแทนภายใน ร้อยละ -21.81 และ อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน -0.122 เท่า และมีระยะเวลาเกินอายุโครงการ (ตารางที่ 58)

ตารางที่ 58 การวิเคราะห์ความอ่อนไหว กรณีรายได้จากการขายลดลง ร้อยละ 5 และ ต้นทุนในการดำเนินงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 5

วิธีการประเมินการลงทุน	ค่าที่ได้จากการคำนวณ
มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (บาท)	-6,540,218
อัตราผลตอบแทนภายใน (ร้อยละ)	-21.81
อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน (เท่า)	-0.122
ระยะเวลาคืนทุน	เกินอายุโครงการ

หมายเหตุ: (จากภาคผนวก ค.)

สรุปผลการศึกษาความเป็นไปได้ด้านการเงิน

เครื่องมือด้านการเงินที่ใช้ในการวิเคราะห์โครงการว่ามีความคุ้มค่าในการลงทุนหรือไม่ ซึ่งประกอบด้วย เครื่องชี้วัดทางการเงินที่ไม่ได้คำนึงถึงมูลค่าของเงินกับเวลา ได้แก่ ระยะเวลาคืนทุน ซึ่งได้เท่ากับ 8 ปี 11 เดือน ซึ่งใช้ระยะเวลาในการคืนทุนน้อยกว่าที่ตั้งไว้คือ 10 ปี และใช้เครื่องชี้วัดทางการเงินที่คำนึงถึงมูลค่าของเงินกับเวลา ประกอบด้วย มูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ -3,116,637 บาท อัตราผลตอบแทนภายในโครงการเท่ากับร้อยละ 2.08 และอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน 0.462 เท่า ซึ่งพบว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ณ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี ไม่มีความเป็นไปได้ทางการเงิน

นอกจากนั้น จากผลการวิเคราะห์หาความอ่อนไหวหากเกิดเหตุการณ์ทั้ง 3 กรณี คือ ต้นทุนการดำเนินงานเพิ่มร้อยละ 5 รายได้จากการขายลดลงร้อยละ 5 ทั้งต้นทุนการดำเนินงานเพิ่มร้อยละ 5 และรายได้จากการขายลดลงร้อยละ 5 ยังเป็นการยืนยันว่าโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ไม่มีความเป็นไปได้ทางการเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุป และข้อเสนอแนะ

สรุป

การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมบริการที่ประกอบด้วยธุรกิจที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันเป็นลูกโซ่โดยมีธุรกิจหลัก รวมทั้งยังเป็นธุรกิจที่กระตุ้นอุตสาหกรรมต่อเนื่องต่างๆซึ่งก่อให้เกิดการกระจายรายได้ไปสู่ประชาชนในชนบท ดังนั้น การท่องเที่ยวจึงเป็นอุตสาหกรรมที่รัฐบาลหลายประเทศให้ความสำคัญในฐานะที่เป็นยุทธศาสตร์หลักในการสร้างรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศให้แก่ระบบเศรษฐกิจของประเทศอย่างรวดเร็ว ซึ่งรวมทั้งประเทศไทยด้วย โดยจังหวัดอุบลราชธานีเป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เช่น อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย เป็นต้น

อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดอุบลราชธานี มีปริมาณนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปี เฉลี่ย 23,690 คนต่อปี และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มสูงขึ้น โดยมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐประชาธิปไตยกัมพูชา โดยอยู่บริเวณของโครงการสามเหลี่ยมมรกต (ช่องบก) โดยเป็นโครงการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวภาคอีสานที่ทางภาครัฐบาลเร่งสนับสนุนเนื่องจากทางรัฐบาล และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเห็นว่าจังหวัดอุบลราชธานีมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวสูงเป็นอันดับ 1 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่สวยงาม และยังมีประเพณีพื้นบ้านต่างๆที่น่าสนใจ โดยเฉพาะประเพณีงานแห่เทียนพรรษา เป็นจุดขายสำคัญ แต่ในทางกลับกันปัญหาสำคัญของการท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้งอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ในจังหวัดอุบลราชธานี คือ การขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องของภาครัฐ และเอกชน ระยะทางระหว่างแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งอยู่ใกล้กันมาก สถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่งยังขาดความพร้อมทางด้านสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่จะรองรับนักท่องเที่ยว เช่น โรงแรมที่พักที่มีมาตรฐานที่สามารถรับนักท่องเที่ยวในฤดูกาลท่องเที่ยวได้ ร้านอาหาร ห้องน้ำที่สะอาด รวมทั้งการคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งยังค่อนข้างลำบาก ส่งผลให้นักท่องเที่ยว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือประมาณเกือบร้อยละ 80 ยังเป็นนักท่องเที่ยวที่ไม่แวะพักค้างคืน ดังนั้น จึงเป็นที่น่าสนใจในการศึกษาการลงทุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านตลาด ด้านเทคนิค และด้านการเงินของโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเสนอเป็นแนวทางสำหรับประกอบการตัดสินใจให้แก่ผู้ที่สนใจในการลงทุนจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ โดยในส่วนของการศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านตลาดนั้น ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ และทุติยภูมิ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับขนาดตลาด แนวโน้มตลาด และส่วนแบ่งของตลาด ส่วนการศึกษาความเป็นไปได้ทางเทคนิคจะใช้ข้อมูลทุติยภูมิที่ได้จากแหล่งต่างๆ และการศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงินจะพิจารณาจากการวัดมูลค่าปัจจุบันสุทธิ ระยะเวลาคืนทุน อัตราผลตอบแทนภายใน และอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน

จากการศึกษาพบว่า มีความเป็นไปได้ทางด้านตลาดของโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี ทั้งทางด้านขนาดตลาดที่มีกลุ่มเป้าหมายที่ใหญ่อุทยานแห่งชาติที่อยู่บริเวณใกล้เคียงจำนวน 3 แห่ง ส่งผลให้มีส่วนแบ่งทางการตลาดที่มากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับอุทยานแห่งชาติทั้ง 3 แห่งดังกล่าว และคาดหวังส่วนแบ่งทางการตลาดเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ต่อปี นอกจากนี้ทางด้านแนวโน้มของตลาดยังมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวสูงกว่าอุทยานแห่งชาติบริเวณใกล้เคียงอีกด้วย จึงสรุปได้ว่ามีความเป็นไปได้ทางด้านตลาด

ในการศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิค พบว่ามีความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิคในระบบการผลิตมีปัจจัยพื้นฐาน 3 ประการ คือปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต และปัจจัยนำออก ปัจจัยนำเข้าประกอบไปด้วยวัตถุดิบที่ใช้ก่อสร้าง บริษัทก่อสร้างเงินทุน สินค้าสิ้นเปลือง และพนักงานบริการ กระบวนการผลิตประกอบด้วยความชำนาญในการก่อสร้าง การบริการภายในและขั้นตอนในการให้บริการ ส่วนปัจจัยนำออกประกอบด้วยบริการในรูปแบบรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ รวมไปถึงร้านอาหารและเครื่องดื่ม ในส่วนของทำเลที่ตั้งได้จัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ใกล้กับแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ การคมนาคมสะดวก ต้นทุนต่อหน่วยของนักท่องเที่ยวไม่สูงมากนัก มีสาธารณูปโภคครบครัน มีแรงงานทั้งที่มีทักษะ และไม่มีทักษะ ส่วนการวางแผนของรีสอร์ทนั้นได้ใช้เนื้อที่ให้เกิดประสิทธิผล และประสิทธิภาพสูงสุดในการบริการ

ในการศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงิน ผลการวิเคราะห์พบว่าการลงทุนจัดตั้งรีสอร์ทบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอยเป็นธุรกิจที่ต้องใช้เงินลงทุนสูง แบ่งค่าใช้จ่ายของโครงการเป็น 2 ส่วนได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร ได้แก่ สิ่งปลูกสร้าง อาคาร ที่ดิน โดย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้เป็นการลงทุนในปีที่ 0 ของโครงการ และส่วนของต้นทุนในการดำเนินงานในแต่ละปีซึ่งประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายด้านแรงงาน ค่าสาธารณูปโภค ค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวมถึงค่าเสื่อมราคาของโครงการ จากการคำนวณด้วยตัวชี้วัดทั้ง 4 คือ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ อัตราผลตอบแทนภายใน อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน และระยะเวลาคืนทุน พบว่ามีมูลค่าปัจจุบันเมื่อหักด้วยเงินลงทุนเท่ากับ -3,116,637 บาท อัตราผลตอบแทนภายในโครงการมีค่าเท่ากับร้อยละ 2.08 และโครงการนี้มีอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนเท่ากับ 0.462 เท่า และมีระยะเวลาในการคืนทุนเท่ากับ 8 ปี 11 เดือน สรุปได้ว่าโครงการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่มีความเป็นไปได้ทางการเงิน

ผลการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย สรุปได้ว่ามีความเป็นไปได้ทั้งทางด้านการตลาด เทคนิค แต่ไม่มีความเป็นไปได้ทางการเงิน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่กล่าวไว้ข้างต้น

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี ไม่มีความเป็นไปได้ทางการเงิน จึงไม่ควรมีการจัดตั้งรีสอร์ท เชิงอนุรักษ์ในบริเวณอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

เอกสารอ้างอิง

กัตัญญู หิรัญญสมบุญรณ์. 2545. การจัดการอุตสาหกรรมและโครงการ. กรุงเทพมหานคร:
“เท็กซ์แอนด์เจอร์นัลพับลิเคชั่น”.

กรมการค้าภายใน. 2551. ราคาวัตถุดิบประเภทต่างๆ. กรุงเทพมหานคร: (ไม่ระบุสำนักพิมพ์).

กรมการค้าต่างประเทศ. 2550. “ความหมาย: จุดผ่านแดนถาวร”.

<http://web.schg.mi.th/tncbcc/point.htm>, 27 สิงหาคม 2550.

กรมการปกครอง. 2551. จำนวนประชากรจังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดใกล้เคียง.

อุบลราชธานี: (ไม่ระบุสำนักพิมพ์).

กรมการผังเมือง. 2551. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตก่อสร้าง. อุบลราชธานี: (ไม่ระบุสำนักพิมพ์).

กรมที่ดิน. 2550 ก. “พื้นที่ถือครองเกษตร ปี พ.ศ. 2549”.

http://www.moac.go.th/builder/moac06/information/view_index.php?id=1484, 21

ธันวาคม 2550.

กรมที่ดิน. 2550 ข. “ราคาที่ดิน และกรรมสิทธิ์ซื้อขายที่ดิน ปี พ.ศ. 2550”.

http://www.moac.go.th/builder/UbonrachathaniOut_Landing_index.php?id=1484,

21 ธันวาคม 2550.

กรมที่ดิน. 2551 ก. ที่ดินเปล่าในจังหวัดอุบลราชธานี. อุบลราชธานี: (ไม่ระบุสำนักพิมพ์)

กรมที่ดิน. 2551 ข. แผนที่จังหวัดอุบลราชธานี. อุบลราชธานี: (ไม่ระบุสำนักพิมพ์)

กรมที่ดิน. 2551 ค. ระยะห่างจากสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ. อุบลราชธานี: (ไม่ระบุสำนักพิมพ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรมสรรพากร. 2551. “อัตราภาษีเงินๆได้บุคคลธรรมดา”.

<http://www.rd.go.th/publish/1780.0.html>, 15 มกราคม 2551.

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. 2550 ก. “ความหมายรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์”.

<http://www.thaiforestbooking.comissue/other/0010.php3>, 12 กรกฎาคม 2550.

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. 2550 ข. “ความหมายอุทยานแห่งชาติ”.

http://www.thaiforestbooking.com/np_home.asp?lg=1&npid=99.20 มิถุนายน 2550.

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. 2550 ค. “บ้านพักอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย”.

<http://www.dnp.go.th/parkreserve/asp/default.asp?npid=1>, 12 กรกฎาคม 2550

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2543. “โครงการพัฒนาสามเหลี่ยมมรกต”.

http://www.mots.go.th/tourism/index.php?section=network§ion_id=31&category=network&cate_id=77, 21 ธันวาคม 2550.

กระทรวงคมนาคม. 2550. “เส้นทางหลวงของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”.

http://www.mot.go.th/NBudget_DOH.htm, 21 ธันวาคม 2550.

กระทรวงแรงงาน. 2551. อัตราค่าแรงขั้นต่ำ. อุบลราชธานี. (ไม่ระบุสำนักพิมพ์).

กองข่าวสารการท่องเที่ยว. 2549. อุบลราชธานี. กรุงเทพมหานคร: กองผลิตอุปกรณ์

โฆษณา ฝ่ายบริการการตลาด

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2549. “ความหมายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์”.

<http://thai.tourismthailand.org/about%2Dtat/>, 21 มิถุนายน 2550

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2550 ก. “แผนที่จังหวัดอุบลราชธานี”.

<http://www.tat.or.th/region.asp?id=3/map/UBon2>, 2 ธันวาคม 2550.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.2550 ข. “ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี”.

<http://www.tat.or.th/province.asp?provid=34>, 16 กรกฎาคม 2550.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2550 ค. “ความหมายสามเหลี่ยมมรกต”.

http://www.tat.or.th/meaning_3_sqa.aaa?id=37214, 21 สิงหาคม 2550.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2550 ง. “จำนวนอัตราการเข้าพักต่อห้องของนักท่องเที่ยว”.

http://www.tat.or.th/travelactmain.asp?prov_id=34, 16 กรกฎาคม 2550.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2550 จ. “จำนวนระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว”.

http://www.tat.or.th/travelproductdet.asp?prov_id=34&id=101, 16 กรกฎาคม 2550

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2550 ฉ. “ระยะห่างระหว่างอำเภอต่างๆ ในจังหวัดอุบลราชธานี”.

<http://www.tat.or.th/region.asp?id=3>, 21 ธันวาคม 2550

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2550 ช. “รายชื่อร้านอาหารในจังหวัดอุบลราชธานี ปี 2550”.

<http://www.tat.or.th/region.asp?id=3>, 21 ธันวาคม 2550

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2551 ก. “การเปรียบเทียบอัตราการพักเฉลี่ยต่อคืน”.

<http://thai.tourismthailand.org/tat-oversea-office/>, 21 มกราคม 2551

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2551 ข. “จังหวัดในประเทศไทย เรียงตามพื้นที่ 5 อันดับแรก”.

<http://www.tat.hvodihihvd.klv.igkfdor.th/region.asp?id=3>, 21 ธันวาคม 2550.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2551 ค. “จำนวนผู้เยี่ยมเยือนจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามภาค”.

<http://www.tat.or.th/region.aekhfdflsdfhifhsadsp?id=3>, 21 ธันวาคม 2550.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2551 ง. “จำนวนผู้เยี่ยมเยือนจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามทวีป”.

<http://www.tat.or.th/refdnfdfsifhifhfdkfhigugion.asp?id=3>, 21 ธันวาคม 2550.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2551 จ. “จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนจังหวัดอุบลราชธานีแบ่งตาม
วัตถุประสงค์”.

<http://www.tat.or.th/region.asp?id4454545esdsddfdasd48d=3>, 21 ธันวาคม 2550.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2551 ฉ. “จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนจังหวัดอุบลราชธานีแบ่งตาม
ค่าใช้จ่าย”.

<http://www.tat.or.th/region.asp?isdsds45484ad5dd4d=4>, 21 ธันวาคม 2550.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2550. ตารางรถโดยสาร สายตะวันออกเฉียงเหนือ. อุบลราชธานี:
(ไม่ระบุสำนักพิมพ์).

คณะผู้ดำเนินงานโครงการข่าวสารศึกษทางประเทศไทย. 2547. โครงการข่าวสารศึกษทาง
ประเทศไทย. รายงานเสนอบุคคลทั่วไป. 15 มกราคม 2548. (ไม่ระบุสำนักพิมพ์).

ฉลองศรี พิมลสมพงศ์. 2542. การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุภาพนา ฉิ้นไพศาล และ อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ. 2544. การบริหารโครงการและการศึกษา
ความเป็นไปได้. กรุงเทพมหานคร: ธีระฟิล์ม และไซเท็กซ์ จำกัด.

สุภาพนา ฉิ้นไพศาล และ อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ. 2544. การบริหารโครงการและการศึกษาความ
เป็นไปได้. “กรุงเทพมหานคร: บริษัท A.N.การพิมพ์”.

ณัฐนันท์ ใจชื่น. 2550. ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถานที่พักแรมเชิงเกษตร
และสุขภาพ ในภูซี้ฟ้า จังหวัดเชียงราย. กรุงเทพมหานคร: ปัญหาพิเศษปริญญาตรี,
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ที่ทำการปกครองจังหวัดอุบลราชธานี. 2550. “หน่วยการปกครองภายในจังหวัดอุบลราชธานี”.

http://www.ubonratchathani.go.th/office/ubon_office1.htm, 21 ธันวาคม 2550.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดวงมณี โกมารทัต. 2548. การบัญชีบริหาร. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ฟิสิกส์เซ็นเตอร์.

ธนาคารกรุงไทย. 2551. "ข้อกำหนดและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้".

<http://www.kasikornbank.com/portal/site/KBank/menuitem.79b0ebbe7765f575a86d5282658f3fa0/?vgnextoid=09d4cef56e7fd010Vgn>, 1 มกราคม 2551.

ธนาคารไทยพาณิชย์. 2551. "ข้อกำหนดและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้".

<http://www.scb.co.th/html/th/interest/loan/loan.pdf>, 1 มกราคม 2551.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2551. "อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในปี พ.ศ. 2551"

<http://www.bot.or.th/BOThomepage/index/index.asp>, 1 มกราคม 2551

ธนาคารออมสิน. 2551. "ข้อกำหนดและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้".

<http://www.gsb.or.th/loan/business/business.php>, 1 มกราคม 2551.

นครชัยแอร์. 2550. "ตารางเดินรถโดยสาร".

http://www.nca.co.th/newweb/onlineticket/date.php?route_key=981&autoid=1101400574428&kiosks_id=&kiosks_datetime=, 31 สิงหาคม 2550.

นิรนาม. 2549. "ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย".

<http://www2.tat.or.th/tat/e-journal/upload/52/Eco%20strat.pdf>, 27 สิงหาคม 2550 .

บริษัทขนส่งจำกัด. 2550. "ตารางเวลาเดินรถภาคตะวันออกเฉียงเหนือ".

http://www.transport.co.th/999_timebusnortheast48.asp, 21 ธันวาคม 2550.

บริษัทขนส่งจำกัด. 2550. ตารางรถโดยสารประจำทางสีแดง สายอุบลราชธานี นาคะหลวย.

อุบลราชธานี: (ไม่ระบุสำนักพิมพ์).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น. อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริษัท โตโยต้า อุบลราชธานี. 2551. “ราคารถประเภทต่างๆ ในจังหวัดอุบลราชธานี”

<http://www.toyota.co.th/red/th/index.asp>, 1 มกราคม 2551.

บ้านริมโขงรีสอร์ท. 2551. “วัตถุดิบที่ใช้ในห้องพัก”

<http://www.banrimkhongresort.com/>, 1 มกราคม 2551.

ปีโตรเลียมไทย. 2551. “การประเมินราคาก๊าซธรรมชาติและปริมาณการใช้เฉลี่ย”

http://www.pttplc.com/th/ptt_core.asp?page=ps_pr_fu_ga, 1 มกราคม 2551.

พีรชัย วงษ์เลิศ. 2550. “รายงานพิเศษ: สามเหลี่ยมมรกต ความร่วมมือท่องเที่ยวจาก 3 ประเทศ”,

[http://www.southhpp.org/index.php?file=news&obj=forum\(1517\)&PHPSESSID=a5c3ffa8122ws&obj=foru13ff29100b2c47fa925ee4c0c9](http://www.southhpp.org/index.php?file=news&obj=forum(1517)&PHPSESSID=a5c3ffa8122ws&obj=foru13ff29100b2c47fa925ee4c0c9),

24 กรกฎาคม 2550.

รัตนพล แดงใสว. 2550. การศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงินของโครงการอพาร์ทเมนต์ให้เช่า ในเขตมินบุรีกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยพนธ์ปริญญาโท, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง”.

วรรณารถ แสงมณี. 2547. การบริหารทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดประสิทธิ์ภัณฑ์แอนด์พรีนติ้ง.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2541. การวิจัยธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร: บริษัท A.N. การพิมพ์.

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. 2545. “สามเหลี่ยมมรกต: โครงการดึงรายได้ท่องเที่ยวเข้าประเทศ”.

http://www.rakbankerd.com/01_jam/thaiinfor/country_info/index.html?topic_id=1332&db_file=&PHPSESSID=4de30e424860c03f06c991dea76ca611, 24 กรกฎาคม 2550.

ส่วนศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติ. 2549. "สถิตินักท่องเที่ยวที่เข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จ.อุบลราชธานี พ.ศ. 2544 – 2549". สำนักอุทยานแห่งชาติ. (อัดสำเนา).

สายการบินไทยแอร์เอเชีย. 2550. "ตารางเวลาเที่ยวบินของสายการบินไทยแอร์เอเชีย". <http://booking.airasia.com/skylights/cgi-bin/skylights.cgi>, 21 ธันวาคม 2550.

สายการบินนกแอร์. 2550. "ตารางเวลาเที่ยวบิน สายการบินนกแอร์". <http://www.nokair.com/NokConnex/asp/Welcome.aspx>, 21 ธันวาคม 2550.

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว. 2548. "พัฒนาการท่องเที่ยว". <http://www.tourism.go.th/article.php?id=408&Ntype=13>, 15 มิถุนายน 2550.

สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2551 "อัตราคิดลด" <http://kelive.kimeng.co.th/kelive/userview/DetailPage.jsp?cntry=TL&lang=th&cat=MI&contId=748>, 2 มกราคม 2551.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2550. "จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือนจังหวัดอุบลราชธานี". <http://www.nso.go.th/thai/stat/indicators/environ/environ.html>, 12 มกราคม 2551

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2551. "จังหวัดในประเทศไทยเรียงตามจำนวนประชากร". <http://web.nso.go.th/thai/index.htm>, 1 มกราคม 2551.

สุริยา ไชคสวัสดิ์. 2545. "ศึกษาความเป็นไปได้โครงการก่อตั้งโรงหล่อในเขตพื้นที่อีสานตะวันออกเฉียงใต้". <http://www.eng.ubu.ac.th/eDOCS/f20060805Suriya38>, 25 สิงหาคม 2550.

สถานีตรวจอากาศจังหวัดอุบลราชธานี. 2548. "อุณหภูมิเฉลี่ยจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ.2540-2548". www.ubonmet.tmd.go.th/history.html, 21 สิงหาคม 2550.

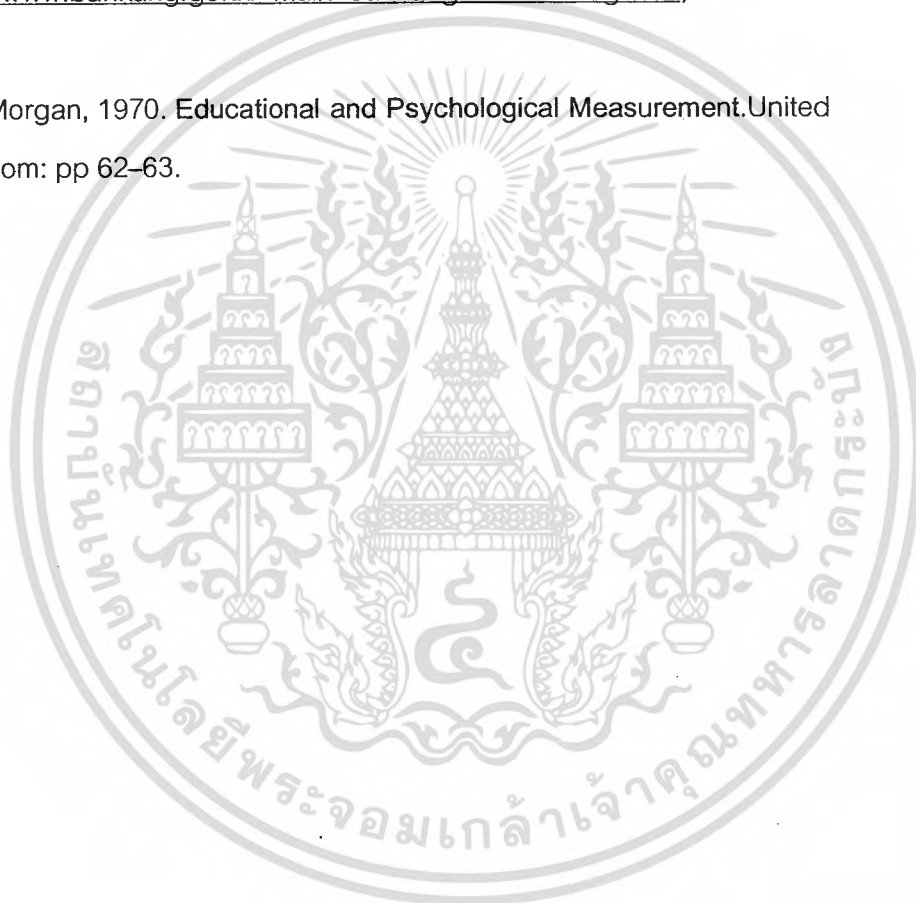
สุวิมล วงษ์พิทักษ์. 2549. "ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งธุรกิจที่פקแบบโฮมสเตย์ โดยชุมชนมีส่วนร่วมในอำเภอเชียงดาวจังหวัดเชียงใหม่".

http://dcms.thailis.or.th/dcms/basic.php?institute_code=33&option=show&bib=76&query=%E2%CE%C1%CA%E0%B5%C2%EC&doc_type=0, 21 สิงหาคม 2550.

องค์การบริหารส่วนตำบลบึงแก่ง. 2551. "อัตราภาษีโรงเรือน".

http://www.bankang.go.th/main_bankang/tax_building.html, 20 ธันวาคม 2550.

Krejcic and Morgan, 1970. Educational and Psychological Measurement. United Kingdom: pp 62–63.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.

ตารางผนวกที่ 1 นักท่องเที่ยวที่เข้าไปท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย (คน)

ปี (พ.ศ.)	จำนวนไป-กลับ			จำนวนพักแรม		
	ชาวไทย	ชาวต่างชาติ	รวม	ชาวไทย	ชาวต่างชาติ	รวม
2545	16,337	54	16,391	3,522	3	3,525
2546	20,046	118	20,164	3,368	1	3,369
2547	15,196	121	15,317	5,376	0	5,376
2548	15,170	44	15,214	6,397	8	6,405
2549	23,307	136	23,443	9,244	0	9,244

ที่มา: (ส่วนศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติ, 2549)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถาม

สำรวจความคิดเห็นและทัศนคติของนักท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวที่ไปท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานภูจองนายอย ณ จังหวัดอุบลราชธานี ต่อการศึกษาความเป็นไปได้ของการลงทุนจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ณ อุทยานแห่งชาติ ภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี

คำชี้แจง : จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

- 1.1 เพศ ชาย หญิง
- 1.2 อายุ _____ (ปี)
- 1.3 การศึกษา ต่ำกว่ามัธยมศึกษา มัธยมศึกษา
 ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี
- 1.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน _____ (บาท)
- 1.5 ลักษณะนักท่องเที่ยว
 นักทัศนาจร (ไม่ค้างคืน) นักท่องเที่ยว (พักค้างคืน)
 อื่นๆ(ระบุ) _____
- 1.6 จำนวนผู้ร่วมทาง _____ (คน)
- 1.7 ลักษณะการท่องเที่ยวของท่านคือ แบกเป้ (Backpacker) ผจญภัย
 ชมธรรมชาติ อื่นๆ _____

ส่วนที่ 2 : ความคิดเห็นต่อลักษณะที่พักที่ต้องการ

2.1 ประเภทที่พักที่ท่านต้องการ

- โรงแรม โฮม-สเตย์ ที่พักอุทยาน
 รีสอร์ท อื่นๆ(ระบุ) _____

2.2 ลักษณะหรือรูปแบบที่พักที่ต้องการ

- เชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม เชิงร่วมสมัย เชิงนิเวศน์
 เชิงเกษตร ที่พักอุทยาน อื่นๆ(ระบุ) _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 สาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เตียงนอน และเครื่องนอน ห้องน้ำ เครื่องปรับอากาศ
 โต๊ะเขียนหนังสือ โทรทัศน์และเคเบิลทีวี ตู้ โต๊ะเครื่องแป้ง
 อื่นๆ(ระบุ) _____

2.4 สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆในที่พัก

- ร้านอาหารและเครื่องดื่ม สปา ลานจอดรถ
 ร้านสะดวกซื้อ อื่นๆ(ระบุ) _____

2.5 จำนวนวันที่ต้องการเข้าพักแรม

- 1 วัน 2 วัน 3 วัน 4 วัน 5 วัน มากกว่า 5 วัน

2.6 สถานที่ตั้งของที่พัก

- ใกล้ท่าอากาศยานจะหลวย (มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน)
 ใกล้แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของอุทยาน
 ใกล้ศูนย์อำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติ
 อื่นๆ(ระบุ) _____

2.7 ค่าที่พัก / คืน _____ (บาท)

2.8 ราคาอาหารต่อมื้อที่ต้องการ _____ (บาท)

2.8 ประเภทของห้องพัก

- ห้องเดี่ยว ห้องคู่ หอพัก อื่นๆ(ระบุ) _____

2.9 หากท่านไม่เข้าพักแรมที่อุทยานแห่งชาติภูจองนายอยท่านจะเลือกที่พักใด

- อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย
 อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ
 อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร
 อื่นๆ โปรดระบุ) _____

Questionnaire

A Survey for the feasibility study of establishment of ecotourism resort at
Phujongnanyoy National park in Ubon ratchathani Province

Please check in the () or Fill word On .

Past 1 : Profile

- 1.1 Sex Male Female
- 1.2 Age _____ (years old)
- 1.3 Education Under high school High school
 Bachelor's degree Over bachelor's degree
- 1.4 Salary month _____ (US \$)
- 1.5 Type of visit One day trip To lodge
 Others (specify) _____
- 1.6 Number of Accompany _____ (persons)
- 1.7 Type of visitor Backpacker Adventurer
 Ecotourist Others (specify) _____

Past 2 : Visitor's Attitude for Ecotourism Resort

- 2.1 Type of resort Hotel Home stay
 National park lodge Resort
 Others (specify) _____
- 2.2 Style of resort Culture ecotourism Modern
 Agro-tourism Ecotourism
 Others (specify) _____
- 2.3 Room facilities Bed Toilet Air conditional
 Desk Closet Television & cable TV
 Dressing table Others (specify) _____
- 2.4 Resort facilities and services Restaurant Mini mart
 Parking Spa & massage
 Other (specify) _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2.5 How long to stay ? 1 Day 2 Days 3 Days
 4 Days 5 Days More than 5 Days
- 2.6 Location of resort Close to Na Chatuai District
 Close to waterfall
 Close to tourist Service Center
 Other (specify) _____
- 2.7 Price / day / Room _____ (US \$)
- 2.8 Price / Meal _____ (US \$)
- 2.8 Type of rooms Single room
 Double room
 Dorm
 Others (specify) _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค.

ตารางเปรียบเทียบจำนวนประชากร

ตารางที่ภาคผนวกที่ 2 ตารางเปรียบเทียบจำนวนประชากร

จำนวน ประชากร	จำนวน กลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวน ประชากร ตัวอย่าง	จำนวน กลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวน ประชากร ตัวอย่าง	จำนวน กลุ่ม	จำนวน ประชากร	จำนวน กลุ่ม
10	10	150	108	460	210	2,200	327
15	14	160	113	480	211	2,400	331
20	19	170	118	500	217	2,600	335
25	24	180	123	550	226	2,800	338
30	28	190	127	600	234	3,000	341
35	32	200	132	650	242	3,500	346
40	36	210	136	700	248	4,000	351
45	40	220	140	750	254	4,500	354
50	44	230	144	800	260	5,000	357
55	48	240	148	850	265	6,000	361
60	52	250	152	900	269	7,000	364
65	56	260	155	950	274	8,000	367
70	59	270	159	1,000	278	9,000	368
75	63	280	160	1,100	285	10,000	371
80	66	290	165	1,200	291	15,000	375
85	70	300	169	1,300	297	20,000	377
90	73	320	175	1,400	302	30,000	379
95	75	340	181	1,500	306	40,000	380
100	80	360	186	1,600	310	50,000	381

ที่มา: (Krejcie and Morgan, 1970)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง.

การคำนวณด้านการเงิน

การคำนวณมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV)

กำหนดอัตราผลตอบแทนที่ต้องการร้อยละ 12

$$\begin{aligned}
 NPV &= (-4,235,186 \times 0.893) + (1,496,784 \times 0.797) + (1,439,971 \times 0.712) + \\
 &\quad (1,378,176 \times 0.636) + (1,310,944 \times 0.567) + (1,237,781 \times 0.507) + \\
 &\quad (1,158,145 \times 0.452) + (1,071,442 \times 0.404) + (977,026 \times 0.361) + \\
 &\quad (1,081,772 \times 0.322) - 5,794,006 \\
 &= 2,651,889 - 5,794,006 \\
 &= -3,116,637 \text{ บาท}
 \end{aligned}$$

การคำนวณอัตราผลตอบแทนโครงการ (IRR)

กำหนดอัตราผลตอบแทนที่ร้อยละ 2

$$\begin{aligned}
 5,794,006 &= (-4,235,186 \times 0.980) + (1,496,784 \times 0.961) + (1,439,971 \times 0.942) + \\
 &\quad (1,378,176 \times 0.924) + (1,310,944 \times 0.906) + (1,237,781 \times 0.888) + \\
 &\quad (1,158,145 \times 0.871) + (1,071,442 \times 0.853) + (977,026 \times 0.837) + \\
 &\quad (1,081,772 \times 0.820)
 \end{aligned}$$

$$5,794,006 \neq 5,832,189$$

กำหนดอัตราผลตอบแทนที่ร้อยละ 3

$$\begin{aligned}
 5,794,006 &= (-4,235,186 \times 0.970) + (1,496,784 \times 0.943) + (1,439,971 \times 0.915) + \\
 &\quad (1,378,176 \times 0.889) + (1,310,944 \times 0.863) + (1,237,781 \times 0.838) + \\
 &\quad (1,158,145 \times 0.813) + (1,071,442 \times 0.789) + (977,026 \times 0.766) + \\
 &\quad (1,081,772 \times 0.744)
 \end{aligned}$$

$$5,794,006 \neq 5,354,895$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มูลค่าปัจจุบันต่างกัน (5,832,189 - 5,354,895) อัตราผลตอบแทนต่าง	=	ร้อยละ 1
มูลค่าปัจจุบันต่างกัน (5,817,244 - 5,794,006) อัตราผลตอบแทนต่าง	=	ร้อยละ 0.08
อัตราผลตอบแทนโครงการ ร้อยละ	=	2.08

การคำนวณอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR)

$$\begin{aligned} \text{BCR} &= -3,116,637 / 5,794,006 \\ &= 0.462 \text{ เท่า} \end{aligned}$$

การคำนวณระยะเวลาคืนทุน

$$\begin{aligned} \text{ระยะเวลาคืนทุน} &= 5,794,006 - (-4,235,186 + 1,496,784 + 1,439,971 + 1,378,176 + \\ &1,310,944 + 1,237,781 + 1,158,145 + 1,071,442 + (935,947 / 977,026)) \\ &= 8 \text{ ปี } 11 \text{ เดือน} \end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก จ.

การวิเคราะห์ความอ่อนไหว

การวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการ

การวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการ ตั้งสมมติฐานเป็น 3 กรณี ได้แก่

1. กรณีต้นทุนในการดำเนินงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 แต่รายได้จากการขายบริการคงที่
2. กรณีรายได้จากการขายบริการลดลง ร้อยละ 5 แต่ต้นทุนในการดำเนินงานคงที่
3. กรณีรายได้จากการขายบริการลดลงร้อยละ 5 ต้นทุนในการดำเนินงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 5

มูลค่าปัจจุบันสุทธิของกรณีที่ 1

$$\begin{aligned} \text{มูลค่าปัจจุบันสุทธิ} &= [(-4,331,103 \times 0.893) + (1,397,765 \times 0.797) + (1,338,112 \times 0.712) + \\ &\quad (1,273,224 \times 0.636) + (1,202,633 \times 0.567) + (1,125,812 \times 0.507) + \\ &\quad (1,042,194 \times 0.452) + (951,156 \times 0.361) + (852,019 \times 0.361) + \\ &\quad (951,623 \times 0.322)] - 5,764,006 \\ &= 3,767,179 \end{aligned}$$

อัตราผลตอบแทนโครงการของกรณีที่ 1

กำหนดอัตราผลตอบแทนร้อยละ 1

$$\begin{aligned} 5,794,006 &= [(-4,287,792 \times 0.990) + (1,369,810 \times 0.980) + (1,299,306 \times 0.971) + \\ &\quad (1,223,571 \times 0.961) + (1,143,704 \times 0.951) + (1,060,515 \times 0.942) + \\ &\quad (972,367 \times 0.933) + (877,917 \times 0.923) + (778,746 \times 0.914) + (861,219 \times \\ &\quad 0.905)] \end{aligned}$$

$$5,794,006 \neq 5,299,364$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำหนดอัตราผลตอบแทนร้อยละ 2

$$5794006 = [(-4,244,481 \times 0.980) + (1,343,252 \times 0.961) + (1,260,501 \times 0.942) + (1,173,132 \times 0.924) + (999,721 \times 0.888) + (907,751 \times 0.871) + (811,336 \times 0.853) + (713,140 \times 0.837) + (720,331 \times 0.820)]$$

$$5,794,006 \neq 4,837,600$$

มูลค่าปัจจุบันต่างกัน (5,299,364 - 4,837,600) อัตราผลตอบแทนต่างกัน = ร้อยละ 1

$$\begin{aligned} \text{มูลค่าปัจจุบันต่างกัน (5,299,364 - 5,794,006) อัตราผลตอบแทนต่างกัน} &= \text{ร้อยละ 1} - 1.07 \\ &= -0.07 \end{aligned}$$

อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนของกรณีที่ 1

$$\begin{aligned} \text{BCR} &= 2,026,827 / 5,299,364 \\ &= 0.382 \text{ เท่า} \end{aligned}$$

การคำนวณระยะเวลาคืนทุน กรณีที่ 1

$$\begin{aligned} \text{ระยะเวลาคืนทุน} &= 5,794,006 - [-4,331,103 + 1,397,765 + 1,338,112 + 1,273,227 \\ &\quad 1,202,633 + 1,125,812 + 1,042,194 + 951,156 + 852,019 + \\ &\quad (942,190 / 951,623)] \\ &= 9 \text{ ปี } 8 \text{ เดือน} \end{aligned}$$

มูลค่าปัจจุบันสุทธิของกรณีที่ 2

ใช้อัตราคิดลดที่อัตราร้อยละ 12 ได้ผลการคำนวณหามูลค่าปัจจุบันสุทธิดังนี้

$$\begin{aligned} \text{NPV} &= [(-4,492,483 \times 0.893) + (995,053 \times 0.797) + (938,241 \times 0.712) + (876,446 \times \\ &\quad 0.636) + (809,213 \times 0.567) + (736,051 \times 0.507) + (656,414 \times 0.452) + (569,711 \\ &\quad \times 4.404) + (475,296 \times 0.36+1) + (283,492 \times 0.633)] - 5,794,006 \\ &= -6,077,393 \end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัตราผลตอบแทนภายในโครงการของกรณีที่ 2

กำหนดอัตราผลตอบแทนร้อยละ 1

$$5794006 = (-4,492,483 \times 0.990) + (995053 \times 0.980) + (938241 \times 0.971) + \\ (876446 \times 0.961) + (809,213 \times 0.951) + (736051 \times 0.942) + \\ (656414 \times 0.933) + (569711 \times 0.923) + (475296 \times 0.914) + \\ (283,492 \times 0.905)$$

5,794,006 ไม่เท่ากับ 1,573,069

กำหนดผลตอบแทนร้อยละ 2

$$5,794,006 = (-4,447,558 \times 0.980) + (975,152 \times 0.961) + (911,032 \times 0.942) + \\ (842,264 \times 0.924) + (769,562 \times 0.906) + (693,360 \times 0.888) + \\ (612,434 \times 0.871) + (525,843 \times 0.853) + (434,420 \times 0.837) + \\ (256,560 \times 0.820)$$

5,794,006 \neq 1,322,017

มูลค่าปัจจุบันต่างกัน (1,573,069 — 1,322,017) อัตราผลตอบแทน = ร้อยละ 1

มูลค่าปัจจุบันต่างกัน (1,573,069 — 5,794,006) อัตราผลตอบแทน = ร้อยละ -16.81

อัตราผลตอบแทนโครงการ = ร้อยละ 1

อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนของกรณีที่ 2

$$\text{BCR} = -283,387 / 5,794,006 \\ = -0.049 \text{ เท่า}$$

การคำนวณระยะเวลาคืนทุน กรณีที่ 2

โครงการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีระยะเวลาคืนเงินอายุโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ความอ่อนไหวของมูลค่าปัจจุบันสุทธิของกรณีที่ 3

กำหนดอัตราผลตอบแทนที่ต้องการที่ร้อยละ 12

$$\begin{aligned} NPV &= [(-4,588,401 \times 0.893) + (896,035 \times 0.797) + (836,381 \times 0.712) + \\ &\quad (771,469 \times 0.636) + (700,903 \times 0.567) + (624,082 \times 0.507) + \\ &\quad (540,464 \times 0.404) + (350,289 \times 0.361) + (449,892 \times 0.633)] - 5,794,006 \\ &= -6,540,218 \text{ บาท} \end{aligned}$$

อัตราผลตอบแทนภายในโครงการของกรณีที่ 3

กำหนดอัตราผลตอบแทนที่ร้อยละ 1

$$\begin{aligned} 5,794,006 &= (-4,588,401 \times 0.990) + (896,035 \times 0.980) + (836,381 \times 0.971) + (771,496 \times \\ &\quad 0.961) + (700,903 \times 0.951) + (624,082 \times 0.942) + (540,464 \times 0.933) + \\ &\quad (449,426 \times 0.923) + (350,289 \times 0.914) + (449,892 \times 0.905) \end{aligned}$$

$$5,794,006 \neq 789,964$$

กำหนดอัตราผลตอบแทนที่ร้อยละ 2

$$\begin{aligned} 5,794,006 &= (-4,496,633 \times 0.980) + (861,089 \times 0.961) + (787,871 \times 0.942) + (712,863 \times \\ &\quad 0.924) + (635,018 \times 0.906) + (554,184 \times 0.888) + (470,744 \times 0.871) + \\ &\quad (383,360 \times 0.853) + (293,192 \times 0.837) + (368,912 \times 0.820) \end{aligned}$$

$$5,794,006 \neq 570,600$$

$$\text{มูลค่าปัจจุบันต่างกัน (789964 - 570600) อัตราผลตอบแทนต่างกัน} = \text{ร้อยละ 1}$$

$$\text{มูลค่าปัจจุบันต่างกัน (789964 - 5,794,006) อัตราผลตอบแทนต่างกัน} = \text{ร้อยละ - 22.81}$$

$$\text{อัตราผลตอบแทนโครงการ} = - 21.81$$

การวิเคราะห์ความอ่อนไหวของอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนของกรณีที่ 3

$$BCR = - 746212 / 8794006$$

$$= - 0.122$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การคำนวณระยะเวลาคืนทุน กรณีที่ 3

โครงการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีระยะเวลาคืนทุนเกินอายุโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ฉ.

เอกสารสำคัญ และอัตราค่าบริการ

สินเชื่อเพื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สินเชื่อเพื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นสินเชื่อที่สนับสนุนให้ผู้ประกอบการธุรกิจ การผลิต การค้า และบริการ สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง มีทุนทรัพย์เพียงพอที่จะพัฒนาระบบเทคโนโลยีต่างๆ ระบบจัดการโครงการ และการระบบผลิตให้เป็นมาตรฐาน บริการให้ข้อมูลต่างๆ และให้คำปรึกษาแก่ผู้ลงทุนประเภทต่างๆ อีกด้วย

ข้อกำหนดการขออนุมัติสินเชื่อ

การขออนุมัติสินเชื่อเพื่อธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม หรือ SMEs จากธนาคารออมสิน นั้น ผู้ลงทุนสามารถขออนุมัติสินเชื่อ โดยมีเกณฑ์การขออนุมัติดังนี้

1. คุณสมบัติผู้ขอสินเชื่อ โดยผู้ขอสินเชื่อต้องเป็นบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลที่มีสัญชาติไทย หรือจดทะเบียนตามกฎหมายไทย เท่านั้น
2. ระยะเวลาชำระเงินกู้ ใช้สินเชื่อประเภทเงินกู้ที่มีระยะเวลาระยะเวลาไม่เกิน 10 ปี ใช้วงเงินเบิกเงินเกินบัญชี (MLR: Minimum Lending Rate)
3. อัตราดอกเบี้ย โดยสินเชื่อประเภทเงินกู้ที่มีระยะเวลาระยะเวลาไม่เกิน 10 ปี มีอัตราดอกเบี้ยที่ร้อยละ 6.87 ต่อปี จากประกาศของธนาคารออมสิน เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2550
4. หลักประกันสินเชื่อ โดยผู้ขอสินเชื่อจะต้องมีหลักประกันครบถ้วน ดังนี้
 - 4.1 เงินฝากธนาคารออมสิน หรือสลากออมสิน เป็นจำนวนเงินร้อยละ 50 ของวงเงินที่ทำการขอสินเชื่อ
 - 4.2 ที่ดิน หรือที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง
 - 4.3 หนังสือค้ำประกันจากบริษัทประกันสินเชื่อ อุตสาหกรรมขนาดย่อม
5. หลักฐานในการขอสินเชื่อ กรณีบุคคลธรรมดา ได้แก่
 - 5.1 หนังสือแจ้งความประสงค์ในการขอสินเชื่อ หรือแบบคำขอสินเชื่อ
 - 5.2 สำเนาบัตรประชาชน หรือใบแทนบัตรประชาชนของผู้กู้ หรือผู้ค้ำประกัน
 - 5.3 สำเนาทะเบียนบ้านของผู้กู้ หรือผู้ค้ำประกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจการ แบ่งออกเป็น

6.1 สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการ ได้แก่ ทะเบียนการค้า หรือ ทะเบียนพาณิชย์

6.2 สำเนาใบอนุญาตจัดตั้งโรงงาน และโครงการในพื้นที่สงวน

6.3 งานวิจัยความเป็นไปได้โครงการทั้งความเป็นไปได้ด้านการตลาด เทคนิค และการเงิน ตลอดจนรายละเอียดของโครงการ และแผนธุรกิจ

6.4 เอกสารด้านการเงิน แบ่งออกเป็น

6.4.1 สัญญาเงินกู้ ซึ่งมีการเซ็นรับรองชัดเจน

6.4.2 สำเนาบัญชีเงินฝากประเภทต่างๆ ของธนาคารออมสิน และสถาบันการเงินอื่นๆ ของผู้ขอสินเชื่อ

7. เอกสารเกี่ยวกับหลักประกัน ได้แก่ สำเนาโฉนดที่ดิน หรือ น.ส. 3 ก. ซึ่งถ้าเป็นการขอซื้อที่ดิน หรือที่ดินพร้อมอาคาร หรือก่อสร้างอาคาร หรือขยายอาคาร จะต้อง มี สำเนาหนังสือสัญญาจะซื้อจะขายที่ดิน หรือที่ดินพร้อมอาคาร แผนผังบริเวณที่ตั้งหลักประกัน แบบแปลนอาคาร สำเนาใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร หรือต่อเติมซ่อมแซมอาคาร มาแสดงเพื่อเป็นหลักประกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การขอหนังสือผ่านแดน

ขั้นตอนการขอหนังสือผ่านแดน

การขอผ่านแดนของนักท่องเที่ยวชาวไทยไปยังประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว หรือนักท่องเที่ยวลาวที่จะข้ามมาท่องเที่ยวในเขตแดนประเทศไทย ณ จังหวัดอุบลราชธานี ใช้เอกสารดังนี้

1. สำเนาบัตรประชาชน 2 แผ่น มีการรับรองสำเนาถูกต้อง
 2. สำเนาทะเบียนบ้าน 2 แผ่น มีการรับรองสำเนาถูกต้อง
 3. รูปถ่าย 1 นิ้วหรือ 2 นิ้ว ถ่ายไม่เกิน 6 เดือน จำนวน 2 รูป
 4. บุตรหรือผู้ติดตามที่มีอายุไม่เกิน 12 ปี ต้องใช้สำเนาสูติบัตร หรือสำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน 2 แผ่น และรูปถ่าย 1 นิ้ว ถ่ายไม่เกิน 6 เดือน จำนวน 2 รูป
- ซึ่งสามารถทำการขอหนังสือผ่านแดนทั้งแบบชั่วคราว หรือหนังสือผ่านแดนระยะเวลา 1 ปี ได้จาก ศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี โทร 0 4525 5407 ที่ว่าการอำเภอสิรินธร โทร 0 4566 6369 หรือสามารถขอหนังสือผ่านแดนชั่วคราว ได้ในบริเวณด่านช่องเม็ก อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี โทร 0 4536 692

ค่าธรรมเนียมผ่านแดน

1. หนังสือผ่านแดนระยะเวลา 1 ปี มูลค่า 200 บาท
2. หนังสือผ่านแดนชั่วคราว เกิน 1 วัน มูลค่า 30 บาท
3. หนังสือผ่านแดนชั่วคราว ภายในระยะเวลา 1 วัน ไม่เสียค่าธรรมเนียม

ภาษีโครงการ

โครงการจัดตั้งรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เสียภาษีอากรทั้งสิ้น 2 ประเภท ได้แก่ ภาษีรายได้บุคคลธรรมดา และ ภาษีโรงเรือน

ภาษีโรงเรือน

ภาษีโรงเรือน คือ ภาษีที่เรียกเก็บจากทรัพย์สินประเภทที่ดินซึ่งใช้เป็นที่ปลูกสร้าง โรงเรือน อาคาร ที่พักต่างๆ หรือ ภ.ร.ด.2 โดยผู้มีหน้าที่เสียภาษีคือ เจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้นๆ มีกำหนดเวลาให้ยื่นแบบแสดงรายการต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในท้องที่ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี โดยมีอัตราภาษีร้อยละ 12.5 ของรายได้ในแต่ละปี สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{อัตราภาษีโรงเรือน} &= 5,145,955 \times 12.5 \% \\ &= 643,244.50 \text{ บาทต่อปี}\end{aligned}$$

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คือ ภาษีที่จัดเก็บจากบุคคลทั่วไป หรือจากหน่วยภาษีที่มีลักษณะพิเศษ ตามที่กฎหมายกำหนดและมีรายได้เกิดขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยปกติจัดเก็บเป็นรายปี รายได้ที่เกิดขึ้นในปีใดๆ ผู้มีรายได้มีหน้าที่ต้องนำไปแสดงรายการตนเองตามแบบแสดงรายการภาษีที่กำหนดภายในเดือนมกราคมถึงมีนาคมของปีถัดไป สำหรับผู้มีเงินได้บางกรณี กฎหมายยังกำหนดให้ยื่นแบบฯ เสียภาษีตอนครึ่งปี สำหรับรายได้ ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงครึ่งปีแรก เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีที่ต้องชำระและเงินได้บางกรณี กฎหมายกำหนดให้ ผู้จ่ายทำหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายจากเงินได้ที่จ่ายบางส่วน เพื่อให้มีการทยอยชำระภาษีขณะที่มีเงินได้เกิดขึ้นอีกด้วย โดยทางโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ใช้อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ประเภทที่ 8 คือมีรายได้ต่อปีเกิน 3,000,000 บาท ที่อัตราร้อยละ 30 ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{อัตราภาษีโรงเรือน} &= 5,145,955 \times 30 \% \\ &= 1,543,786.50 \text{ บาทต่อปี}\end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข.

ข้อกำหนดการซื้อขายที่ดิน

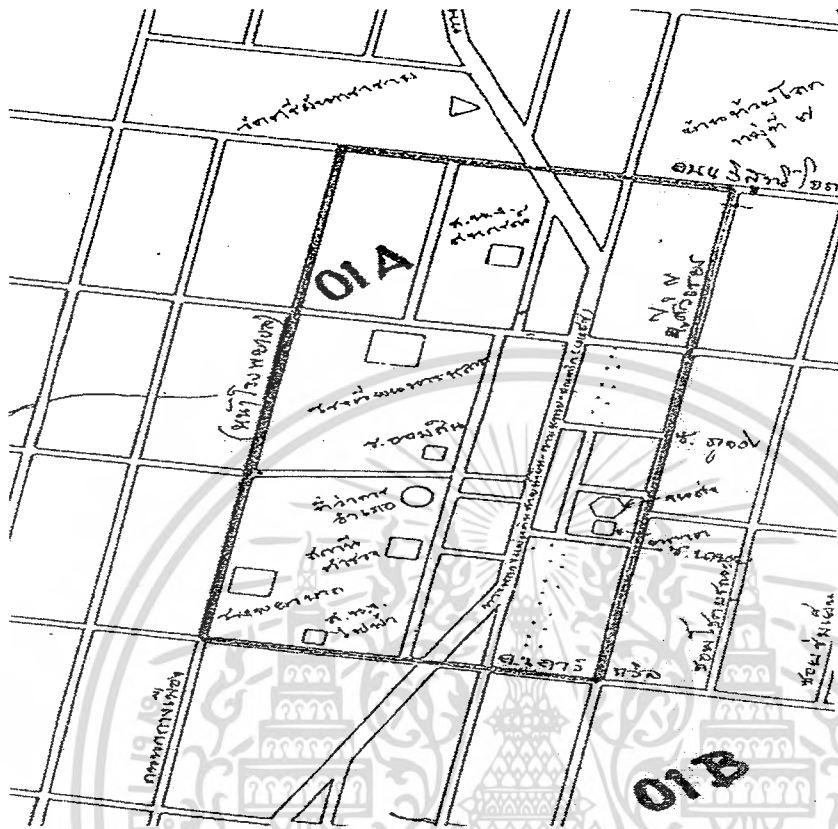
บัญชีกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนสินทรัพย์ และนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2546 ตำบลนาจะหลวย อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี มีดังนี้ (ตารางภาคผนวกที่ 13)

ตารางภาคผนวกที่ 3 ราคาประเมินทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนอสังหาริมทรัพย์ (บาท)

ที่ดินบริเวณ	ตารางวา (บาท)	ไร่ละ (บาท)
เขตเทศบาลติดทางหลวงหมายเลข 2248		
ก. ที่อาศัย ระยะ 40 เมตร	750	300,000
ข. ที่ดินต่อจาก ก.	250	100,000
ค. ที่เกษตรกรรม ระยะ 40 เมตร	125	50,000
ง. ที่ดินต่อจาก ค.	75	30,000
ที่ดินติดถนนสี่วิเชียร , ถนนวิสูตร โยธาภิบาล , ถนนกลางเมือง , ถนนถาวรวิไล , ถนนชัยสุวรรณ และทางสาธารณประโยชน์		
ก. ที่อาศัย ระยะ 40 เมตร	500	200,000
ข. ที่ดินต่อจาก ก.	250	100,000
ค. ที่เกษตรกรรม ระยะ 40 เมตร	100	40,000
ง. ที่ดินต่อจาก ค.	75	30,000
ที่ดินนอกจากหน่วยที่ 1. และ 2.		
ก. ที่อาศัย	250	100,000
ข. ที่เกษตรกรรม	75	30,000

ที่มา: (กรมที่ดิน, 2551)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพภาคผนวกที่ 1 แผนผังการประเมินราคาที่ดิน
ที่มา: (กรมที่ดิน, 2551)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ซ.

ราคาประเมินโครงการเปรียบเทียบระหว่าง 2 บริษัท

ตารางภาคผนวกที่ 4 ราคาประเมินโครงการเปรียบเทียบระหว่าง 2 บริษัท (ตารางเมตร)

ประเภทอาคาร	บริษัท บี.เค. เมททอลซีท	บริษัท. ศรีไพร วังทอง
อาคารพักอาศัย	2,500	2,700
โรงอาหาร	2,100	2,100
โรงรถ	800	700
รวม	5,400	5,500

ที่มา: (บริษัท บิลดิ้งมาร์ท จำกัด, 2551)

ซึ่งสามารถคำนวณได้ดังนี้

ราคาประเมินโครงการของบริษัท บี.เค. เมททอลซีท	=	5,400 × 600
	=	3,240,000 บาท
ราคาประเมินโครงการของบริษัท ศรีไพร.วังทอง	=	5,500 × 600
	=	3,300,000 บาท

ภาคผนวก ฉ.

แบบฟอร์มการเข้าพัก

(ส่วนของเจ้าหน้าที่ /)

ผู้จองที่พัก (Name) นามสกุล (Surname)

เบอร์โทรศัพท์ (telephone number)

ประเภทผู้เข้าพัก (Type Tourism) นักท่องเที่ยวชาวไทย (Thai tourism) นักท่องเที่ยวต่างชาติ (Forient tourism) นักท่องเที่ยวกลุ่มพิเศษ (VIP Group)ประเภทห้องพัก (Room Type) ห้องเดี่ยว (Single room) ห้องคู่ (Double room)จำนวนผู้เข้าพัก (Number tourism) 1 คน (one person) 2 คน (two person) มากกว่า 2 คน (More than two person)

(ส่วนของนักท่องเที่ยว / tourism)

คุณ (Mr / Mrs / Ms) นามสกุล (Surname)

หมายเลขห้องพัก (Number room)

ประเภทห้องพัก (Type Room)

.....
(.....)

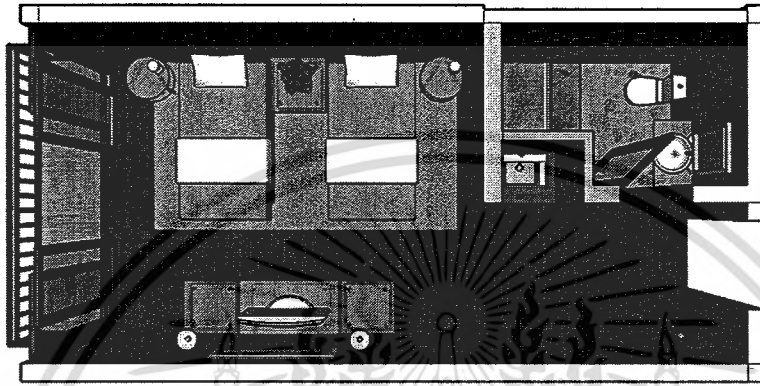
(...../...../.....)

ได้รับเงินเรียบร้อยแล้ว

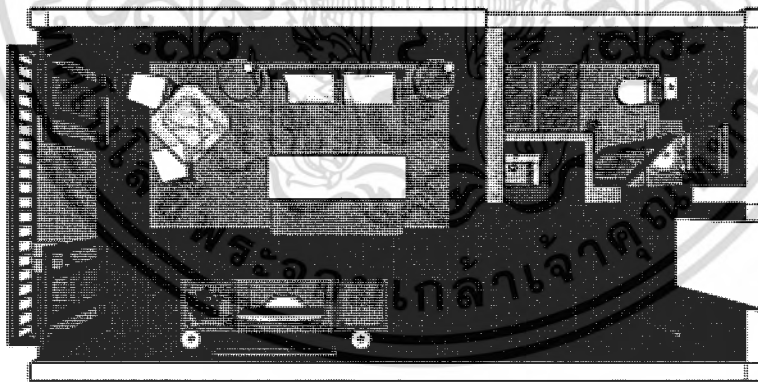
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ญ.

แผนผังและรูปแบบภายในห้องพัก

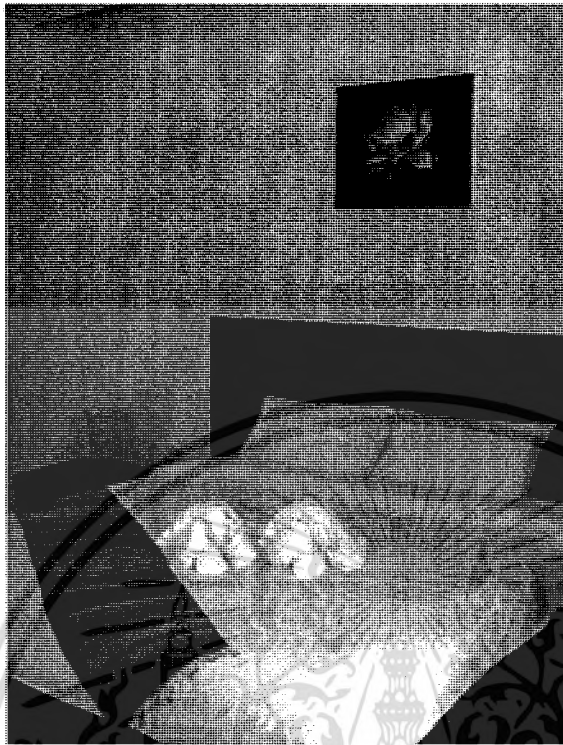

ภาพภาคผนวกที่ 2 แผนผังที่พักเชิงอนุรักษ์ ประเภทห้องพักเตียงคู่

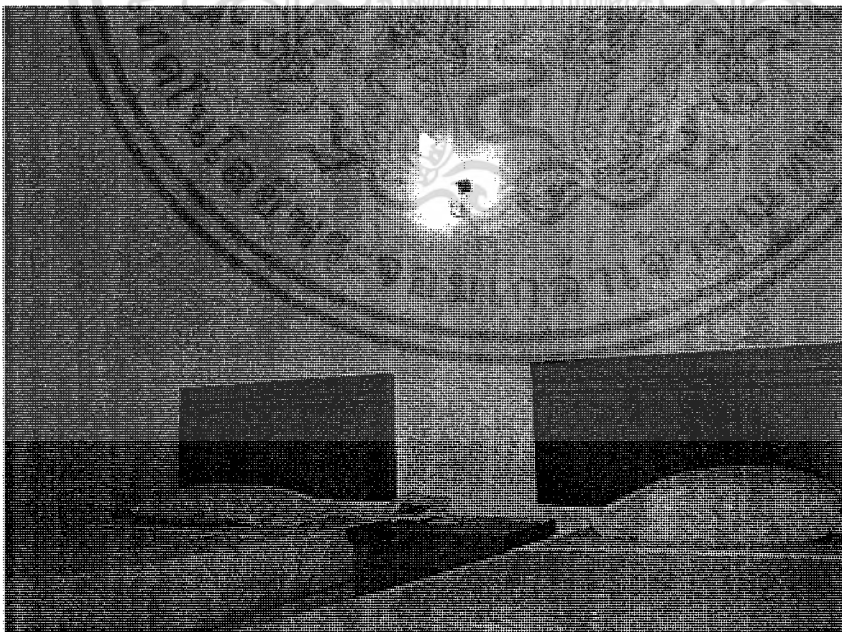

ภาพภาคผนวกที่ 3 แผนผังที่พักเชิงอนุรักษ์ ประเภทห้องพักเตียงเดี่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพภาคผนวกที่ 4 เตียนนอนประเภทเตียงเดี่ยว

ภาพภาคผนวกที่ 5 เตียนนอนประเภทเตียงคู่

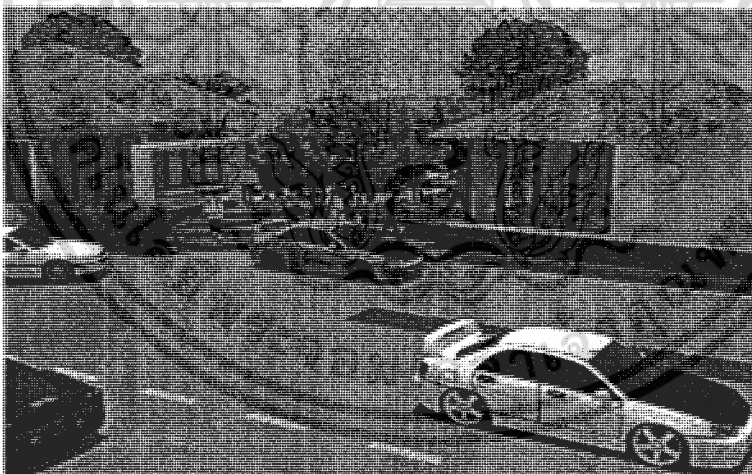
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.

แผนผังบริเวณภายนอกรีสอร์ท

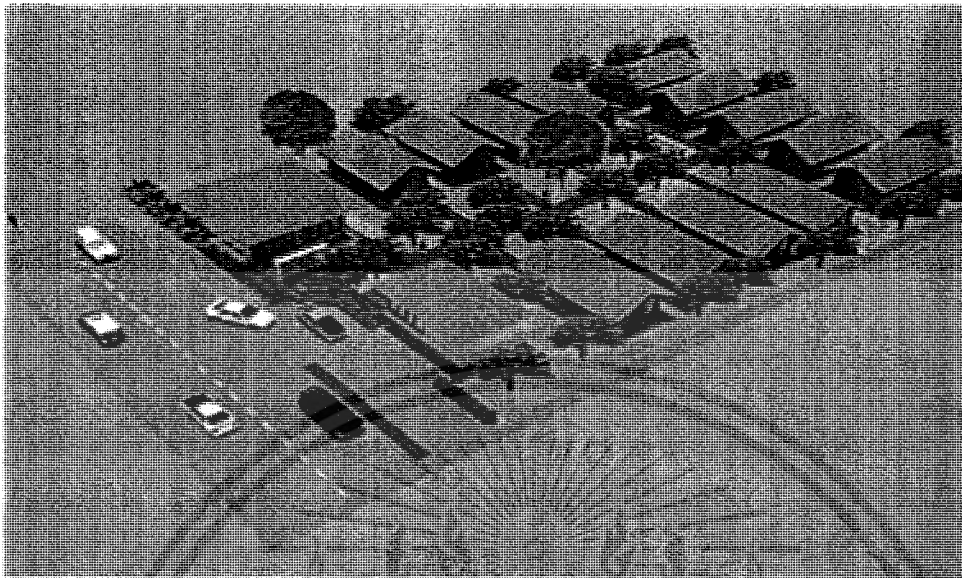

ภาพภาคผนวกที่ 6 สถานที่ก่อตั้งโครงการ

ภาพภาคผนวกที่ 7 บรรยากาศด้านหน้าร้านอาหาร และอาคารสถานที่ต้อนรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพภาคผนวกที่ 8 บรรยากาศโดยรอบของรีสอร์ท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.

การคำนวณมูลค่าการท่องเที่ยวแบบพักแรมเฉลี่ยต่อปีของอุทยานแห่งชาติ 4 แห่ง

มูลค่าการท่องเที่ยวแบบพักแรมเฉลี่ยต่อปี = จำนวนนักท่องเที่ยวแบบพักแรม × รายได้เฉลี่ยต่อหัว
ของนักท่องเที่ยวต่อวัน

ตารางภาคผนวกที่ 5 จำนวนนักท่องเที่ยวเฉลี่ยที่เข้าไปในอุทยานแห่งชาติทั้ง 4 แห่ง ตั้งแต่ปี
พ.ศ. 2545 – 2549

อุทยานแห่งชาติ	ปี พ.ศ.					เฉลี่ย
	2545	2546	2547	2548	2549	
แก่งตะนะ	2385	3599	2951	3456	3382	3154.6
เขาพระวิหาร	0	0	476	0	0	95.2
ผาแต้ม	2725	3218	2830	4200	6868	3968.2
ภูจองนายอย	3525	3369	5376	6405	3244	4383.8

ที่มา: (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2551)

ตารางภาคผนวกที่ 6 มูลค่าการท่องเที่ยวแบบพักแรมเฉลี่ยต่อปีของอุทยานแห่งชาติทั้ง 4 แห่ง

อุทยาน แห่งชาติ	จำนวนนักท่องเที่ยวแบบพัก แรมเฉลี่ยต่อปี	รายได้เฉลี่ยต่อหัวของ นักท่องเที่ยวต่อวัน	มูลค่าการท่องเที่ยว แบบพักแรมเฉลี่ยต่อปี
	(คน)	(บาท)	(บาท)
แก่งตะนะ	3154.6	73.45 (จ.อุบลฯ)	231,673.82
เขาพระวิหาร	95.2	66.86 (จ.ศรีสะเกษ)	6,364.12
ผาแต้ม	3968.2	73.45 (จ.อุบลฯ)	291,424.60
ภูจองนายอย	4383.8	73.45 (จ.อุบลฯ)	321,946.27

ที่มา: (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2551)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ฐ.

การคำนวณหาสัดส่วนของมูลค่าตลาดของอุทยานแห่งชาติ ทั้ง 4 แห่ง

ตารางภาคผนวกที่ 7 มูลค่าของตลาดการท่องเที่ยวแบบพักแรมคิดเป็นร้อยละของมูลค่าตลาดรวมของอุทยานแห่งชาติบริเวณใกล้เคียงกับอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

อุทยานแห่งชาติ	มูลค่าการท่องเที่ยวแบบพักแรมต่อปี (บาท)	ร้อยละ
ภูจองนายอย	321,946.27	37.81
ผาแต้ม	291,424.60	34.22
แก่งตะนะ	231,673.82	27.21
เขาพระวิหาร	6,364.12	0.75
รวม	851,408.51	100.00

ที่มา: (จากการคำนวณ)